

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2004. december 22. *

A T-201/04. R. sz. ügyben,

a **Microsoft Corp.** (székhelye: Redmond, Washington [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: J.-F. Bellis ügyvéd és I. S. Forrester QC)

felperesnek,

támogatják:

a **The Computing Technology Industry Association, Inc.** (székhelye: Oakbrook Terrace, Illinois [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: G. van Gerven és T. Franchoo ügyvédek és B. Kilpatrick solicitor),

az **Association for Competitive Technology, Inc.** (székhelye: Washington, DC [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: L. Ruessmann és P. Hecker ügyvédek)

* Az eljárás nyelve: angol.

a **TeamSystem SpA** (székhelye: Pesaro [Olaszország]),

a **Mamut ASA** (székhelye: Oslo [Norvégia])

(képviseli őket: G. Berrisch ügyvéd),

a **DMDsecure.com BV** (székhelye: Amszterdam [Hollandia]),

az **MPS Broadband AB**, (székhelye: Stockholm [Svédország]),

a **Pace Micro Technology plc** (székhelye: Shipley, West Yorkshire [Egyesült Királyság]),

a **Quantel Ltd** (székhelye: Newbury, Berkshire [Egyesült Királyság]),

a **Tandberg Television Ltd** (székhelye: Southampton, Hampshire [Egyesült Királyság])

(képviseli őket: J. Bourgeois ügyvéd),

az **Exor AB** (székhelye: Uppsala [Svédország], képviselik: S. Martínez Lage, H. Brokelman és R. Allendesalazar Corcho ügyvédek)

beavatkozó,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: R. Wainwright, W. Mölls, F. Castillo de la Torre és P. Hellström, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

támogatják:

a **RealNetworks, Inc.** (székhelye: Seattle, Washington [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: A. Winckler, M. Dolmans és T. Graf ügyvédek),

a **Software & Information Industry Association** (székhelye: Washington, DC [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: C. A. Simpson solicitor),

a **Free Software Foundation Europe eV** (székhelye: Hamburg [Németország], képviseli: C. Piana ügyvéd)

beavatkozók,

az EK 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/C-3/37.792, Microsoft-ügy) 2004. március 24-én hozott C(2004) 900 végleges bizottsági határozat 4. cikke, 5. cikke a), b) és c) pontja, valamint 6. cikke a) pontja végrehajtásának felfüggesztése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 A Microsoft Corp. (a továbbiakban: Microsoft) különféle szoftvereket fejleszt és forgalmaz, köztük kiszolgálókhoz (szerverekhez) és ügyfélszámítógépekhez (ún. „kliens PC-khez”) való operációs rendszereket.
- 2 1998. december 10-én a Kaliforniában (Egyesült Államok) székhellyel rendelkező Sun Microsystems Inc. (a továbbiakban: Sun Microsystems), amely – egyebek közt — kiszolgáló operációs rendszereket forgalmaz, panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. Panaszában a Sun Microsystems kifogásolta, hogy a Microsoft megtagadta a

munkacsoportszerverekre készült operációs rendszerének az ügyfélszámítógépre készült Windows operációs rendszerrel való interoperabilitásához szükséges technológia közlését. A Sun Microsystems álláspontja szerint az általa kért információ szükséges ahhoz, hogy versenyezni tudjon a munkacsoportszerverekre készült operációs rendszerek piacán.

- 3 2000. augusztus 2-án a Bizottság közölte kifogásközlését a Microsofttal. Ez a kifogásközlés lényegében az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerek és a más forgalmazók kiszolgálókhoz való operációs rendszerei közötti interoperabilitás („kliens-szerver interoperabilitás”) egyes kérdéseivel volt kapcsolatos. A Microsoft 2000. november 17-én válaszolt az első — fent hivatkozott — kifogásközlésre.

- 4 2001. augusztus 29-én a Bizottság második kifogásközlést küldött a Microsoftnak. Ebben a kifogásközlésben a Bizottság megismételte a kliens-szerver interoperabilitásra vonatkozó korábbi kifogásait. A Bizottság másrészt számos, a munkacsoportszerverek közötti interoperabilitással kapcsolatos kérdést („szerverek közötti interoperabilitás”) vetett fel. Végül a Bizottság a Windows Media Player szoftvernek a Windows operációs rendszerbe való integrációjával kapcsolatos kérdéseket vetett fel. Ez utóbbi kifogásközlés a Bizottság kezdeményezésére 2000 februárjában indult vizsgálat következménye volt. A Microsoft 2001. november 16-án, válaszolt a második kifogásközlésre.

- 5 2003. augusztus 6-án a Bizottság a két korábbi kifogásközlés kiegészítésére újabb kifogásközlést küldött a Microsoft részére. A Microsoft 2003. október 17-i és 31-i levelében válaszolt erre a kiegészítő kifogásközlésre.

- 6 A Bizottság 2003. november 12-én, 13-án és 14-én meghallgatást tartott. 2003. december 1-jei levelében a Microsoft írásbeli észrevételeket tett a Bizottság, a panaszos és a harmadik felek által a meghallgatáson felvetett kérdésekkel kapcsolatban. A Bizottság és a Microsoft közötti utolsó levélváltást követően a Bizottság 2004. március 24-én az EK 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/C-3/37.792 Microsoft-ügy) határozatot hozott (a továbbiakban: a Határozat).

A megtámadott határozat

- 7 A Határozat szerint a Microsoft megsértette az EK 82. cikket és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 54. cikkét, mivel két esetben visszaélt erőfölényével.
- 8 A Bizottság először három különböző termékpiacot határozott meg, és megállapította, hogy Microsoft ezekből kettőn erőfölénnyel rendelkezik. Másodszor a Bizottság megállapította, hogy a Microsoft kétféle visszaélésszerű magatartást folytatott a fenti piacokon. Következésképpen a Bizottság bírságot vetett ki a Microsoftra, továbbá bizonyos korrekciós intézkedéseket írt elő.

I — A Határozatban meghatározott érintett piacok és a Microsoft két — ezek közül való — piacon meglévő erőfölénye

A Határozatban meghatározott érintett piacok

- 9 A Határozatban megállapított első termékpiac az ügyfélszámítógéphez való operációs rendszerek piaca ((324)–(342) preambulumbekzdés). Az operációs rendszer

olyan szoftvertermék, amely a számítógép alapvető funkcióit irányítja, és különféle alkalmazások futtatását teszi lehetővé. Az ügyfélszámítógépek olyan többfunkciós számítógépek, amelyeket arra szánunk, hogy egy személy használja őket, ugyanakkor hálózatba is köthetők.

- 10 A Határozatban meghatározott második termékpiac a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piaca ((343)–(401) preambulumbekendés). A Határozat szerint a „munkacsoport-szolgáltatások” olyan hálózati alapszolgáltatások, amelyeket az iroda dolgozói a mindennapi munkában három különféle célra használnak: a kiszolgálókon tárolt állományok megosztására, a nyomtatók megosztására, valamint annak „irányítására”, hogy a felhasználók és a felhasználói csoportok milyen módon férhetnek hozzá a rendszerhez („a felhasználók és a felhasználói csoportok adminisztrációja”) ((53) preambulumbekendés). Ez utóbbi szolgáltatáscsoport különösen a hálózati források biztonságos elérésének és használatának biztosítását foglalja magában, még hozzá először a felhasználók hitelesítése révén, másodsor annak ellenőrzése révén, hogy azok jogosultak-e valamely meghatározott művelet elvégzésére ((54) preambulumbekendés).
- 11 A Határozat szerint az előző pontban meghatározott háromféle szolgáltatás szorosan összekapcsolódik a szerverekhez való operációs rendszerekben ((56) preambulumbekendés). A Határozat hozzáteszi, hogy a „munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek” olyan operációs rendszerek, amelyeket arra terveztek és forgalmazznak, hogy a fenti háromféle szolgáltatást együttesen nyújtsák viszonylag kevés ügyfélszámítógép részére, amelyek kis vagy közepes hálózathoz csatlakoznak ((53) és (345)–(368) preambulumbekendés). A Határozat azt is megállapítja, hogy az egyéb helyettesítő termékek keresleti oldalon mutatkozó hiányát alátámasztja egyrészt a Microsoft árstratégiája ((369)–(382) preambulumbekendés), másrészt a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek ügyfélszámítógépekkel való interoperabilitásának fontossága ((383)–(386) preambulumbekendés). A Bizottság — miután megállapította, hogy a kínálati oldalon a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszereket helyettesítő termékek száma korlátozott ((388)–(400) preambulumbekendés) — arra a következtetésre jutott, hogy ezek az operációs rendszerek külön termékpiacot alkotnak.

- 12 A Határozatban meghatározott harmadik piac a folyamatos lejátszásra alkalmas (streaming) médialejátszók piaca ((402)–(425) preambulumbekzdés). A médialeját-szó olyan szoftvertermék, amely képes a hang- és képtartalmat digitális formában olvasni, vagyis dekódolni a megfelelő adatokat, és azokat parancssá alakítani a hardver (hangfal, képernyő) számára. A folyamatos lejátszásra alkalmas médialeját-szók képesek az interneten „folyamatosan küldött” tartalom olvasására.
- 13 A Határozatban a Bizottság először is megállapítja, hogy a folyamatos lejátszásra alkalmas médialejátszók az operációs rendszerektől különböző termékek ((404)–(406) preambulumbekzdés), másodsor hogy ezek nem versenyeznek a folyamatos olvasásra nem képes lejátszókkal ((407)–(410) preambulumbekzdés), harmadszor hogy csak a hasonló funkciókkal rendelkező médialejátszók jelentenek versenyt a Windows Media Player számára ((411)–(415) preambulumbekzdés), negyedszer pedig azt, hogy a helyettesítő termékek száma a kínálati oldalon lényegében korlátozott ((416)–(424) preambulumbekzdés). A Bizottság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a folyamatos lejátszásra alkalmas médialejátszók külön termékpiacot alkotnak.
- 14 A fent meghatározott három termékpiac földrajzi kiterjedésével kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy ezek világméretű piacok ((427) preambulumbekzdés).

A Microsoft erőfölénye az ügyfélszámítógéphez való operációs rendszerek és a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán

- 15 Először a Bizottság megállapította, hogy a Microsoft legalább 1996 óta erőfölénnyel rendelkezik az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerek piacán, mivel piaci

részesedése meghaladja a 90%-ot ((430)–(435) preambulumbekendés), továbbá mivel a piacra való belépés a közvetett hálózati hatás miatt igen jelentős korlátokba ütközik (lásd különösen a (448)–(452) preambulumbekendést). A Bizottság a Határozatban megállapítja, hogy ez a közvetett hálózati hatás két tényező miatt jön létre: egyrészt mert a végső fogyasztók azokat a platformokat szeretik, amelyeken nagyszámú alkalmazást tudnak használni, másrészt mert a szoftvertervezők a fogyasztók körében legnépszerűbb operációs rendszerekhez terveznek alkalmazásokat.

- 16 Másodszor a Bizottság megállapította, hogy a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán a Microsoft részesedése — a legóvatosabb becslések szerint is — legalább 60% ((473)–(499) preambulumbekendés).
- 17 A Bizottság továbbá értékelte a Microsoft három fő versenytársának ugyanezen a piacon elfoglalt helyzetét. Elsősorban a Novell társaság NetWare szoftverének piaci részesedését, amely 10–15% között van. Másodszorban a Linux termékek piaci részesedését, amely 5–15% van. A Linux „ingyenes” operációs rendszer, amelyet a „GNU GPL (General Public Licence)” licencia alapján terjesztenek. A Határozat (87) preambulumbekendése alapján a Linux korlátozott számban alapvető operációs rendszeri feladatokat lát el, ugyanakkor más szoftverekkel szabadon társítható a „Linux operációs rendszer” létrehozása céljából. Ezenkívül a Linux a szintén „GNU GPL” licencia alatt terjesztett Samba szoftverrel együtt a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán is jelen van ((294), (506) és (598) preambulumbekendés). Harmadszorban a UNIX termékek piaci részesedése — amely termékek között számos azonos jellemzőkkel bíró operációs rendszer található ((42) preambulumbekendés) — 5–15% között van.
- 18 A Bizottság ezt követően megállapította, hogy a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacára való belépésnek számos korlátja van ((515)–(525) preambulumbekendés), valamint hogy ez a piac kapcsolódik az ügyfélszámí-

tógép operációs rendszerek piacához ((526)–(540) preambulumbekzdés). A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Microsoft erőfölénnyel rendelkezik a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán.

II — A Határozatban megállapított visszaélések

Valamely információ átadásának a Határozatban megállapított megtagadása

- 19 A Microsoft első, a Határozat (546)–(791) preambulumbekzdésében leírt visszaélésszerű magatartása az volt, hogy a Microsoft az 1998 októbere és a Határozat meghozatalának időpontja közötti időszakban megtagadta az „interoperabilitáshoz szükséges információk” versenytársak részére történő átadását és az ilyen információknak a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán a Microsoft termékeivel versenyző termékek fejlesztésére és terjesztésére való felhasználásának az engedélyezését (a Határozat 2. cikkének a) pontja). A Határozat értelmében az „interoperabilitáshoz szükséges információkon” a „munkacsoportszerverekhez való Windows operációs rendszerekben implementált és a Windows munkacsoportszerverek által használt, az állománnyal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználócsoport-adminisztrációs szolgáltatások, beleértve az Active Directory és a Group Policy szolgáltatások nyújtására használt protokollok kimerítő és pontos specifikációi értendők” (a Határozat 1. cikkének (1) bekezdése). A „protokollok” pedig „valamely Windows munkacsoport-hálózaton belül a különböző számítógépekre telepített, a munkacsoportszerverekhez való Windows operációs rendszerek és az ügyfélszámítógéphez való Windows operációs rendszerek példányai közötti összeköttetésre és interaktivitásra vonatkozó szabályok összessége” (a Határozat 1. cikkének (2) bekezdése).

- 20 A fenti magatartás megállapítása céljából a Határozat kiemeli, hogy az információnyújtás megtagadása nem a Microsoft forráskódjának elemeire, hanem kizárólag az érintett protokollok specifikációira vonatkozik, vagyis annak leírására, hogy mi várható el a kérdéses szoftvertől, ellentétben a kódnak a számítógépen való futtatásából álló „implementációval” (amelyet a jelen végzésben „megvalósításnak” is nevezünk) ((24) és (569) preambulumbekzdés). A Bizottság ezen túlmenően megállapította, hogy a Microsoft magatartása általános viselkedéssorozat része ((573)–(577) preambulumbekzdés), továbbá hogy ez a magatartás az információnyújtás korábbi szintjének csökkenését jelentette ((578)–(584) preambulumbekzdés), a verseny megszüntetésének kockázatával jár ((585)–(692) preambulumbekzdés), valamint a fogyasztók hátrányára negatív hatással volt a technikai fejlődésre ((693)–(708) preambulumbekzdés). A Bizottság elvetette a Microsoft arra vonatkozó érvelését, hogy az információnyújtás megtagadása objektív módon igazolható volt ((709)–(778) preambulumbekzdés).

A Határozatban megállapított árukapcsolás

- 21 A Bizottság a Határozat (792)–(989) preambulumbekzdésében határozta meg a Microsoft által elkövetett második visszaélést. A Bizottság álláspontja szerint ez a magatartás abban nyilvánult meg, hogy a Microsoft az 1999 májusa és a Határozat elfogadásának időpontja közötti időszakban az ügyfélszámítógéphez való Windows operációs rendszer hozzáférhetőségét a Windows Media Player szoftver egyidejű megvásárlásától tette függővé (a Határozat 2. cikkének b) pontja).
- 22 Ebben a tekintetben a Bizottság álláspontja szerint a Microsoft magatartása kielégítette az EK 82. cikk értelmében vett visszaélést megvalósító árukapcsolás megállapításához szükséges feltételeket ((794)–(954) preambulumbekzdés). Először is: a Határozat szerint a Microsoft erőfölényben volt az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerek piacán ((799) preambulumbekzdés). Másodsor: a folyamatos lejátszásra alkalmas médialejátszók és az ügyfélszámítógéphez való operációs

rendszerek két külön terméknek minősülnek ((800)–(825) preambulumbekézdés). Harmadszor: a Microsoft nem tette lehetővé, hogy a fogyasztók a Windows Media Player nélkül vásárolják meg a Windowst ((826)–(834) preambulumbekézdés). Negyedszer: a Bizottság álláspontja szerint az általa megállapított árukapcsolás befolyásolja a médialejátszók piacán kialakult versenyt ((835)–(954) preambulumbekézdés).

- 23 A negyedik feltétel fennállásának vizsgálata során a Bizottság megállapította, hogy a klasszikus árukapcsolási ügyekben a Bizottság és a közösségi bíróságok „úgy ítélték meg, hogy ha egy önálló terméket az erőfölényben lévő termékhez kapcsolva kínálnak eladásra, ez a versenytársakra gyakorolt kizáró hatásnak a jele” ((841) preambulumbekézdés). A Bizottság a Határozatban ugyanakkor megállapította, hogy mivel a felhasználók bizonyos mértékig az internetről szereztek be a Windows Media Playerrel versenyző médialejátszókat — néha ingyenesen —, a jelen ügyben nem indokolt további elemzés nélkül azt feltételezni, hogy a Windows Media Player árukapcsolása természeténél fogva versenykizáró magatartás lenne (ugyanaz a preambulumbekézdés).
- 24 A további elemzés körében a Bizottság a következőket állapította meg: először is a kérdéses árukapcsolás lehetővé tette, hogy a Windows Media Player a világon mindenütt jelen legyen az ügyfélszámítógépeken, és e jelenlétet nem befolyásolták az alternatív értékesítési csatornák ((843)–(877) preambulumbekézdés); másodsor hogy ez a jelenlét arra ösztönözte a tartalomszolgáltatókat, hogy a tartalmat Windows Media formátumban terjesszék, a szoftverfejlesztőket pedig arra, hogy a termékeiket a Windows Media Player bizonyos funkcionálisaira támaszkodva fejlesszék ((879)–(896) preambulumbekézdés); harmadszor hogy a fenti jelenlét hatással volt bizonyos kapcsolódó piacokra ((897)–(899) preambulumbekézdés); végül negyedszer azt, hogy a rendelkezésre álló piacelemzések változatlanul jelzik azt a tendenciát, hogy a Windows Media Player és a Windows Media formátumok használata a fő versenytársak hátrányára történik ((900)–(944) preambulumbekézdés). A Bizottság a fenti megfontolások alapján arra a következtetésre jutott, hogy megalapozottan valószínűsíthető, hogy a kérdéses árukapcsolás a verseny olyan mértékű csökkenéséhez vezetne, hogy a hatékony versenyszerkezet fenntartása nem lenne biztosítható a közeljövőben ((984) preambulumbekézdés).

- 25 Végül a Bizottság elutasította a Microsoft érveit, amelyek szerint a kérdéses árukapcsolás egyrészt olyan mértékben növelte a hatékonyságot, amely ellensúlyozta a Bizottság által megállapított versenyellenes hatást ((955)–(970) preambulumbekzdés), másrészt nem ösztönözte a verseny korlátozását ((971)–(977) preambulumbekzdés).

III — *A Microsoft részére előírt korrekciós intézkedések és a kiszabott bírság*

- 26 A Bizottság a Határozatban megállapított két jogsértés miatt 497 196 304 euró összegű bírságot szabott ki (a Határozat 3. cikke).

- 27 Ezenkívül a Határozat 4. cikke alapján a Microsoft a Határozat 5. és 6. cikkében foglaltak szerint köteles véget vetni a 2. cikkben meghatározott jogsértéseknek. A Microsoft továbbá köteles tartózkodni a 2. cikkben meghatározott magatartásoktól, valamint minden ugyanilyen vagy ezzel egyenértékű hatással járó magatartástól.

- 28 A Határozat 5. cikke — mint az információnyújtás Határozatban megállapított visszaélészerű megtagadása miatt előírt korrekciós intézkedés — a következőket írja elő a Microsoft részére:

„a) A Microsoft [...] a [Határozat] kézbesítésétől számított 120 napon belül köteles hozzáférhetővé tenni az interoperabilitáshoz szükséges információkat minden olyan vállalkozás részére, amely munkacsoportszerverekhez való operációs rendszereket kíván forgalmazni, valamint köteles engedélyezni, hogy e vállalkozások az interoperabilitáshoz szükséges információkat — ésszerű és nem diszkriminatív feltételek mellett — felhasználják a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek fejlesztéséhez és forgalmazásához.

- b) A Microsoft [...] köteles biztosítani a felfedett interoperabilitással kapcsolatos információk szükség szerinti és haladéktalan frissítését.
- c) A Microsoft [...] a [Határozat] kézbesítésétől számított 120 napon belül köteles olyan értékelési mechanizmust létrehozni, amely lehetővé teszi az érdekelt vállalkozások számára, hogy hatékony módon tájékozódjanak az interoperabilitáshoz szükséges információk köréről és használatuk feltételeiről; a Microsoft [...] ésszerű és nem diszkriminatív feltételeket írhat elő annak biztosítása érdekében, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információkhoz való hozzáférést kizárólag az értékelés céljára használják fel.

[...]"

29 A Határozat 5. cikkében előírt 120 napos határidő 2004. július 27-én járt le.

30 A Határozatban megállapított árukapcsolásra vonatkozó korrekciós intézkedést illetően a Határozat 6. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

- „a) A Microsoft [...] a jelen határozat kézbesítésétől számított 90 napon belül köteles forgalomba hozni a Windows ügyfélszámítógép operációs rendszernek a Windows Media Playert nem tartalmazó változatát. A Microsoft [...] továbbra is jogosult a Windows ügyfélszámítógép operációs rendszert Windows Media Playerrel együtt forgalmazni;

[...]"

31 A Határozat 6. cikkében megállapított 90 napos határidő 2004. június 28-án járt le.

Az Egyesült Államok antitrösztjogának megsértése miatt indított eljárás

32 A Bizottság vizsgálatával egyidejűleg vizsgálat indult a Microsoft ellen az egyesült államokbeli antitrösztjog megsértése miatt.

33 1998-ban az Amerikai Egyesült Államok és 20 szövetségi állam eljárást indított a Microsoft ellen a Sherman Act alapján. Panaszuk a Microsoft által a Netscape internetböngészője, a „Netscape Navigator”, illetve a Sun Microsystems „Java” technológiája ellen tett intézkedésekre vonatkozott. A 20 érintett szövetségi állam a saját antitrösztjogának megsértése miatt is eljárást kezdeményezett a Microsoft ellen.

34 Miután a United States Court of Appeals for the District of Columbia Circuit (a továbbiakban: Court of Appeal), amelynél a Microsoft a United States District Court for the District of Columbia (a továbbiakban: District Court) által 2000. április 3-án hozott ítélet ellen nyújtott be fellebbezést, 2001. június 28-án meghozta az ítéletét, a Microsoft 2001 novemberében egyezséget kötött az Amerikai Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériumával és kilenc állam főügyészével (Attorneys General) (a továbbiakban: az egyesült államokbeli egyezség), amely alapján a Microsoft kétféle kötelezettséget vállalt.

35 Először is a Microsoft kötelezettséget vállalt arra, hogy megállapítja a szerverekhez való Windows operációs rendszerek által az „együtműködés” — vagyis az ügyfélszámítógéphez való Windows operációs rendszerekkel való kompatibilitás biztosítása — érdekében alkalmazott kommunikációs protokollok specifikációit, valamint arra, hogy meghatározott feltételek mellett harmadik felek részére licenciába adja e specifikációkat.

- 36 Másodszer az egyesült államokbeli egyezség előírja, hogy a Microsoft köteles lehetővé tenni a berendezésgyártók (OEM) és a végső fogyasztók számára a köztes (middleware) szoftverekhez való hozzáférés engedélyezését vagy eltávolítását. A Windows Media Player szoftver az egyesült államokbeli egyezség meghatározása szerint a fenti termékkategóriába tartozik. A fenti rendelkezések célja annak biztosítása, hogy az alkalmazotaszoftver-fejlesztők olyan termékeket fejleszthessenek ki és forgalmazhassanak, amelyek hibátlanul együttműködnek a Windowszal.
- 37 Ezeket a rendelkezéseket a District Court 2002. november 1-jén jóváhagyta. Ugyanezen bíróság elutasította az azon kilenc állam által javasolt korrekciós intézkedéseket, amelyek nem fogadták el az egyesült államokbeli egyezséget.
- 38 A Massachusetts állam fellebbezését követően a Court of Appeal helybenhagyta a District Court 2004. június 30-i határozatát.
- 39 Az egyesült államokbeli egyezség végrehajtása érdekében 2002 augusztusában létrehozták a Microsoft Communications Protocol Programot (a továbbiakban: MCPP). Az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott iratok alapján 2002 augusztusa és 2004 júliusa között 17 licenciába vevő hasznalta az MCPP-t.

Az eljárás

- 40 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 7-én benyújtott keresetében az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján a Microsoft kérte a Határozat megsemmisítését, illetve másodlagosan a kiszabott bírság összegének megsemmisítését vagy jelentős mértékű csökkentését.

- 41 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. június 25-én nyilvántartásba vett külön beadványban az EK 242. cikk alapján a Microsoft kérte a Határozat 4. cikke, 5. cikke a)–c) pontja, valamint 6. cikke a) pontja végrehajtásának felfüggesztését. Ugyanezen beadványban az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének 2. §-a alapján a Microsoft kérte a fenti rendelkezések végrehajtásának az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről való döntés meghozataláig történő felfüggesztését.
- 42 Ugyanezen a napon az Elsőfokú Bíróság elnöke — mint az ideiglenes intézkedés tekintetében döntésre jogosult bíró — felhívta a Bizottságot arra, hogy nyilatkozzék azzal kapcsolatban, hogy szándékában áll-e a Határozatot az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről való döntés meghozatala előtt végrehajtani.
- 43 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához ugyanezen a napon érkezett levelében a Bizottság tájékoztatta az ideiglenes intézkedésről határozó bírót, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről való döntés meghozataláig nem hajtja végre a Határozat 5. cikkének a)–c) pontját, valamint a 6. cikk a) pontját.
- 44 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 25-én benyújtott kérelmében a Novell Inc. (a továbbiakban: Novell; székhelye: Waltham, Massachusetts [Egyesült Államok], képviselik: C. Thomas, M. Levitt, V. Harris solicitorok és A. Müller-Rappard ügyvéd) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 45 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 30-án benyújtott kérelmében a RealNetworks Inc. (a továbbiakban: a RealNetworks) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.

- 46 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 30-án benyújtott kérelmében a Computer & Communications Industry Association (a továbbiakban: CCIA; székhelye: Washington, DC [Egyesült Államok], képviselik: J. Flynn QC, továbbá D. Paemen és N. Dodoo ügyvédek) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 47 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 1-jén benyújtott kérelmében a Software & Information Industry Association (a továbbiakban: SIIA) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 48 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 1-jén benyújtott kérelmében a The Computing Technology Industry Association Inc. (a továbbiakban: CompTIA) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 49 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 2-án benyújtott kérelmében a The Association for Competitive Technology (a továbbiakban: ACT) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 50 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 5-én benyújtott kérelmükben a Digimpro Ltd (székhelye: London [Egyesült Királyság]), a TeamSystem SpA, a Mamut ASA és a CODA Group Holdings Ltd (székhelye: Chippenham, Wiltshire [Egyesült Királyság]) kérték, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassanak az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 51 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 5-én benyújtott kérelmükben a DMDsecure.com BV, az MPS Broadband AB, a Pace Micro Technology plc, a Quantel Ltd és a Tandberg Television Ltd (a továbbiakban együtt: DMDsecure.com és társai) kérték, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassanak az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.

- 52 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 8-án benyújtott kérelmükben az IDE Nätverkskonsulterna AB (székhelye: Stockholm [Svédország]), az Exor AB, T. Rogerson (lakóhelye: Harpenden, Hertfordshire [Egyesült Királyság]), P. Setka (lakóhelye: Sobeslav [Cseh Köztársaság]), D. Tomicic (lakóhelye: Nürnberg [Németország]), M. Valasek (lakóhelye: Karlovy Vary [Cseh Köztársaság]), R. Rialdi (lakóhelye: Genova [Olaszország]) és B. Nati (lakóhelye: Párizs [Franciaország]) kérték, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassanak az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 53 A 2004. július 13-án benyújtott kérelmében a Free Software Foundation Europe (a továbbiakban: FSF-Europe) kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 54 Az eljárási szabályzat 116. cikkének 1. §-a értelmében a beavatkozási kérelmeket kézbesítették a felperes és az alperes részére, amelyek — az esettől függően — vagy észrevételt nyújtottak be az előírt határidőn belül, vagy nem tettek észrevételt. A Microsoft 2004. július 6-i, illetve július 8-i levelében kérte, hogy az esetleges beavatkozókkal szemben kezeljék bizalmasan a Határozatban foglalt összes olyan adatot, amelyek esetében a Bizottság elfogadta, hogy ne kerüljenek nyilvánosságra a honlapján található változatban.
- 55 A Bizottság 2004. július 21-én nyújtotta be az ideiglenes intézkedési kérelemmel kapcsolatos észrevételeit. Az észrevételeket ugyanazon a napon kézbesítették a Microsoft részére.
- 56 2004. július 26-i végzésével az Elsőfokú Bíróság elnöke egyrészt engedélyezte a beavatkozást a CompTIA, az ACT, a TeamSystem SpA, a Mamut ASA, a DMDsecure.com és társai, az Exor AB, a Novell, a RealNetworks, a CCIA és a SIIA részére, másrészt elutasította a Digimpro Ltd, a CODA Group Holdings Ltd, az

IDE Nätverkskonsulterna AB, T. Rogerson, P. Setka, D. Tomicic, M. Valasek, R. Rialdi és B. Nati beavatkozási kérelmét. Az Elsőfokú Bíróság elnöke továbbá elrendelte, hogy az eljárás iratainak nem bizalmas változatát küldjék meg a beavatkozóknak, és fenntartotta magának a jogot, hogy a bizalmas kezelés iránti kérelem megalapozottságáról döntsön.

- 57 2004. július 27-én az Elsőfokú Bíróság elnöke — mint az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről döntené jogosult bíró — nem hivatalos meghallgatást tartott, amelyen a Microsoft és a Bizottság mellett az FSF-Europe, illetve azok a beavatkozók vehettek részt, akiknek a beavatkozását az Elsőfokú Bíróság elnöke a 2004. július 26-i végzésével megengedte. Ezen a meghallgatáson az elnök ideiglenesen engedélyezte az FSF-Europe számára, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozhassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba, másrészt ismertette a felekkel a jelen ideiglenes intézkedés iránti eljárás egyes szakaszainak menetrendjét.
- 58 2004. szeptember 6-i végzésével az Elsőfokú Bíróság elnöke engedélyezte az FSF-Europe számára a Bizottság oldalán történő beavatkozást.
- 59 Mindegyik fél, akinek a beavatkozási kérelmét elfogadták, az előírt határidőn belül benyújtotta az észrevételeit.
- 60 A 2004. július 27-i nem hivatalos meghallgatáson elfogadottak szerint a Microsoft 2004. augusztus 19-én válaszolt a Bizottság 2004. július 21-i észrevételeire.
- 61 2004. augusztus 31-i kérelmével az Audiobanner.com, kereskedelmi nevén a VideoBanner (a továbbiakban: VideoBanner; székhelye: Los Angeles, Kalifornia [Egyesült Államok]), képviseli: L. Alvizar Ceballos ügyvéd, kérte, hogy a Bizottság

kérelmének támogatása végett beavatkozassék az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba. Mivel a felek egyike sem ellenezte a beavatkozási kérelmet, az elnök ideiglenesen elfogadta a VideoBanner beavatkozási kérelmét, és felszólította, hogy észrevételeit közvetlenül a tárgyaláson adja elő.

- 62 A Microsoft 2004. augusztus 19-i észrevételeire válaszul a Bizottság 2004. szeptember 13-án új észrevételeket terjesztett elő.
- 63 2004. szeptember 13-án a felperes és az alperes benyújtotta a beavatkozók beadványaira vonatkozó írásbeli észrevételeit.
- 64 A pervezető intézkedések körében az Elsőfokú Bíróság elnöke — mint az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről döntené jogosult bíró — írásban kérdést intézett a Microsofthoz, a Bizottsághoz, valamint egyes beavatkozókhoz. A kérdésekre az előírt határidőn belül adott válaszokat mindegyik félnek megküldték.
- 65 Mindegyik fél — a VideoBannert is beleértve — szóbeli észrevételeket adott elő a 2004. szeptember 30-án, illetve október 1-jén tartott tárgyaláson.
- 66 2004. október 8-i levelével a RealNetworks az ideiglenes intézkedésről határozó bíró felhívására bizonyos pontosításokat nyújtott be a Hivatalhoz. A többi felet értesítették erről a levélről, és felhívták őket arra, hogy észrevételeiket terjesszék elő.

- 67 A Microsoft 2004. október 27-i levelével terjesztett elő észrevételeket a RealNetworks 2004. október 8-i levelében foglaltakkal kapcsolatban. A többi fél nem terjesztett elő erre vonatkozó észrevételt.
- 68 A CCIA 2004. november 10-i, a Novell pedig 2004. november 19-i levelében tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy a jelen ügyben visszavonja a beavatkozást. A Bizottság, a Microsoft és a többi beavatkozó az előírt határidőn belül észrevételt terjesztett elő a beavatkozás visszavonása tekintetében.
- 69 A CCIA és a Novell beavatkozásának visszavonását követően 2004. november 25-én az összes fél jelenlétében nem hivatalos meghallgatást tartottak a fenti visszavonás eljárásjogi következményének értékelése érdekében. A fenti meghallgatás jegyzőkönyvét 2004. november 26-án megküldték a felek részére.

A jogkérdésről

- 70 Az EK 242. cikk, illetve az EK 225. cikk (1) bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság — amennyiben úgy véli, hogy a körülmények ezt indokolják — elrendelheti a megtámadott aktus végrehajtásának felfüggesztését.
- 71 Az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-a előírja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét (*fumus boni iuris*). Ezek konjunktív feltételek, vagyis bármelyik feltétel hiánya esetén el kell utasítani a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet (a

Bíróság elnöke által a C-268/96. P(R). sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzés [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró — amennyiben szükséges — mérlegeli az ellentétes érdekeket az ügyben (a Bíróság elnöke által a C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzés [EBHT 2001., I-1461. o.] 73. pontja).

- 72 A fenti átfogó vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkört élvez annak eldöntése során, hogy az adott ügyben milyen módon vegye figyelembe a fenti körülményeket (a Bíróság elnöke által a C-393/96. P (R). sz., Antonissen kontra Tanács és Bizottság ügyben 1997. január 29-én hozott végzés [EBHT 1997., I-441. o.] 28. pontja).
- 73 Az eljárási szabályzat 107. cikke 1. §-ának megfelelően „[a] kérelemről indokolt végzéssel kell határozni”. Ugyanakkor azt is kimondták, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem köteles kifejezetten megválaszolni minden, az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során felvetett ténybeli vagy jogi kérdést. Elegendő, ha az indokolás az ideiglenes intézkedésről első fokon határozó bíró végzését az ügy körülményeire figyelemmel alátámasztja, és lehetővé teszi a Bíróság számára a felülvizsgálatot (az SCK és FNK kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 71. pontban] 52. pontja és a Bíróság elnöke által a C-159/98. P(R). sz., Holland Antillák kontra Tanács ügyben 1998. június 25-én hozott végzés [EBHT 1998., I-4147. o.] 70. pontja).
- 74 Mivel a Microsoft az erőfölénnyel való visszaélésnek minősülő állítólagos magatartásai — a Határozat szerkezete és a felperes érvelésének felépítése alapján — különbözőek, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint külön kell vizsgálni egyrészt a Határozat 4. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikk a)–c) pontja (az interoperabilitáshoz szükséges információkra vonatkozó rész), másrészt a 4. cikkel összefüggésben értelmezett 6. cikk a) pontja (a Windows operációs rendszer és a Windows Media Player szoftver árukapcsolásával foglalkozó rész) végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó érveket. Ezt a vizsgálatot meg kell előznie az adatok bizalmas kezelése iránti kérelem vizsgálatának, továbbá a

VideoBanner beavatkozási kérelme vizsgálatának, valamint elemezni kell a CCIA és a Novell beavatkozása visszavonásának hatásait, továbbá azt, hogy az írásbeli szakasz során betartottak-e bizonyos eljárásjogi feltételeket.

I — Az iratok bizalmas kezelése iránti kérelemről

- 75 Az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban ésszerű a Határozatban szereplő azon adatok bizalmas kezelését biztosítani a beavatkozókkal szemben, amelyek tekintetében a Bizottság elfogadta, hogy a honlapján elérhető változatban nem hozza nyilvánosságra őket, mivel az ilyen információ *prima facie* az eljárási szabályzat 116. cikkének 2. §-a értelmében vett titkos, illetve bizalmas információnak tekinthető.

II — A VideoBanner beavatkozási kérelméről

- 76 A 61. pontban foglaltaknak megfelelően a VideoBanner az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban beavatkozás iránti kérelmet nyújtott be a Bizottság kérelmének támogatása végett.
- 77 Mivel a kérelmet az eljárási szabályzat 115. cikke 2. §-ának megfelelően nyújtották be, és mivel a felperes, illetve az alperes azt nem kifogásolták, a beavatkozást a Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján — amely az Elsőfokú Bíróságra az alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében alkalmazandó — meg kell engedni.

III — *A beavatkozás egyes beavatkozók általi visszavonásának hatásairól*

- 78 Mivel a CCIA és a Novell tájékoztatták az Elsőfokú Bíróságot, hogy vissza kívánják vonni az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a Bizottság kérelmének támogatása végett benyújtott beavatkozási kérelmüket, az Elsőfokú Bíróság elnöke — mint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró — a beavatkozás visszavonásának eljárásjogi következményeinek vizsgálata érdekében nem hivatalos meghallgatást tartott az összes fél jelenlétében.
- 79 E meghallgatás jegyzőkönyvéből következik, hogy a felek egyetértettek először is abban, hogy a CCIA és a Novell által az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során benyújtott beadványok az azokhoz csatolt mellékletekkel együtt, valamint a tárgyaláson előadott érvelés továbbra is az ügy iratainak a részét képezze az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban; másodsorban, hogy valamennyi fél és az ideiglenes intézkedésről határozó bíró hivatkozhatnak ezekre az iratokra az érvelésük, az elnök pedig döntésének alátámasztása érdekében; harmadszor pedig abban, hogy a felek megvitatták az ügy irataihoz tartozó valamennyi anyagot.
- 80 A RealNetworks a CCIA beavatkozásának visszavonásával kapcsolatos észrevételeiben továbbá előadta, hogy álláspontja szerint a CCIA nem volt jogosult visszavonni a jelen ügybe való beavatkozást.
- 81 Ebben a tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró előadja, hogy álláspontja szerint nem az ő feladata a RealNetworks által előadott kifogás vizsgálata, egyrészt mivel nincs hatásköre annak vizsgálatára, hogy a CCIA ügyvezető szerveinek határozata szabályszerű volt-e, másrészt mivel a CCIA a beavatkozás visszavonása iránti kérelmet az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának megfelelően nyújtotta be.

IV — *Az írásbeli beadványokkal kapcsolatos követelmények betartásáról*

- 82 A Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozók némelyike egyrészt azzal érvelt, hogy a Microsoft keresetének mellékleteire való egyes hivatkozások elfogadhatatlanok; másrészt hogy a Microsoft által a jelen eljárásban benyújtott egyes okiratok elfogadhatatlanok, harmadrészt hogy egyes állításokat nem támasztott alá bizonyítékokkal, negyedrészt hogy nem tartottak be egyéb eljárási szabályokat.

A keresetre való hivatkozásról

- 83 2004. július 21-i észrevételeiben a Bizottság felsorolta az ideiglenes intézkedés iránti kérelem azon bekezdéseit, amelyek a keresetre és e keresetbe csatolt olyan mellékletekre utalnak, amelyeket nem mellékeltek az ideiglenes intézkedés iránti kérelemhez (az A.9., A.9.1, A.9.2., A.11., A.12.1., A.17., A.18., A.19., A.20., A.21., A.22. és az A.24. sz. melléklet). A Bizottság álláspontja szerint a Microsoft nem támaszkodhat ezen okiratokra.
- 84 2004. szeptember 13-i észrevételeiben a Bizottság hozzátette, hogy a Microsoft 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a keresetre való újabb utalások, különösen a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO) a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezményére (a továbbiakban: a TRIPS-egyezmény) való utalás — csakúgy, mint a korábbi utalások — elfogadhatatlanok. Az, hogy a kereset megfelelő részeit mellékletként (T.9. sz. melléklet) az észrevételekhez csatolják, nem jelenti azt, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem önmagában elégséges.

- 85 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2004. július 27-i nem hivatalos meghallgatáson (lásd az 57. pontot) az ideiglenes intézkedésről határozó bíró felhívta a Microsoft figyelmét arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem számos, a keresetre való hivatkozást tartalmaz, és kérdéseket intézett a felpereshez erre vonatkozóan. Válaszában a Microsoft jelezte — amint azt a meghallgatás jegyzőkönyve rögzíti —, hogy „a felperes megerősíti, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet önállóan kell tekinteni, és az ideiglenes intézkedés iránti kérelem által tartalmazott, a kereset mellékleteire való hivatkozásokat az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban figyelmen kívül lehet hagyni”.
- 86 Ez az álláspont megfelel a *Gyakorlati útmutató a felek részére* (HL 2002. L 87., 48. o.) VII. fejezete 1. pontjának, amely szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek „az alapeljáráásban benyújtott kérelemre történő utalás nélkül önmagában is érthetőnek kell lennie”.
- 87 Ebből következik, hogy a Microsoft ideiglenes intézkedés iránti kérelmének megalapozottságát csak az ideiglenes intézkedés iránti kérelemből, illetve a tartalmának alátámasztására csatolt mellékletekből eredő ténybeli és jogi elemek alapján lehet megítélni (lásd ebben a tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-306/01. R. sz., Aden és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. május 7-én hozott végzés [EBHT 2002., II-2387. o.] 52. pontját). Jóllehet ebből nem következik, hogy minden olyan állítás elfogadhatatlan, amely az ideiglenes intézkedés iránti kérelemhez nem csatolt iraton alapszik, az ilyen állítást nem lehet bizonyítottnak tekinteni, amennyiben azt a másik fél vagy a kérelmét támogató beavatkozó kétségbe vonja.
- 88 A T.9. sz. mellékletre való hivatkozást illetően meg kell jegyezni, hogy még ha a kérelmet bizonyos kérdések tekintetében alá lehet is támasztani a mellékletét képező dokumentumok egyes részeire történő utalással, a más dokumentumokra való általános utalás nem pótolhatja a kérelem lényeges elemeinek hiányát (az Aden és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 87. pontban] 52. pontja). Ebben a tekintetben pontosítani kell, hogy a Gyakorlati útmutató

VII. fejezetének 2. pontját — amely előírja, hogy „a lehető legtömörebben” meg kell jelölni a „kereset alapjául szolgáló ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kereset megalapozottságát” — a szabály megkerülése nélkül nem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé teszi az érvelés részleteit tartalmazó mellékletre történő általános utalást.

- 89 A jelen ügyben az elnök a döntést a kereset mellékleteire, illetve a T.9. sz. mellékletre való utalás nélkül hozza meg, az ügy irataihoz utólag csatolt okiratok és a tárgyaláson előadott szóbeli észrevételek sérelme nélkül.

Az eljárás során benyújtott iratok

- 90 2004. szeptember 13-i észrevételeiben a Bizottság egyrészt előadja, hogy a Microsoft 2004. augusztus 19-i észrevételében előadott érvek, különösen a két mellékletben (a „Prescott-vélemény” című T.3. sz. mellékletben és a „Galloux-vélemény” című T.6. sz. mellékletben) részletezett, a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos érvek túlméntek a keresetben előadottakon. Másrészt szerinte semmilyen magyarázatot nem adtak arra, hogy a 2004. június 3-i keltezésű T.3. sz. mellékletet miért nem csatolták az ideiglenes intézkedés iránti kérelem benyújtásának időpontjában.
- 91 A Bizottság ezt követően előadja, hogy a Microsoft a 2004. augusztus 19-i észrevételéhez olyan iratot csatolt, amelyet a keresetbe is mellékeltek (A.21. sz. melléklet, amely itt T.5. sz. mellékletként szerepel, Knauer: *A [Határozat] szabadalmi jogi aspektusairól*), valamint olyan iratot, amelynek tartalma azonosnak tűnik a kereset egyik mellékletével (az A.19. sz. mellékletéhez hasonló T.8. sz. melléklet, Evans–Nichols–Padilla: *A Bizottság által az állítólagos információnyújtás megtagadása és az árukapcsolás tekintetében felvetett piaclezáró hatásokra vonatkozó gazdasági bizonyíték*).

- 92 Az Elsőfokú Bíróság által — a beavatkozásuk visszavonását megelőzően — felvetett kérdésekre a Novell és a CCIA válaszukban előadták, hogy az iratok egy része elfogadhatatlan, tekintettel arra, hogy azokat az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel együtt kellett volna benyújtani, azonban csak később csatolták őket (így a T.3, T.5, T.8 és az U.2. sz. mellékletet, Campbell-Kelly: *Az Active Directoryra vonatkozó innováció kommentárja*).
- 93 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy a Microsoft a T.3, a T.5, a T.6. és a T.8. sz. mellékletet a 2004. augusztus 19-i észrevételeihez csatolta, azért, hogy azok megerősítsék az észrevételben előadottakat. Erre figyelemmel nem lehet a Microsoftnak felróni azt, hogy részletesen válaszolt a Bizottság 2004. július 21-i észrevételében előadottakra; és ezért nincs jelentősége annak, hogy a csatolt irat az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnél korábbi keltezésű, illetve hogy azt már a keresetbe is mellékeltek. Ugyanezen okból a beavatkozók beadványára tett észrevételeiben a Microsoft érvényesen hivatkozhatott az U.2. sz. mellékletre.

A bizonyítékok hiányáról

- 94 A Bizottság kiemeli, hogy a T.5. sz. melléklet és a T.8. sz. melléklet olyan adatokon alapszik, amelyekhez nem volt hozzáférése (a T.5. sz. melléklet 4. pontja a Microsofttól kapott tájékoztatásra utal minden további pontosítás nélkül, míg a T.8. sz. melléklet 6. pontjában hivatkozott jelentéseket [amelyeket a Merrill Lynch és a Forrester készített a kiszolgáltók piacával kapcsolatos adatokról], valamint a melléklet 35. lábjegyzetében [*a Microsoft által végzett kutatások*], a 42. és a 43. lábjegyzetben [*Digital Media Tracker vizsgálat*]], a 48. lábjegyzetben [*A személyi számítógépekre telepített médialejátszók elemzése*], valamint az 50. lábjegyzetben hivatkozott [*NERA-közlemény*] iratokat nem csatolták).
- 95 Ebben a tekintetben elegendő arra rámutatni, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata annak megállapítása, hogy a fenti jelentéseken alapuló állítások nem rendelkeznek bizonyító erővel.

Bizonyos egyéb eljárásjogi követelmények megsértéséről

- 96 A Bizottság és a CCIA — beavatkozásának visszavonását megelőzően — előadták, hogy a Microsoft az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében úgy utal az R.6. mellékletre (Carboni: *Vélemény a védjegyjoggal kapcsolatban*), hogy nem részletezi az említett irat jelentőségét, így ezért ezt a mellékletet figyelmen kívül kell hagyni.
- 97 Amint azt a 88. pontban kifejtettük, a más iratokra való általános utalások — még ha ezeket csatolták is az ideiglenes intézkedés iránti kérelemhez — nem pótolhatják a kérelem alapvető elemeit. A jelen esetben az R.6. sz. melléklet, amelyre az ideiglenes intézkedés iránti kérelem utal, a Microsoft védjegyeit fenyegető kockázatra vonatkozó álláspont alátámasztására szolgál, amely az alábbiakat tartalmazza: „a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása komoly kárt okozhat a Microsoft és a Windows védjegyeknek, mivel így a Microsoftnak az alapvető koncepciótól eltérő, csökkentett minőségű terméket kellene forgalmaznia”. Amennyiben a fenti idézetből világosan kitűnik, hogy az R.6. sz. melléklet a fenti kockázatot hivatott alátámasztani, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint nincs helye a kérdéses melléklet eljárásból való kizárásának.

*V — Az ügy érdeméről**Az interoperabilitáshoz szükséges információk kérdéséről**A — A felek érvei**1. A Microsoft és az ő kérelmének támogatása végett beavatkozók érvei**A fumus boni jurisről*

- 98 A Microsoft előadja, hogy a kommunikációs protokollok kötelező licenciába adásának kérdésében komoly vita áll fenn a Bizottság és ő közte, emiatt a Határozat

5. cikke a) és c) pontjának jogsértő voltát valószínűsítő feltételek *prima facie* teljesülnek.

99 A Microsoft előadja, hogy a Bíróság 238/87. sz. Volvo-ügyben 1988. október 5-én hozott ítéletében [EBHT 1988., 6211. o.), a C-241/91. P. és C-242/91. P. sz., RTE és ITP kontra Bizottság ügyben 1995. április 6-án hozott ítéletében (EBHT 1995., I-743. o., a továbbiakban: a Magill-ítélet), a C-7/97. sz. Bronner-ügyben 1998. november 26-án hozott ítéletében (EBHT 1998., I-7791. o.), valamint a C-418/01. sz., IMS Health-ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-5039. o.) 49. pontjában kifejtettek szerint a licenciába adást csak négy feltétel együttes fennállása esetén lehet kötelezővé tenni, amely feltételek a jelen ügyben nem teljesültek.

100 Először is: a Microsoft szellemi tulajdonának elemei — amelyeknek a versenytársak részére történő átadását a Határozat előírja — nem elengedhetetlenek a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek gyártásához.

101 Mindenekelőtt a Microsoft előadja, hogy a különböző szállítók által forgalmazott operációs rendszerek interoperabilitását ötféleképpen lehet biztosítani: először a szabványosított kommunikációs protokollok, mint a TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) és a HTTP (HyperText Transfer Protocol) használata révén; másodsor az ügyfélszámítógépekhez vagy szerverekhez való Windows operációs rendszerhez hozzáadott szoftverköddal, amely lehetővé teszi a szerverekhez való konkurens operációs rendszerrel való kommunikációt a szerverhez való operációs rendszer kommunikációs protokolljainak használata révén; harmadszor a szerverekhez való konkurens operációs rendszerhez hozzáadott szoftverköddal, amely lehetővé teszi az ügyfélszámítógéphez vagy a szerverekhez való Windows operációs rendszerekkel való kommunikációt a Windows operációs rendszerek kommunikációs protokolljainak használata révén; negyedszer minden, adott hálózatba kapcsolt ügyfélszámítógéphez vagy szerverhez való operációs rendszerhez hozzáadott szoftverködblokk révén, amely biztosítja az interoperabilitást a szoftverködblokkok közti kommunikáció útján; ötödször pedig a szerverekhez való Windows operációs rendszernek az ügyfélszámítógéphez való Windows operációs rendszer és a szerverekhez való konkurens operációs rendszer közti „hídként” való felhasználása révén.

- 102 A Microsoft ezt követően arra hivatkozik, hogy az interoperabilitás jelenlegi fokával kapcsolatban az ügyfelek részéről nem érkeztek panaszok.
- 103 A Microsoft végül arra hivatkozik, hogy számos versenytárs végzi ezt a tevékenységet.
- 104 Másodszer: az a körülmény, hogy a Microsoft megtagadta a szellemi tulajdona elemeinek a versenytársak részére történő átadását, nem akadályozta meg olyan termékek kifejlesztését, amelyekre kielégítetlen fogyasztói kereslet állt volna fenn. Semmilyen bizonyítékot nem terjesztettek elő arra vonatkozóan, hogy lenne ilyen kielégítetlen kereslet. Az sem bizonyított, hogy a versenytársak a Microsoft szellemi tulajdonát új termékek kifejlesztésére használnák, és nem a létező Microsoft termékek működését másolnák le.
- 105 Harmadszer: az a tény, hogy a Microsoft saját használatra tartotta fenn technológiáját, nem szüntette meg a versenyt a másodlagos piacon, hiszen amint azt a Linux stabil növekedése mutatja, a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek szállítói között jelentős verseny van. Hat évvel a Microsoft szellemi tulajdonjoga átadásának állítólagos megtagadása után tehát versenyhelyzet áll fenn.
- 106 Negyedszer: a szerverekhez való konkurens operációs rendszerek forgalmazói esetében objektív módon igazolható a licenciába adás megtagadása. Azzal a nemzeti jog alapján védett információval ellentétben, amelynek átadását a Magill-ügyben, illetve az IMS Health-ügyben [hivatkozás a 99. pontban] érintett vállalatok megtagadták, a jelen ügyben védett információk titkos és értékes technológiára vonatkoznak. A jelen ügyben a Bizottság pontatlan és a korábbi ítélkezési gyakorlatban elfogadottaktól eltérő tesztet alkalmazva jutott arra a következtetésre, hogy a szellemi tulajdonjog által védett információk átadásának megtagadása nem volt objektív módon igazolt, és ezért megsértette az EK 82. cikket. A Bizottság

ugyanis megállapította, hogy az információ átadásának megtagadása az EK 82. cikk megsértésének minősül, amennyiben — mindent figyelembe véve — az innovációra az egész ágazatban gyakorolt pozitív hatás kiegyenlíti a Microsoft innovációjára gyakorolt negatív hatást ((783) preambulumbekzdés). Eltekintve ezen új feltétel képlékeny természetétől, sem bizonyítékok, sem elemzés útján nem igazolható, hogy az ágazatban lökést adna az innovációnak az, ha a Microsoft technológiáját átadnák a versenytársak részére. A Microsoft előadja, hogy a fenti feltételezéssel ellentétben a kötelező licencia csökkentené a szerverekhez való operációs rendszerek szállítói közötti versenyt.

107 A Microsoft továbbá előadja, hogy a Sun Microsystems nem kérte tőle azt a technológiát, amelynek átadását a Bizottság elrendelte. Másrészt mivel a Sun Microsystems soha semmilyen licenciát nem kért az EGT-ben történő szoftverfejlesztés céljára, a Microsoft szerint semmilyen oka nem volt azt feltételezni, hogy a Sun Microsystems kérése olyan magatartáshoz vezethet, amely az EK 82. cikk hatálya alá eshet.

108 Végül Microsoft szerint a Bizottság — azzal, hogy őt védett információk licenciába adására kötelezi — nem vette figyelembe a TRIPS-egyezmény által (lásd a 84. pontot) a Közösségekre rótt kötelezettségeket.

109 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft előadja, hogy a Bizottság nem állíthatja azt, hogy a Határozat a Microsoftot nem magatartásának megváltoztatására, hanem csupán a korábbi üzletpolitikájához való visszatérésre kötelezi. A Microsoft mindenekelőtt előadja, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy a Microsoft a múltban felfedte volna a Határozat 5. cikkében hivatkozott információkat. Ezt követően előadja, hogy amennyiben a Bizottság az AT&T részére 1994-ben az „Advanced Server for UNIX” (a továbbiakban: AS/U) elnevezésű termék kifejlesztése céljából licenciába adott hálózatkezelési technológiára utal, akkor kiemelendő, hogy ennek az információnak a szolgáltatása nem szakadt meg. A Sun

Microsystems — amelynek az AT&T licenciába adta az AS/U-t — által kifejlesztett „PC Net Link” elnevezésű termék máig megtalálható a piacon. A Sun Microsystems a mai napig úgy reklámozza a fenti terméket, mint amely a Solaris operációs rendszerekben „eredeti Windows NT hálózati szolgáltatásokat” nyújt — beleértve az állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználó-csoport-adminisztrációs szolgáltatásokat. A Sun Microsystems azt is állította, hogy a PC Net Link megfelelően együttműködik a Microsoft ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerének legújabb verzióival, a Windows 2000 Professionalt és a Windows XP-t is beleértve.

110 Ezenkívül a Microsoft szerint arra való hivatkozással, hogy 1994-ben az AT&T részére hálózatkezelési technológiát adott licenciába, nem lehet őt a kommunikációs protokolljainak licenciába adására kötelezni. A Microsoft és az AT&T között létrejött szerződés egyik feltétele éppen az volt, hogy üzleti kapcsolatukat nem terjesztik ki új technológiákra.

111 A Microsoft végül kiemelte, hogy a szerverekhez való operációs rendszerek eladói nem függenek az interoperabilitáshoz szükséges információktól, amelyek átadását a Microsoft állítólag megszakította. A Novell soha nem használta az AS/U-t, és soha nem mutatott érdeklődést annak használata iránt. A Novell NetWare terméke a saját kommunikációs protokolljainak felhasználásával az állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint felhasználó- és felhasználó-csoport-adminisztrációs szolgáltatásokat nyújt a Windows operációs rendszerekben. A Linux eladói sem használják az AS/U-t. Az általuk gyártott, szerverekhez való operációs rendszerek a — Microsoft kommunikációs protokollok funkcióanalízise útján kifejlesztett — nyílt forráskódú Samba szoftver felhasználásával nyújtanak az állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint felhasználó- és felhasználó-csoport-adminisztrációs szolgáltatásokat a Windows operációs rendszerek részére.

b) A sürgősségről

- 112 A Microsoft előadja, hogy a Határozat 5. cikke a)–c) pontjának azonnali végrehajtása három súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna.

1) A szellemi tulajdonjogok megsértése

- 113 A Határozat arra kötelezi a Microsoftot, hogy a szellemi tulajdonjog által védett értékes információkat adjon licenciába. A szellemi tulajdonjogok megsértése súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz.

i) Értékes információk

- 114 A Microsoft előadja, hogy a kommunikációs protokollok a tulajdonában lévő technológia részét képezik, amelyet az ügyfélszámítógépekhez és a szerverekhez való Windows operációs rendszerek az ilyen operációs rendszerek más példányaival való kommunikációra használnak, és ezért ezek jelentős üzleti értékkel bírnak (Madnick, S. — Meyer, B.: *A Microsoft számára előírt, a munkacsoport szolgáltatásokhoz használt kommunikációs protokollok átadására vonatkozó kötelezettséggel okozott kár* című tanulmány, amely az R.2. sz. mellékletben található (a továbbiakban: Madnick–Meyer-tanulmány). Ezek a kommunikációs protokollok többéves költséges kutatások és fejlesztések eredményei. Jelentős ráfordítást igényelt az olyan kommunikációs protokollok kifejlesztése, amelyek biztosítják a megfelelő célalkalmasságot, továbbá elősegítik a Windows operációs rendszerek közti párbeszéd gyorsaságát, megbízhatóságát, biztonságosságát és hatékonyságát.

- 115 A kommunikációs protokollok specifikációi — amelyek a kommunikációs protokollok tervezésének és működésének részletes leírását tartalmazzák — lehetővé tennék a specifikációval rendelkező versenytárs számára, hogy a szerverekhez való saját operációs rendszerében Microsoft kommunikációs protokollokat használjon.
- 116 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft hangsúlyozza, hogy a szerverekhez való több Windows operációs rendszer általi munkacsoport szolgáltatások együttes biztosítását lehetővé tévő kommunikációs protokollok specifikációinak kötelező licenciába adása azzal járna, hogy a Windows operációs rendszerek koncepciójáról jelentős mennyiségű információt kellene átadnia. Amint az a Madnick–Meyer-tanulmányból következik, a szerverekhez való különböző Windows operációs rendszerek interaktivitását biztosító kommunikációs protokollok licenciába adása számos, a fenti operációs rendszerek könyvtárjának, az Active Directorynek működésével kapcsolatos információ feltárásához vezetne.

ii) Szellemi tulajdonjogok által védett információk

- 117 A Microsoft kommunikációs protokollok és az azokat leíró specifikációk a szellemi tulajdonjogok által védett információk. A Bizottság 2004. július 21-i észrevételeiben előadottakra válaszul a Microsoft egyrészt pontosítja, hogy különbséget kell tenni a protokollok koncepciója, a protokollok specifikációja és a protokollok implementációja között, másrészt hogy a szellemi tulajdonjogi védelem nem korlátozódik a fenti három kategóriára.

Szerzői jogi védelem

- 118 A kommunikációs protokollok a legutóbb 1979. szeptember 28-án felülvizsgált, az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló 1886. szeptember 9-i Berni egyezmény alapján, valamint a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 1991. május 14-i 91/250/EGK tanácsi irányelv (HL L 122., 42. o.; magyar nyelvű kiadása 17. fejezet, 1. kötet, 114. o.) preambuluma és 1. cikkének (1) bekezdése alapján szerzői jogi oltalomban részesülnek. A protokollok specifikációi a szerzői jog által szintén védett előkészítő dokumentációnak minősülnek (Prescott-vélemény, a 90. pontban hivatkozott T.3. sz. melléklet).
- 119 Következésképpen a Microsoftnak — akárcsak más szerzőnek — kizárólagos joga, hogy védett művek kiadását vagy más formában történő nyilvánosságra hozatalát engedélyezze. Az egyes tagállamokban érvényben lévő szerzői jogi szabályozások kifejezetten lehetővé teszik a védett művek szerzője számára annak eldöntését, hogy a művet kiadják-e, vagy bármely formában nyilvánosságra hozzák-e. A Határozat megfosztja a Microsoftot az arra vonatkozó döntés meghozatalának jogától, hogy adott esetben mikor, kinek és milyen feltételek mellett kívánja felfedni a kommunikációs protokollok specifikációit. Ha tehát a Bizottság elismeri, hogy a Microsoft kommunikációs protokolljainak specifikációi szerzői jogi oltalomban részesülnek, nem tarthatja fenn azt az álláspontot, hogy a Határozatban a Microsoftra rótt, a specifikációk licenciába adására vonatkozó kötelezettség nem sérti ezt a jogot.
- 120 A szerzői jog jogosultjának a Berni egyezmény 12. cikke, valamint a 91/250 irányelv 4. cikke alapján kizárólagos joga a származékos művek létrehozása. A származékos művek létrehozása engedélyezésének kizárólagos joga sérül, mivel a kommunikációs protokollok specifikációinak a Microsoft versenytársai által való implementációja minden bizonnyal a specifikációk átdolgozásának vagy lefordításának minősülne, amely a szerzői jog hatálya alá tartozna, és amelyeket nem lehetne önálló művek tekinteni. Másrészt még amennyiben feltételeznék is, hogy a licenciába vevők

képesek lennének egyes specifikációkat a Microsoft szerzői jogának sérelme nélkül implementálni, a Határozat ezt nem teszi kötelezővé számukra, mivel arra kötelezi a Microsoftot, hogy anélkül „engedélyezze” a kommunikációs protokollok specifikációinak „használatát”, hogy korlátozná azt, hogy a licenciába vevők milyen módon hozzák létre a művüket. Ezért nincs ok azt feltételezni, hogy a licenciába vevők jogszerű alkotások létrehozására korlátozzák magukat, vagy hogy ez egyáltalán lehetséges.

- 121 Végül a Microsoft előadja, hogy az egyesült államokbeli egyezség keretében, minden fél elfogadta, hogy a kliens-szerver kommunikációs protokollok specifikációi szerzői jogi védelemben részesülnek.

Szabadalmi oltalom

- 122 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében a Microsoft előadja, hogy egyes kommunikációs protokollok — amelyeknek átadását a Bizottság előírta — szabadalmi oltalom vagy az általa 2005 júniusa előtt benyújtani szándékozott szabadalmi bejelentések hatálya alatt áll; számos szabadalmi bejelentés az ügyfélszámítógépekhez és a szerverekhez való operációs rendszerek egyes aspektusaira vonatkozik, és érinti a Határozatban leírt kommunikációs protokollokat is. A Határozat időbeli hatálya korlátozásának hiánya azt jelenti, hogy a jövőbeni szabadalmak a Határozatban előírt kötelező licencia tárgyai lennének.

- 123 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft három jelenleg fennálló európai szabadalmat és két olyan függőben lévő szabadalmi bejelentést jelöl meg, amelyek érintik a kötelező licencia tárgyát képező kommunikációs protokollokat. A 91. pontban hivatkozott Knauer-vélemény alapján (T.5. sz. melléklet) a szerverekhez

való Windows operációs rendszerek által az állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználócsoporth-adminisztrációs szolgáltatások nyújtásához használt egyes kommunikációs protokollok szabadalmi oltalom alatt állnak, nevezetesen a DFS- (Distributed File System) protokoll, amely az EP 0 661 652 B1. sz. szabadalom, az SMB-protokoll, amely az EP 0 438 571 B1. sz. szabadalom, valamint a Distributed Component Object Model Remote protokoll, amely az EP 0 669 020 B1. sz. szabadalom alá tartozik. A szabadalmi bejelentések pedig a Constraint Delegation és az Active Directory Sites protokollokra vonatkoznak.

- 124 Ebben az összefüggésben a Microsoft előadja, hogy a Bizottság nem zárta ki a szabadalmi oltalom alatt álló technológiát a korrekciós intézkedések köréből, és arra kötelezte a Microsoftot, hogy a kommunikációs protokollokra vonatkozó valamennyi szellemi tulajdonjogát — a szabadalmakat is beleértve — adja licenciába. A versenytársaknak így semmilyen készítése nem lenne arra, hogy a szabadalom által nem védett eljárásokat alkalmazó felhasználásokat fejlesszenek ki.

Az üzleti titok védelme

- 125 A Microsoft álláspontja szerint a kommunikációs protokollok üzleti titoknak minősülnek, amelyet nem fedtek fel harmadik felek számára, hacsak azok szerződésben nem vállaltak titoktartási kötelezettséget.
- 126 A Bizottság 2004. július 21-i észrevételeire válaszul — amely szerint egyrészt az olyan „titok” felfedésének megtagadása, amely kizárólag egyoldalú üzleti döntés következtében tett szert ilyen minőségre, a versenyjog alapján az érintett érdekek mérlegelésével minősülhet jogszerűnek, másrészt az üzleti titok felfedésére kötelezéssel a Microsoftnak okozott kár kisebb, mint a Microsoft arra kötelezése, hogy engedje meg a szerzői jogvédelem alatt álló művei másolását vagy a szabadalma megsértését — a Microsoft előadja, hogy jelenleg ellenérték fejében átadhatja a kommunikációs protokollokat harmadik felek részére, vagy eljárást kezdeményezhet

a protokollokat jogsértő módon használók ellen (a T.3. sz. mellékletben csatolt Prescott-vélemény, illetve a T.6. sz. mellékletben csatolt Galloux-vélemény [hivatkozás a 90. pontban]), következésképpen a kötelező licencia csökkenti ezek értékét. Nem lehet továbbá arra következtetni a T-83/91. sz., Tetra Pak kontra Bizottság ügyben 1994. október 6-án hozott ítélet (EBHT 1994., II-755. o.) 84. és 139. pontjából, hogy az Elsőfokú Bíróság elfogadta volna, hogy a specifikációk formájában megjelenő üzleti titok nem részesül a más szellemi tulajdonjogokkal azonos védelemben, mert az Elsőfokú Bíróság nem döntött abban a kérdésben, hogy a dobozok specifikációi védett üzleti titoknak számítanak-e.

Az információk szükségességéről

- 127 2004. július 21-i észrevételeiben a Bizottság megerősíti, hogy a Microsoft kommunikációs protokolljainak specifikációi a 91/250 irányelv értelmében véve „az interoperabilitáshoz szükséges információk”, és emiatt a Határozatban előírt kötelező licencia semmi olyat nem tesz hozzáférhetővé a Microsoft versenytársai számára, amit — az irányelv 6. cikkében engedélyezett kivétellel élve — nem tudnának a szerverekhez való Windows operációs rendszerek visszafejtése során megszerezni.
- 128 A Microsoft álláspontja szerint ugyanakkor a fenti állítás több okból sem helytálló.
- 129 Először is: a 91/250 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése csak korlátozott kivételt enged a számítógépi programok szerzőjének az irányelv 4. cikkében meghatározott kizárólagos jogai alól. Bizonyos pontosan meghatározott körülmények között a „jogszerű felhasználó” „felfedezheti” a védett szoftver interfészeit, az interfészeket tartalmazó géppel olvasható kód „visszafejtése” révén. Ez a „visszafejtés” csak abban az esetben megengedett, ha az interfész elengedhetetlen az önállóan megalkotott számítógépes program más programokkal való együttes működtetéséhez szükséges információ megszerzéséhez, ám a jogosult nem bocsátotta rendelkezésre. A jelen ügyben — amellett, hogy a Microsoft megerősíti, hogy rendelkezésre bocsátotta

azokat az interfészeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a harmadik személyek által alkotott programok a szerverekhez való Windows operációs rendszerekkel együttműködjenek — a Microsoft kommunikációs protokolljainak specifikációi nem szükségesek az önállóan alkotott munkacsoportszerverekhez való operációs rendszer funkcionalitásának biztosításához. Ezzel ellentétben a Határozat előírta a Microsoftnak, hogy tegye lehetővé a versenytársak számára, hogy a szerverekhez való Windows operációs rendszerek által nyújtott, állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint a felhasználócsoporthoz- és felhasználó-adminisztrációs szolgáltatásokkal azonos szolgáltatásokat nyújtó termékeket fejlesszenek ki a Microsoft kommunikációs protokollok felhasználásával. Így a Microsoft olyan értékes üzleti információt köteles a versenytársak rendelkezésére bocsátani, amelyet azok az irányelv 6. cikkének (2) bekezdése alapján nem fejthetnének jogszerűen vissza.

130 Másodsor: a 91/250 irányelv 6. cikke lehetővé teszi a visszafejtés útján való információszerezést, de a (2) bekezdés három szigorú korlátot állít fel az így nyert információ felhasználására, többek között azt, hogy az információ nem használható fel a visszafejtés tárgyát képező programmal lényegében azonos program kifejlesztéséhez. A Határozat semmilyen korlátozást nem tartalmaz ebben a tekintetben; éppen ellenkezőleg: felhatalmazza a licenciába vevőket, hogy a Microsoft kommunikációs protokollok specifikációira vonatkozó szerzői jogát sértő felhasználásokat hozzanak létre.

131 Harmadsor: a specifikációk értékesebbek, mint az az információ, amelyet a Microsoft versenytársai jogszerű visszafejtés útján megszerezhetnének.

A súlyos és helyrehozhatatlan kárról

132 A Microsoft előadja, hogy a szellemi tulajdonjogok által védett információk felfedése súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna.

- 133 A Határozat 5. cikkének a) pontja azzal, hogy a szerverekhez való, a Microsoft által forgalmazott operációs rendszerek felváltására képes kiszolgáló operációs rendszerek kifejlesztése céljából engedélyezi a Microsoft versenytársai számára a kommunikációs protokollok használatát, megfosztaná a Microsoftot a kutatások és fejlesztések révén szerzett versenyelőnytől. A szellemi tulajdonjogok tartalmazzák a védett jogtárgy felhasználásának vagy a felhasználás elmaradásának, valamint a felhasználás módjának szabad megválasztását. Az Elsőfokú Bíróság korábban már kimondta, hogy a kötelező licencia aláássa a szellemi tulajdonjog „alapvető *raison d'être*-jét”, amely nem más, mint az, hogy „a feltalálói tevékenységen alapuló eredeti művek alkotóinak kizárólagos jogot biztosítson a mű felhasználására” (az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-184/01. R. sz., IMS Health kontra Bizottság ügyben 2001. október 26-án hozott végzés [EBHT 2001., II-3193. o.] 125. pontja). Ezért az Elsőfokú Bíróság elismerte, hogy a vállalkozás számára az, ha — akár „időlegesen” is — a szellemi tulajdonjoga licenciába adására kötelezik, „súlyos és helyrehozhatatlan kár” kockázatával jár, még abban az esetben is, amikor az információ már mindenki számára szabadon hozzáférhető (a hivatkozott végzés 127. pontja).
- 134 A szellemi tulajdonjog elemei felfedésének visszafordíthatatlansága különösen az üzleti titkok esetében nyilvánvaló. A jelen ügyben a szellemi tulajdonjog a Microsoftnak a szerverekhez való operációs rendszerek által — önállóan vagy ügyfélszámítógép, illetve szerverekhez való operációs rendszerekkel együttműködve — ellátandó feladatok végrehajtási módjával kapcsolatos koncepciójára vonatkozik. Az e koncepciók felfedése következtében megszerzett ismereteket soha nem lehetne kitorölni az ezeket megszerzők emlékezetéből.
- 135 A szerzői jog által védett információk kötelező licenciába adásának a versenyre gyakorolt hatása szintén visszafordíthatatlan. A szerzői jog által védett kommunikációs protokollok specifikációinak tanulmányozása ugyanis lehetővé teszi a Microsoft versenytársai számára, hogy részletesen megismerjék az operációs rendszerek működését, és ezt a tudást a saját termékeikben felhasználják. Utólag lehetetlen megállapítani, hogy a Microsoft versenytársai nem használták fel e tudást.

- 136 A Microsoft szerint a szabadalmak kötelező licenciába adása további visszafordíthatatlan kárt okoz. Bizonyos, hogy a Határozat megsemmisítése esetén a Microsoft eljárást kezdeményezhetne harmadik személyek ellen annak érdekében, hogy meggátolja a szabadalommal védett technológia felhasználását, de nagyon bonyolult és kevésbé hatékony feladat lenne annak megállapítása, hogy a Microsoft technológiáját használják-e, vagy sem, és a közbeneső időben a Microsoft találmányainak felhasználásával készült termékek valószínűleg továbbra is az értékesítési csatornában és a vásárlóknál maradnának.
- 137 Bár a Határozat lehetővé teszi a Microsoft számára, hogy a szellemi tulajdonjogokat „ésszerű és nem diszkriminatív módon” adja licenciába, ami valószínűleg a jogdíjfizetésre vonatkozik, a Microsoft szellemi tulajdonjogaiban okozott kárt a jogdíjfizetés nem tudná orvosolni (lásd ebben az értelemben az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 133. pontban] 125. pontját).

2) A Microsoft üzleti szabadságának megsértése

- 138 Az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-41/96. sz., Bayer kontra Bizottság ügyben 1996. június 3-án hozott végzés (EBHT 1996., II-381. o.) 54. pontjára, valamint az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés (hivatkozás a 133. pontban) 130. pontjára hivatkozva a Microsoft előadja, hogy — amint ezen ügyekben is — a Határozat végrehajtása meggátolná abban, hogy üzletpolitikája fontos elemeire vonatkozóan szabadon hozhasson döntést.

i) Az információközlés szabadságáról

- 139 A jelen ügyben az a Microsoft üzletpolitikája, hogy nem ad a kommunikációs protokollokra vonatkozó általános licenciát. Előadja, hogy az egyesült államokbeli

egyezség keretében vállalta a kliens-szerver kommunikációs protokollok licenciába adását, de ez nem vonatkozott a szerverek közötti kommunikációs protokollokra. A Határozat azzal, hogy előírja a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációinak átadását, amelyek nagy részét nem írták le, azt eredményezné, hogy a szerverekhez való operációs rendszerek ágazatában a Microsoft technológiával látná el a versenytársait.

140 A Microsoft ezt követően kifejti egyrészt az egyesült államokbeli egyezség és a Sun Microsystems kötött megállapodás, másrészt a Határozat közötti különbséget.

141 Az egyesült államokbeli egyezség előírja a kliens-szerver kommunikációs protokollok licenciába adását, de kizárólag az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerrel való interoperabilitás biztosítása érdekében, míg a Határozat a fenti protokollok licenciába adását azon munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek tekintetében írja elő, amelyek az állományokkal és nyomtatással kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználócsoporthoz tartozó adminisztrációs szolgáltatásokat nyújtanak az ügyfélszámítógépekhez vagy szerverekhez való Windows operációs rendszerek számára.

142 A Bizottságnál egyedüli panaszosként fellépő Sun Microsystemsszel 2004 áprilisában kötött megállapodás egyrészt viszonyosságon alapuló számos megállapodást tartalmaz, amelyek keretében a felek megállapodtak, hogy együttműködnek a termékek kifejlesztése során, és keresztliscencia-szerződést kötnek azokra, beleértve a Határozattal érintett kommunikációs protokollok licenciába adását is. A Microsoft kiemeli, hogy a keresztliscenciák a Sun Microsystems szellemi tulajdonához való hozzáférés formájában biztosítják számára az ellenértéket, és az utóbbit arra ösztönzik, hogy tartsa tiszteletben a Microsoftnak a licencia tárgyát képező

technológiára vonatkozó szellemi tulajdonjogait. A megállapodások kölcsönössége biztosítja a Microsoft számára azt az ellenértéket, amely a Határozat által előírt kötelező licencia esetén hiányzik.

ii) A termékek fejlesztésének szabadságáról

¹⁴³ A Microsoft előadja, hogy a Határozat végrehajtása megfosztaná a termékek fejlesztésének lehetőségétől. A kommunikációs protokollok kötelező licenciája ugyanis végső soron meggátolná a termékei fejlesztésére vonatkozó döntések szabad meghozatalában. A Madnick–Meyer-tanulmány szerint a fenti protokollok jövőbeli fejlesztése, és így a Microsoft innovációs képessége is kárt szenvedne. A Microsoft előadja, hogy amint a harmadik felek által előállított termékek függővé válnak a szerverekhez való Windows operációs rendszer koncepcionális jellegzetességeitől, ahelyett, hogy a nyilvánosságra hozott interfészekkel való funkcionalitást biztosítanák, a Microsoftnak kevesebb lehetősége lesz arra, hogy a termék fejlesztésének céljából változtasson a koncepción. A Bizottság által a 2004. július 21-i észrevételekben előadott ezzel ellentétes állítások figyelmen kívül hagyják az üzleti realitást. Már az is nagy mérnöki kihívás a Microsoft számára, hogy a szerverekhez való Windows operációs rendszerek újabb verzióinak piacra bocsátása során biztosítsák a harmadik személyek által kifejlesztett szoftverek által használt több ezer nyilvánosságra hozott interfésszel való visszamenőleges kompatibilitást. Az újabb funkcionalitások hozzáadása, a működés javítása, a létező funkcionalitások biztonságossága és megbízhatósága sokkal nehezebb lenne, ha a harmadik felek szoftver programjai a Windows funkcionalitástól függnének a korábban bizalmasnak minősülő protokollok használata révén (a Madnick–Meyer-tanulmány, R.2. sz. és T.7. sz. melléklet).

iii) A protokollok „megerősítésének” szükségességéről

¹⁴⁴ A privát protokollokat nem az ismeretlen harmadik személyek szoftvertermékeiben történő felhasználásra tervezték. Következésképpen nagyszámú privát kommuniká-

ciós protokoll felfedése később hibás működéshez, összeomláshoz és biztonsági kockázatokhoz vezethet. A Microsoftnak ezért meg kell „erősítenie” a protokollokat a felelőtlen vagy rosszhiszemű felhasználás ellen, amely gyakran védelmi kód hozzáadását és jelentős további tesztelést tesz szükségessé a kommunikációs protokollokat alkalmazó termékek piacra helyezését megelőzően. Ebben a tekintetben a Határozat véglegesen meggátolja a Microsoftot abban, hogy a termékeit szabadon tetszése szerint fejlessze.

- 145 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft továbbá előadja, hogy a kommunikációs protokollok specifikációinak a versenytársak részére való átadása — e protokollokat kizárólag arra tervezték, hogy a szerverekhez való Windows operációs rendszerek közötti kommunikációt biztosítsák - műszaki sebezhetőségnek tenné ki a vevőket. Ebben a tekintetben a Microsoft az R.2. és T.7. sz. mellékletben csatolt Madnick–Meyer-tanulmányra hivatkozik. Az ilyen protokollok számos feltételezéssel élnek a munkacsoport szolgáltatásokat együttesen nyújtó, szerverekhez való operációs rendszerek belső működésére vonatkozóan. Következésképpen nincs olyan védelmi mechanizmusuk, amely abban az esetben lenne, ha a harmadik fél által előállított szoftvertermékkel való kommunikáció céljára tervezték volna őket. Bár a Microsoft számára lehetséges lenne a kommunikációs protokollok implementációjának jövőbeli „megerősítése”, több millió — szerverekhez való — Windows operációs rendszer van az ügyfelek hálózataiban, akik a protokollokat a jelenlegi állapotukban használják. E termékeinek a kommunikációs protokollok nem megfelelő használata elleni védelem biztosítása érdekében történő visszamenőleges módosítása nem tűnik megvalósíthatónak, mivel a védelmi mechanizmusok beépítése a már használatban lévő termékek széles körű megváltoztatásával járna. A Microsoft előadja, hogy bár a Bizottság ironizál a „biztonság az átláthatatlanság útján” utalással (S.2. sz. melléklet), az ügyfelek nem lennének elragadtatva attól, ha a Határozatban elrendelt nyilvánosságra hozatal sebezhetővé tenné a szerverekhez való működő Windows operációs rendszereket (Madnick–Meyer-tanulmány, T.7. sz. melléklet). A protokollok bonyolultak, és a más munkacsoport kiszolgáló operációs rendszerbe való beépítésük esetén nagy a hiba kockázata. Az ilyen hiba jelentős adat elvesztéshez és adatromláshoz, valamint a Microsoftnak és ügyfeleinek

okozott károkhoz vezethet. Felesleges hangsúlyozni, hogy a vevők komolyan veszik az adatvesztést és az adatromlást, és a Microsoft — különösen a társaság hírneve — kárt szenvedne, ha a jelenleg működő Windows operációs rendszerek sérülékennyé válnának a Microsoft kommunikációs protokolljainak helytelen használata miatt. A Bizottság álláspontja szerint „a Határozat megsemmisítése esetén minden kár visszafordítható”. A megsemmisítés ugyanakkor nem orvosolná az adatok elvesztését vagy romlását, és a Microsoft jó hírét sem állítaná helyre.

3) A piaci feltételek visszafordíthatatlan megváltozása

146 A Microsoft álláspontja szerint a kötelező licencia visszafordíthatatlanul és számára hátrányosan megváltoztatná a fennálló piaci feltételeket. Úgy tűnik, hogy a Bizottság célja e feltételek megváltoztatása, hiszen a Határozat (695) preambulumbekzdése szerint „amennyiben a Microsoft versenytársainak hozzáférése lenne az interoperabilitáshoz szükséges információkhoz, amelyek átadását a Microsoft megtagadta, ezen információkat felhasználhatnák arra, hogy a saját termékeik javított funkcióit hozzáférhetővé tegyék a Windows-tartomány felépítését alkotó, interoperabilitáson alapuló összeköttetés-hálózat keretében”.

147 A piac visszafordíthatatlan megváltozásának alátámasztása érdekében a Microsoft előadja, hogy a tulajdonában lévő kommunikációs protokollok specifikációinak részletes vizsgálata, amelyre a kötelező licencia miatt lehetőség lesz, lehetővé teszi a versenytársak számára a szerverekhez való Windows operációs rendszerek tervezésével kapcsolatos fontos információk megismerését. Amint azt a Madnick–Meyer-tanulmány megállapítja: az egykor privát kommunikációs protokollok specifikációi valószínűsíthetően felfednék az operációs rendszerek belső tervezésére vonatkozó információkat is, mivel a protokollok gyakran az adott szoftverködben való megvalósításuktól függnnek. Az ilyen kommunikációs protokollok harmadik felek általi használata ezért számos részlet pontosítását vonná maga után, bár ezek a részletek rejtettek maradnának abban az esetben, ha a protokollokat a különböző szervereken futó azonos operációs rendszer példányai használják.

148 Az ilyen információk nagyarányú felfedése lehetővé tenné a Microsoft versenytársai számára, hogy a saját kiszolgáló operációs rendszereikben számos olyan funkcionális másoljanak le, amelyet a Microsoft a saját kutatás-fejlesztése során hozott létre. A fentiek miatt a Microsoftot érő kár túlmenne az adatok kötelező felfedésének körén, valamint a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán, sőt a kötelező licencia területi hatályán is.

c) Az érdekek egyensúlyáról

149 Először is a Microsoft előadja, hogy a Közösségeknek a hatékony korrekciós intézkedés elrendelésében megnyilvánuló érdeke nem követeli meg a Határozat 5. cikkének a)–c) pontjának azonnali végrehajtását.

150 Mivel az EK 82. cikk célja „a fogyasztók érdekeinek, és nem a versenytársak helyzetének védelme” (az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 133. pontban] 145. pontja), jelentős súlyt kell helyezni arra a tényre, hogy a fogyasztókat nem érte hátrány. A jelen ügyben a fogyasztók élvezik a különféle interoperabilitási megoldások előnyeit. Így a Bizottság előtt folyó eljárás öt éve alatt egyetlen vállalkozás sem jelentette ki, hogy szervereihez a Windowstól eltérő operációs rendszert akart választani, de az interoperabilitási megfontolások miatt mégis kénytelen volt a Windows operációs rendszer mellett dönteni.

151 A Microsoft szerint a Határozat 5. cikkében meghatározott korrekciós intézkedés végrehajtása nem szükséges, mivel versenytársainak nincsen sürgősen szükségük a kommunikációs protokollokhoz való hozzáférésre. A Microsoft továbbá előadja, hogy a Bizottság sem állítja azt, hogy a Határozat 5. cikke végrehajtásának felfüggesztése esetében rövidtávon megszűnne a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek eladói közötti verseny.

- 152 Ebben a tekintetben a Microsoft előadja, hogy versenytársainak termékei jelenleg is versenyképesek; ennek alátámasztására több tanulmányt és előrejelzést idéz a Linux, a UNIX és a Novell vonatkozásában.
- 153 Ezenkívül a Microsoft előadja, hogy a Bizottság nem alapozta meg a Határozat 5. cikke szerinti korrekciós intézkedés és a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek forgalmazóinak esetleges kérései közötti kapcsolat fennállását. A Microsoft előadja, hogy sem a Sun Microsystems, sem a Novell, sem a Free Software Foundation/Samba nem kérte, hogy licenciába adja nekik a tulajdonában lévő kommunikációs protokollokat.
- 154 Az az előny, amelyhez a versenytársak jutnának abban az esetben, ha lehetőségük lenne annak felfedezésére, hogy a Microsoft milyen módon oldott meg egyes, a szerverekhez való operációs rendszerek tervezésével kapcsolatos problémákat, nem lehet fontosabb, mint a Microsoftnak a saját technológiája megvédéséhez fűződő jogos érdeke. Az érdekek mérlegelése során a hatékony verseny fenntartásában megnyilvánuló közérdek nyilvánvalóan előbbre való, mint a Microsoft versenytársainak érdekei.
- 155 Nem áll fenn annak a kockázata, hogy a Határozat 5. cikke végrehajtásának felfüggesztése esetén a szerverekhez való operációs rendszereket forgalmazó versenytársak kilépnének a piacról. A Microsoft versenytársai évek óta licenciába adták ügyfeleik részére az operációs rendszereiket, anélkül hogy a kommunikációs protokollok specifikációihoz hozzáférést biztosítottak volna, amit pedig a Határozat előír a Microsoft számára. A Microsoft a fentiek alátámasztására különböző, egyes versenytársaira vonatkozó adatokat terjeszt elő.
- 156 A Microsoft szerint végül nem megalapozott az, hogy a Határozat végrehajtása sürgős lenne, hiszen a közigazgatási eljárás — amelynek során a Bizottság értékelése folyamatosan változott — öt évig tartott.

- 157 Másodszor a Microsoft előadja, hogy az érdekek mérlegelése során figyelembe kell venni a Közösség által nemzetközi egyezményekben — köztük a TRIPS-egyezményben — vállalt kötelezettségeket, valamint a kereset megalapozottságát. Ez utóbbival kapcsolatosan a Microsoft úgy véli, hogy a Bíróság elnöke által a C-481/01. P(R) sz., NDC Health kontra IMS Health és Bizottság ügyben 2002. április 11-én hozott végzés [EBHT 2002., I-3401. o.] alapján az érdekek mérlegelése során figyelembe kell venni a kereset megalapozottságát. A jelen ügyben különösen világos, hogy a Bizottság nem alapozta meg azokat az ítélkezési gyakorlatban lefektetett feltételeket (az IMS Health-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 99. pontban]), amelyek teljesülése esetén az erőfölényben lévő vállalkozás köteles licenciát adni a versenytársai részére.
- 158 Végül a Microsoft emlékeztet arra, hogy a Határozat elfogadását követően a Sun Microsystems megállapodást kötött a Microsofttal, amely tisztáz minden, a Bizottsághoz benyújtott panaszban felvetett problémát. Tehát amíg az alapeljárás függőben van, nincsen azonnali szükség a Határozat végrehajtására.
- 159 Az ACT előadja, hogy a korrekciós intézkedések végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhat a tagjainak az EGT-ben meglévő szellemi tulajdonjogainak erejében és értékében.
- 160 Az ACT először is kifejti, hogy a korrekciós intézkedés azonnali végrehajthatósága olyan precedenst teremtene a szellemi tulajdonjogok kötelező licenciájának területén, amely gyorsan és jelentősen csökkentené tagjai szellemi tulajdonjogainak értékét. Ebben a tekintetben az ACT előadja, hogy a Bizottság a Közösségre a TRIPS-egyezmény 13., 31. és 39. cikke alapján háruló kötelezettséggel összeegyeztethetetlen módon értelmezte és alkalmazta az EK 82. cikket.

161 Másodszor az ACT előadja, hogy a korábban a Microsoft kizárólagos tulajdonában lévő kommunikációs protokollok felfedése az ügyfélszámítógépekhez és szerverekhez való Windows operációs rendszerek labilitását eredményezné, és ez súlyos kárt okozna a tagjai számára.

162 A CompTIA úgy véli, hogy a Határozat 5. cikkében előírt korrekciós intézkedés — amennyiben előírja a Microsoft számára, hogy a kiszolgáló piacon tevékenykedő összes vállalkozás számára felfedje szellemi tulajdonját — az információtechnológiai és távközlési ágazat egésze számára csökkenti a szellemi tulajdonjog védelmét, jogbizonytalanságot okoz, és azonnal azzal a hatással jár, hogy csökken az ágazatba történő befektetés és ezzel a gazdasági tevékenység általános szintje.

163 A CompTIA továbbá előadja, hogy az a súlyos és helyrehozhatatlan kár, amelyet az intézkedés az ágazat egészének, valamint a CompTIA tagjainak okozna, meghaladja azt az esetleges negatív hatást, amelyet a közérdek és harmadik felek szenvednének el az információk azonnali felfedésének elmaradása esetén. Ebben a tekintetben a CompTIA kiemeli, hogy semmilyen interoperabilitással kapcsolatos problémára nem hívták fel a figyelmét a kiszolgálók piacán, annak ellenére, hogy a szerverágazatban bármelyik szakmai szövetségnél nagyobb szerepet játszik a technológiai személyzet képezéseinek hitelesítése tekintetében.

2. A Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek érvei

164 A Bizottság előzetes megjegyzésként előadja, hogy a Határozat 5. cikke a)–c) pontja végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem nagymértékben függ annak értékelésétől, hogy a Határozat milyen hatással jár a Microsoft „szellemi tulajdonjogainak” gyakorlására, és néhány bevezető észrevételt tesz erre vonatkozóan. 2004. szeptember

13-i észrevételeiben a Bizottság előadja, hogy még ha a Microsoft kifejezetten igazolná is, hogy a Határozat őt a szellemi tulajdonjogainak licenciába adására kényszeríti, a Bizottság érvelése akkor is érvényes maradna. Az FSF-Europe támogatja a Bizottság álláspontját.

a) Előzetes észrevételek

¹⁶⁵ Mindenekelőtt a Bizottság rámutat arra, hogy a Határozat 5. cikkének a)–c) pontja előírja a Microsoft számára a „specifikációknak” nevezett műszaki dokumentáció átadását, amely a Határozat 1. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott „protokollok” részletes leírását tartalmazza. A Bizottság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a fenti műszaki dokumentációt fontos megkülönböztetni a Microsoft-termékek forráskódjától. Azon versenytársaknak ugyanis, akik a Microsoft-protokollokat megértő operációs rendszereket akarnak írni, olyan forráskódot kell írniuk termékeikhez, amelyek tartalmazzák a specifikációkat. Két, ugyanazon protokollspecifikációkat alkalmazó programozó nem ír ugyanolyan forráskódot, és a programjaik teljesítménye is eltérő lesz ((24), (25), (698) és (719)–(722) preambulumbekkezdés). Ebből a szempontból a protokollokat a nyelvhez lehet hasonlítani, ahol a mondattan és a szókinccs a specifikációk, hiszen az a tény, hogy két ember ugyanazt a mondattant és szókinccset tanulja meg, még nem jelenti azt, hogy ezeket ugyanúgy fogják felhasználni.

¹⁶⁶ A fent vázolt háttér alapján a Bizottság áttekinti a Microsoft által hivatkozott szellemi tulajdonjogokat.

1) A szerzői jogról

¹⁶⁷ A szerzői joggal kapcsolatban a Bizottság először megjegyzi, hogy a Microsoft állításai pontatlanok — vagy akár félrevezetőek. A Microsoft egyrészt ugyanis

helytelenül azt a látszatot kelti, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információknak az interoperabilitás hatékonysága érdekében való felhasználása általában a szerzői jog megsértésével jár. Másrészt — szintén helytelenül — azt állítja, hogy a szerzői jogi védelem kiterjed a kommunikációs protokollokra is, és a „specifikációkra” vonatkozó szerzői jogra hivatkozik annak alátámasztására, hogy az abban foglalt tudás felhasználása a szerzői jog megsértését jelenti.

168 Habár nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a specifikációk önmagukban szerzői jog tárgyai lehetnek, a Bizottság álláspontja szerint ez nem jelenti azt, hogy az operációs rendszer létrehozása során a dokumentáció által tartalmazott információ felhasználása a szerzői jog megsértését jelentené, mivel — amint azt a Határozat kimondja — a specifikáció implementációja nem másolat, hanem önálló mű létrehozásához vezet ((25), (570) és azt követő, valamint (719) és azt követő preambulumbekendések).

169 2004. szeptember 13-i észrevételeiben a Bizottság érdemben előadja, hogy a kommunikációs protokollok implementációja a szerzői jog által nem tiltott felhasználás.

170 A Bizottságnak a Microsoft 2004. augusztus 19-i észrevételeire tett számos megjegyzése közül részletesen meg kell említeni az érvek öt csoportjára adott válaszokat.

171 Először a Bizottság előadja, hogy a Microsoft elsőként a 2004. augusztus 19-i észrevételeiben hivatkozott a „felfedésre” vonatkozó jogra (lásd a 119. pontot). A Bizottság megállapítja, hogy a Berni egyezmény 6bis cikke, amely a szerző személyhez fűződő jogait tartalmazza, nem említi ezt a jogot, ezért a felfedésre vonatkozó állítólagos jog gyakorlásának semmiféle akadálya nem lehet ellentétes a számítógépi programnak a 91/250 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében meg-

határozott „rendes felhasználásával”, mivel a rendelkezés szerint a felhasználást „a Berni egyezményvel összhangban” kell értelmezni. A felfedés joga legfeljebb olyan „személyhez fűződő jognak” minősülhet, amely nem lehet licencia tárgya. Másrészt a felfedés jogát nehéz összeegyeztetni a tényvel, hogy a Microsoft termékei a piacon vannak, ahol megfigyelhetők, tanulmányozhatóak vagy tesztelhetők, valamint bizonyos esetekben visszafejthetők. A Microsoft által a kérdéses információ felfedése elutasításának okai tisztán gazdasági jellegűek, éa nincs közülük a hivatkozott jog létjogosultságához.

172 Másodszor a Bizottság vitatja, hogy a felfedni rendelt műszaki dokumentációt a 91/250 irányelv által védett „számítógépi programnak” lehetne tekinteni azon az alapon, hogy a számítógépi program „előkészítő dokumentációjának” minősül (lásd a 118. pontot). A kérdéses információt ugyanis nem előzetesen, a Microsoft-programok alkotásához belső segédletként gyűjtik össze, hanem utólagosan azzal a céllal, hogy a Microsoft versenytársai részére korlátozott körű információt adjanak.

173 A Microsoftnak a 91/250 irányelv 4. cikkére alapozott azon állítására válaszul, hogy a protokollok implementációja „szinte bizonyosan” a Microsoft szerzői jogával védett specifikációk átdolgozása vagy lefordítása lenne (lásd a 120. pontot), a Bizottság előadja, hogy a felperes nem alapozta meg az állítást. A 91/250 irányelv szövege és a jogalkotást előkészítő anyagok arra engednek következtetni, hogy az illető szoftver specifikációk alapján történő írása általában nem tartozik az irányelv 4. cikke alá. Ugyanezen irányelv 6. cikke azonban azon a feltevésen alapszik, hogy — az egyik „kivételt” képező — visszafejtés révén megszerzett interoperabilitáshoz szükséges információknak „az önállóan megalkotott számítógépi program más programokkal való együttes működtetéséhez szükséges információ megszerzéséhez” való felhasználása nem minősül a szerzői jog megsértésének, kivéve ha a visszafejtés tárgyát képező programhoz „kifejezési formájában lényegében hasonló számítógépi program

kifejlesztéséhez, előállításához és forgalomba hozatalához” használják fel az információt. Amennyiben a Microsoft állítása helytálló lenne, soha nem lehetne a 91/250 irányelv 6. cikkére hivatkozni kompatibilis programok alkotása végett, mivel az ilyen termékek létrehozása „szerzői jogot sértő cselekmény lenne”, és ezt a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontja tiltja.

174 Harmadszor a Bizottság elveti a 91/250 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének Prescott által javasolt szűkítő értelmezését (T.3. sz. melléklet); e rendelkezés kimondja, hogy „a számítógépi program bármely elemének — beleértve a csatlakozási felületeket — alapjául szolgáló ötletek és elvek ennek az irányelvnek az értelmében nem részesülnek szerzői jogi védelemben”. Téves Prescott álláspontja, amely szerint az elképzelések teljessége és felépítése szerzői jogi védelem alatt áll, amennyiben azok a „védett mű jelentős részét” képezik, mivel egyrészt ez nem áll összhangban a 91/250 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével és 6. cikkével, másrészt az angol bíróságok ítéletei, amelyekre véleményét alapítja, nem relevánsak a jelen ügyben.

175 Negyedszer a Microsoftnak a 120. pontban kifejtett érvelésével kapcsolatban — amely egyrészt azt sugallja, hogy a korrekciós intézkedés „kísértést” jelentene a Microsoft versenytársainak, hogy a szerzői jogát sértő megvalósításokat hozzanak létre, másrészt azt, hogy a Határozat nem ír elő semmilyen garanciát e „kísértés” ellen — a Bizottság előadja, hogy a korrekciós intézkedés nem írja elő a forráskód felfedését, emiatt nem alkalmazandó a visszafejtés révén nyert információnak a „kifejezési formájában lényegében hasonló számítógépi program kifejlesztéséhez, előállításához és forgalomba hozatalához” való felhasználásának a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontjában előírt tilalma.

176 Ötödször a Bizottság előadja, hogy a Microsoft állításaival (lásd a 129. pontot) ellentétben ez utóbbi nem fedte fel azokat az interfészeket, amelyekre a harmadik felek által kifejlesztett számítógépes programoknak szükségük van a szerverekhez

való Windows operációs rendszerek funkcionalitásainak használatához. Azok az interfészek, amelyeket a Microsoft említett, az „alkalmazásprogramozói felületek” (a továbbiakban: API), amelyek a szerverekhez való operációs Windows rendszereken futó alkalmazások számára lehetővé teszik, hogy használják ennek az operációs rendszernek a szolgáltatásait, míg a jelen ügyben azokról az interfészekről van szó, amelyeken keresztül a Windows munkacsoportszerver szolgáltatásokat teljesít a Windows munkacsoport-hálózatok számára ((210) preambulumbekkezdés).

2) A szabadalmakról

- 177 A szabadalmak vonatkozásában a Bizottság elsőként előadja, hogy a közigazgatási eljárás során a Microsoft csak egyetlen szabadalmi bejelentést említett, míg a bírósági eljárás folyamán három európai szabadalomra és egy folyamatban lévő szabadalmi bejelentésre utal. Továbbá a Microsoft nem terjesztett be semmilyen iratot, amelyből meg lehetne állapítani, hogy a kérdéses protokollok implementációjához egy vagy több szabadalomra vonatkozó licenciára lenne szükség.
- 178 2004. szeptember 13-i észrevételeiben a Bizottság megállapítja, hogy a Határozat elfogadása előtt a Microsoft csak egyetlen szabadalom létezésére utalt 2004. január 20-án, habár a Knauer-véleményben (T.5. melléklet; lásd a 91. pontban) hivatkozott három európai szabadalmat 2001 vége előtt adták meg, míg két másik európai szabadalmi bejelentést 2002 vége előtt nyújtottak be. A Knauer-vélemény tartalmát illetően a Bizottság először megjegyzi, hogy a tanulmány „a [H]atározat 5. cikkének szempontjából releváns protokollok tekintetében a Microsoft által nyújtott információkra támaszkodott”. Ezt követően a Bizottság előadja, hogy szerinte nem egyértelmű, hogy Microsoftnak a Határozat végrehajtásából előnyt szerző versenytársa sértené a szabadalmi igények bármelyikét. A Microsoftnak a „nyílt forráskódú” Sambával kapcsolatos magatartása — ez a szoftver a Samba kifejlesztői által végzett visszafejtéssel megszerzett egyes microsoftos kommunikációs protokollokat implementálja — alátámasztja azt a kétséget, hogy az a fejlesztő, aki a kérdéses protokollokat a Windows ügyfélszámítógépekkel való kommunikáció érdekében

felhasználó szerverekhez való szoftvert készít, megsérti a kérdéses igényeket. Úgy tűnik ugyanis, hogy a Samba már 1998 januárjától magában foglalta az SMB „opportunistista blokkolását” (1.9.18-as verzió), 2001 áprilisától pedig a DFS-t (2.2.0-ás verzió). A Bizottság tudomása szerint a Samba csoport soha nem vette licenciába a Microsofttól a kérdéses szabadalmakat, és a Microsoft soha nem állította, hogy a Samba csoport megsértette ezeket a szabadalmakat. A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy a három kérdéses szabadalom mindegyikét 2001 előtt adták meg, és a műszaki leírásuk alapján úgy tűnik, hogy a Microsoft NT 4.0 termékgenerációjára vonatkoznak, amely időben megelőzi a Windows 2000-t.

179 A Microsoft szabadalmi igénye és a Határozat közötti kapcsolat így továbbra sem világos.

180 A Bizottság e pont tekintetében arra a következtetésre jut, hogy a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat 5. cikke a)–c) pontjának végrehajtása bármelyik szabadalmának sérelmével járna.

3) Az üzleti titokról

181 A Bizottság álláspontja szerint a Microsoft által az üzleti titkok és a szellemi tulajdonjogok között vont párhuzam nem magától értetődő. A Bizottság ebben a tekintetben a Tetra Pak ügyre hivatkozik (az EGK-Szerződés 86. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban [IV/31043 Tetra Pak II ügy] 1991. július 24-én hozott 92/163/EGK bizottsági határozat [HL L 72., 1. o.]), amely a Tetra Pak kontra Bizottság ügyben hozott ítélethez (hivatkozás a 126. pontban, az ítélet 84. és 139. pontja) vezetett.

- 182 A Bizottság előadja, hogy bár lehet, hogy a szellemi tulajdonjogok licenciába adása megtagadásának jogszerűségére létezik jogi vélelem, a versenyjogban az egyoldalú üzleti döntés következtében létrejött titok felfedése megtagadásának jogszerűségét az eset körülményeire és különösen a releváns érdekekre tekintettel kell megítélni. A jelen ügyben a 91/250 irányelv arra enged következtetni, hogy a szoftver megalkotásában közrejátszó feltalálói erőfeszítés védelmében megnyilvánuló érdek nem jogosítja fel a feltalálót arra, hogy megakadályozza az interoperabilitáshoz szükséges, a szoftverben rejlő információnak a hatékony interoperabilitás megvalósításának céljából történő használatát.
- 183 A Bizottság elismeri, hogy a 91/250 irányelv nem kötelezi a feltalálót az információ önkéntes közzétételére. Mindenesetre a Bizottság álláspontja szerint a Microsoft esetleges üzleti titka szempontjából az interoperabilitáshoz szükséges információnak a hatékony interoperabilitás megvalósítása céljából történő felhasználása nem hasonlítható össze a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó jogszabályok által védett műnek a versenytárs részére másolás céljából történő licenciába adásával. Ezt az állítást alátámasztja a nyilvánosságra hozatal műszaki relevanciája, a szoftver ágazatban irányadó gyakorlat és Microsoftnak a piacra való belépése idején tanúsított magatartása.
- 184 2004. szeptember 13-i észrevételeiben a Bizottság elveti azt az elgondolást, hogy a protokollok fontos innovációt hordoznának, mivel ezen állítás valóságosságát a Microsoft sem a kérelmében, sem az azt követő észrevételekben, sem pedig a T.3. sz. mellékletben nem alapozta meg. A Bizottság azt az érvelést is megalapozatlannak tartja, amely szerint a korrekciós intézkedés következménye a kérdéses innovációnak a Microsoft versenytársai részére történő „átadása” lenne, mivel egyrészt az információ nyilvánosságra hozatala nem járna a Windows operációs rendszer alapvető értékének átadásával, másrészt az EK 82. cikk szerint az erőfölényben lévő vállalkozás kötelezhető a valamely terméke lényeges alkotóelemének licenciába adására — amint azt Magill-, illetve az IMS Health-ügyben hozott ítéletek is alátámasztják (hivatkozások a 99. pontban).

185 Az FSF-Europe lényegében előadja, hogy innovációs szempontból nincs jelentős értéke annak az információnak, amelynek felfedésére a Határozat a Microsoftot kötelezi, és több, a már létező, rögzített protokollokba szándékosan belefoglalt inkompatibilitást tartalmaz. A Microsoft hozzáállása az volt, hogy elfogadja a már létező protokollokat, majd az interoperabilitás akadályozása vagy megtiltása érdekében módosítja őket. Így járt el számos olyan munkacsoportszerver-protokoll — köztük a CIFS, a DCE/RPC (Distributed Computing Environment/Remote Procedure Call), a DCE/RCP IDL (Interface Definition Language), a Kerberos 5 és a LDAP (Active Directory) — tekintetében, amelyek nyilvánosságra hozatalát a Samba-csoport saját kompatibilis termékének létrehozása céljából kérte.

b) A *fumus boni juris*ről

186 A Bizottság elveti a Microsoft arra vonatkozó állításait, hogy a jelen ügy kizárólag a közte és a Sun Microsystems közötti kapcsolatáról szól, másrészt hogy a Sun Microsystems nem kérte azon információkat, amelyeknek feltárására a Határozat a Microsoftot kötelezi.

187 A Bizottság ezt követően felidézi, hogy előzetes észrevételeiben megjegyezte, hogy a Microsoft szerzői joga nem akadályozhatná meg az interoperabilitáshoz szükséges információnak az interoperabilitás elérése céljából való felhasználását (lásd a 167. és 168. pontot). A Bizottság ettől függetlenül észrevételezni kívánja a kötelező licencianak az ítélkezési gyakorlatban kialakított négy feltételét, és ennek érdekében először is feltételezi, hogy a jelen ügyben a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos kérdéssről van szó, másodsor pedig hogy semmilyen más feltétel nem releváns a kivételes körülmények fennállásának megállapításához, bár a Bizottság álláspontja szerint ez utóbbi feltételezés ellentétes hivatkozott IMS Health-ügyben hozott ítélet szövegével (hivatkozás a 99. pontban, az ítélet 38. pontja).

- 188 Először a szellemi tulajdonjogok tárgyát képező információk állítólagos nélkülözhetlensége tekintetében a Bizottság előadja, hogy már a Határozatban megcáfolta a Microsoft arra vonatkozó állításait, hogy „az interoperabilitás biztosításának számos egyéb módja lenne” ((666)–(687) preambulumbekzdés).
- 189 Másodszor a Bizottság elveti a Microsoft azon állításait, miszerint a Microsoft nem akadályozta meg olyan termék kifejlesztését, amelyre kielégítetlen fogyasztói kereslet állt fenn.
- 190 Az IMS Health-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 99. pontban) 49. pontjából ugyanis az következik, hogy „új terméknek” minden olyan termék, amely nem korlátozódik „lényegében” a piacon már a szerzői jog jogosultja által forgalmazott termékek „másolására”. Ezért elegendő, ha a kérdéses termék a licencia jogosultja által tett erőfeszítés révén létrejött lényeges elemeket tartalmaz. Következésképpen nem kizárt, hogy a szerzői jog jogosultjának termékei versenyeznek a licenciába vevő jövőbeli termékeivel; ezt azt a közösségi bíróságok által eldöntött ügyek tényállása is igazolja (az Elsőfokú Bíróság T-69/89. sz., RTE kontra Bizottság ügyben 1991. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1991., II-485. o.] 73. pontja; a Magill-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 99. pontban] 53. pontja, valamint az IMS Health-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 99. pontban]). Ezenkívül az „új termékre” vonatkozó feltétel nem ír elő arra vonatkozó kötelezettséget, hogy bizonyítani kellene azt, hogy a licenciába vevő terméke olyan vásárlókat vonzana, akik nem vásárolnák meg a jelenlegi szállító termékeit. A Bizottság álláspontja szerint bármilyen más értelmezés értelmetlenné tenné az ítéleteket, mivel a szellemi tulajdonjogok jogosultjainak általában kiváló okuk van licenciát adni olyan gazdasági szereplők részére, akik nem gyártanak az ő termékeikkel versenyző termékeket. Az IMS Health-ügyben hozott ítéletben a Bíróság elemzésében a termékmegkülönböztetésre koncentrált, amely befolyásolhatja a fogyasztói döntéseket, vagyis más szavakkal arra, hogy van-e „potenciális kereslet” az új termékre. A megkülönböztetésnek a fogyasztói döntésekre, valamint hosszabb távon az új fogyasztói csoportokat vonzó új termékek megjelenésére gyakorolt pontos következményeit a piac fogja eldönteni.

- 191 A jelen ügyben a protokollok implementációja nagyon eltérő formákat ölthet ((24), (26) és (698) preambulumbekzdés), ami elégséges teret enged a termékmgkülönböztetésnek; a termékmgkülönböztetésnek jelentős módjai vannak, amelyek erősítenék a versenyt, ám a Microsoft magatartása miatt ezek jelenleg nem alkalmazhatóak.
- 192 Harmadszor — a származékos piacon folyó verseny megszüntetésének kérdését illetően — a Bizottság előadja, hogy a Határozatban részletekbe menően elemezte az érintett piac fejlődését és az interoperabilitásnak erre a fejlődésre való hatását ((590)–(692) preambulumbekzdés), különösen a „Linux” állítólagos „egyenletes növekedését” ((598)–(610) preambulumbekzdés). Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében a Microsoft nem hivatkozott semmilyen hibára ebben a tekintetben. A Microsoft helytelenül feltételezi azt, hogy amennyiben fokozatosan kerül sor a verseny megszüntetésére, az EK 82. cikk alapján az ilyen magatartást csak akkor lehet megtiltani, amikor ennek már semmi értelme nincs, mert a piacon viszszafordíthatatlanul monopólium jött létre, míg valójában elegendő, ha a licencia megtagadása csak „valószínűvé” teszi verseny megszűnését (a Bronner-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 99. pontban] 40. pontja és az IMS Health-ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 99. pontban] 37. és 38. pontja).
- 193 Negyedszer a Bizottság szerint a Microsoft semmilyen objektív igazolást nem hoz fel a magatartására, hanem általánosságban a Határozatban már megcáfolt „szellemi tulajdonjogokra” hivatkozik ((709)–(763) preambulumbekzdés).
- 194 A Határozat ezért bizonyítja, hogy a Microsoft nem vitatta komolyan, hogy magatartása megfelel az ítélkezési gyakorlatban leírt feltételeknek.
- 195 Végül a Határozat és a TRIPS-egyezmény összeegyeztethetlenségének kérdésében a Bizottság a Határozat (1052) és (1053) preambulumbekzdésében tett megállapításokra hivatkozik.

c) A sürgősségről

- ¹⁹⁶ A Bizottság álláspontja szerint a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat végrehajtása felfüggesztésének elmaradása esetén súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedne. Az eljárásba beavatkozó SIIA és FSF-Europe osztja a Bizottság álláspontját.

d) Az érdekek mérlegeléséről

- ¹⁹⁷ A Bizottság álláspontja szerint az érdekek mérlegelése a Határozat 5. cikkének a)–c) pontjának azonnali végrehajtása és — következésképpen — a kérelem elutasítása felé billenti a mérleg nyelvét. Az eljárásba beavatkozó SIIA és FSF-Europe osztja a Bizottság álláspontját.

B — Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

1. A *fumus boni juris*ről

- ¹⁹⁸ Azon álláspontja alátámasztására, amely szerint teljesül a *fumus boni juris* feltétele, a Microsoft lényegében a következőket adja elő: először is a jelen ügyben nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek esetén a szellemi tulajdonjogok által védett információk átadásának megtagadása az EK 82. cikk által tiltott erőfölénnyel való visszaélésnek minősül; másodsor a Sun Microsystems nem kérte azt az információt, amelynek felfedését a Határozat elrendeli, és a Sun Microsystems kérése nem az EGT-ben való szoftverfejlesztéssel volt kapcsolatos; harmadszor pedig a Bizottság nem teljesítette a TRIPS-egyezmény alapján a Közösségre háruló kötelezettségeket.

- 199 A Microsoft által az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felvetett érvelést illetően a második és harmadik érvcsoportot nem lehet kellőképpen annyira komolynak tekinteni, hogy valószínűsítsék az ideiglenes intézkedés szükségességét.
- 200 A Sun Microsystems kérésével kapcsolatos érveket a Határozat ((199)–(207), (564) és (565) preambulumbekkezdés) részletesen megcáfolja, anélkül hogy a Microsoft valószínűsítene azt, hogy a Bizottság bármilyen hibát követett el a Sun Microsystems kérése körének meghatározása során. Az az érvelés sem fogadható el, amely szerint a Sun Microsystems kérése nem „az EGT-ben” megvalósuló szoftverfejlesztésre irányul, mivel egyrészt a kérést általánosságban fogalmazták meg, másrészt az EGT szükségszerűen részét képezi a világpiacnak, amint azt a Határozat (185) és azt követő, valamint (427) preambulumbekkezdése világosan leírja.
- 201 A TRIPS-egyezmény megsértésére alapított érv nincs olyan mértékben kifejtve, hogy arról az ideiglenes intézkedésről határozó bíró érdemben dönteni tudjon. Lényegében a Microsoft csak arra hivatkozott az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben, hogy „a Bizottság azzal, hogy Microsoftot védett információk licenciába adására kötelezi, nem vette figyelembe a [TRIPS-egyezmény] által a Közösségekre rótt kötelezettségeket”. Másrészt a T.9. sz. mellékletben kifejtett érvelésre való hivatkozás nem felel meg az irányadó eljárási szabályoknak (lásd a 88. pontot).
- 202 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró elemzése ezért kizárólag az EK 82. cikk megsértésére vonatkozó jogalapra fog korlátozódni, tudván, hogy a Microsoft a jelen kérelem keretében nem vitatja, hogy erőfölényben van az ügyfélszámítógépekhez, illetve a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán. Így csupán azt vitatja, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk átadásának és a versenytársak általi használat engedélyezésének megtagadása visszaélésnek minősülne.

- 203 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Határozat (546)–(791) preambulumbekzdése az interoperabilitáshoz szükséges információk átadása megtagadásának visszaélsszerűségét vizsgálja. A Bizottság kifejti, hogy az egyes esetek sajátos körülményeinek összességét meg kell vizsgálnia, mielőtt arra a következtetésre jutna, hogy olyan rendkívüli körülmények állnak fenn, amelyek folytán az információ átadásának megtagadása visszaélésnek minősül ((546)–(559) preambulumbekzdés). A jelen ügyben a Bizottság arra az álláspontra jutott, hogy a rendkívüli körülmények abból adódtak, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk átadásának megtagadása, amely a Sun Microsystems ellen irányult, általános magatartásba illeszkedett bele, a köztett információk csökkenését eredményezte ((560)–(584) preambulumbekzdés), a verseny megszüntetésének kockázatát vonta maga után ((585)–(692) preambulumbekzdés), és a fogyasztók kárára hátrányos következménnyel járt a műszaki fejlődésre ((693)–(708) preambulumbekzdés). A fenti „rendkívüli körülményekre” figyelemmel a Bizottság úgy vélte, hogy a Microsoft által előadottak nem alkalmasak az interoperabilitáshoz szükséges információk közzétételének megtagadásának objektív igazolására, akár a Microsoft innovációjának ösztönzését ((709)–(763) preambulumbekzdés) vesszük figyelembe, akár azt, hogy nem fűződik érdek a verseny korlátozására ((764)–(778) preambulumbekzdés).
- 204 A jelen ügyben a *fumus boni juris* feltételt teljesítettnek kell tekinteni, figyelemmel egyrészt a jelen ügy által felvetett elvi kérdésekre, másrészt arra, hogy bizonyos jogalapok és érvek részletes elemzést kívánnak. Lényegében azt kell megállapítani, hogy a Bizottság által figyelembe vett körülmények ténybelileg helyesek-e, és jogilag alkalmasak-e azon következtetés megalapozására, hogy olyan rendkívüli körülmények állnak fenn, amelyek igazolják a szellemi tulajdonjogi védelem alatt álló értékes információk felfedésének elrendelését.
- 205 Az elvi kérdések azokra a feltételekre vonatkoznak, amelyek fennállása esetén a Bizottság megalapozottan juthat arra a következtetésre, hogy az információk felfedésének megtagadása az EK 82. cikk által tiltott, erőfölénnyel való visszaélésnek minősül.
- 206 Először is ez az ügy azt a kérdést veti fel, hogy a Bíróság által az IMS Health-ügyben hozott ítéletben (hivatkozás a 99. pontban) megállapított feltételek szükséges vagy elégséges feltételek-e. Lényegében a Bizottság azt állítja a Határozatban, hogy a

rendkívüli körülmények fennállását esetről esetre kell értékelni, ezért nem lehet kizárni az ügy alapos vizsgálata nélkül azt, hogy az ilyen megtagadás visszaélésnek minősül olyan esetben is, amikor nem teljesülnek a közösségi bíróságok által eddig megállapított feltételek. Ezzel szemben kérelmében a Microsoft előadja, hogy az információ átadásának megtagadása csak akkor minősülhet visszaélésnek, ha teljesülnek a közösségi bíróságok által megállapított feltételek. Nyilvánvaló, hogy ezt a kérdést nem lehet ideiglenes intézkedés iránti eljárásban eldönteni. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy az IMS Health-ügyben hozott ítélet 38. pontjában a Bíróság kimondja: ahhoz, hogy a szerzői jog jogosultjának minősülő vállalkozás által valamely üzleti tevékenység folytatásához szükséges termékhez vagy szolgáltatáshoz való hozzáférés megtagadása visszaélésnek minősüljön „legendő” az, ha „e megtagadás megakadályozza olyan új termék létrejöttét, amelyre lenne potenciális fogyasztói kereslet, ha a megtagadás nem igazolható, továbbá valószínű, hogy a származékos piacon minden versenyt kizár”.

207 Másodszor ez az ügy azt a kérdést veti fel, hogy amennyiben valamely szellemi tulajdonjogról van szó, figyelembe kell-e venni a védett információ jellegét. A Microsoft álláspontja szerint ugyanis a Határozat előírja számára, hogy titkos és értékes technológiát közöljön a versenytársakkal, amely következképpen szükség-szerűen különbözik a 99. pontban hivatkozott Magill-ügyben és IMS Health-ügyben szereplő információktól. Így mivel az információ értékes, szigorúbbak azok a feltételek, amelyek teljesülése esetén a felfedés megtagadását erőfölénnyel való visszaélésnek lehet minősíteni. A Bizottság másrészt előadja, hogy a közösségi bíróság soha nem vette figyelembe a szellemi tulajdon „értékét”. Ezzel kapcsolatban az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy a mindaddig titkos kommunikációs protokollok specifikációi, amelyek felfedését a Határozat elrendelte, nyilvánvalóan alapvetően különböznek a 99. pontban hivatkozott Magill-ügyben és IMS Health-ügyben szereplő információktól. Az utóbbi ügyek tárgyát képező információ az egész ágazat számára ismert volt: a televíziós programok listáját ingyenesen megküldték az újságok számára, Németország térképe pedig az eladási statisztikák bemutatására szolgáló szabvány volt a gazdasági ágazatban. Ugyanakkor az a kérdés, hogy megkülönböztetést kell-e tenni — és ha igen, milyen mértékben — aközött, hogy az információ ismert vagy titkos, az ügy jelen szakaszában nem dönthető el, mivel figyelembe kell venni olyan tényezőket, mint a mögöttes befektetés értéke, az az érték, amelyet a kérdéses információ az erőfölényben lévő vállalkozás számára ér, valamint a nyilvánosságra hozatal esetén a versenytársaknak átadott érték.

- 208 A jelen ügy felveti továbbá azt a kérdést, hogy a Bíróság által az IMS Health-ügyben hozott ítéletben (hivatkozás a 99. pontban) megállapított feltételek teljesülnek-e a jelen ügyben. A Bizottság nem vitatja a hivatkozott ítélet relevanciáját, amely ítélet lényegében összegzi a közösségi bíróság ez idáig arra vonatkozóan kifejtett álláspontját, hogy a szellemi tulajdonjogok licenciába adásának megtagadása milyen esetben minősülhet visszaélésnek.
- 209 A felek közötti nézeteltérés a kérdéses információ nélkülözhetetlen voltával, az állítólagos kielégítetlen kereslet miatt létrehozandó új termék piaci megjelenésének korlátaival, a származékos piacon a verseny megszűnésének kockázatával, valamint a megtagadás objektív igazolhatóságával kapcsolatos. Bár az ügyet érdemben eldöntő bíróság feladata a fenti kérdések eldöntése, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint szükséges megállapítani a felek között felmerülő vitás kérdéseket, amelyek szerinte valószínűsíthetők az ideiglenes intézkedés szükségességét. Ebben a tekintetben két meghatározott nézőpontra kell helyezni a hangsúlyt.
- 210 Az első nézőponttal – az interoperabilitáshoz szükséges információk nélkülözhetetlen voltával – kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezzel a kérdéssel a Határozat (666)–(687) preambulumbekkezdése részletesen foglalkozik.
- 211 Ezzel kapcsolatban a Microsoft számos olyan módszerre hivatkozik, amely lehetővé teszi a különböző vállalkozások operációs rendszerei közötti interoperabilitást.
- 212 Ez az érv hangsúlyozza a felek közötti, az interoperabilitás kívánatos szintjére vonatkozó nézetkülönbséget. Amint ugyanis azt a Határozat (743)–(763) preambulumbekkezdése kifejti, a korrekciós intézkedés értelmében a 91/250 irányelvnek a visszafejtésre vonatkozó 6. cikke szerinti „interoperabilitáshoz szükséges információkat” kell nyilvánosságra hozni. A Microsoft előadja, hogy a 91/250 irányelv 6. cikkében szabályozott visszafejtés csak abban az esetben megengedett, ha az interfészek nélkülözhetetlenek a függetlenül előállított számítógépes program

működésének biztosítása végett, ugyanakkor a jelen esetben a kommunikációs protokollok specifikációi nem szükségesek a munkacsoportszerverekhez való, függetlenül létrehozott operációs rendszer funkcionalitásához. A Microsoft álláspontja szerint az az információ, amelynek átadását megtagadta, nem tekinthető az interoperabilitáshoz szükséges információnak.

- 213 A 91/250 irányelv preambuluma szerint az interoperabilitás „olyan képességként definiálható, amely lehetővé teszi az információcserét és a kicserélt információ kölcsönös felhasználását”. Ugyanezen irányelv a (27) preambulumbekkezdésében hangsúlyozza, hogy az irányelv rendelkezései nem érintik az EK 82. cikk szerinti versenyszabályok alkalmazását, „ha az erőfölényben lévő gyártó megtagadja az ebben az irányelvben meghatározott interoperabilitáshoz szükséges információ rendelkezésre bocsátását”. Ugyanakkor az a kérdés, hogy a jelen ügyben a Microsofttól kért információ szükséges-e a 91/250 irányelv szerinti interoperabilitáshoz, az ügy tényállásának az alkalmazandó jogszabályok tükrében történő részletes vizsgálatát igényli, amelynek elvégzése kizárólag az ügy érdemében döntő bíróság dolga.
- 214 A megtagadás objektív igazolhatósága kérdésében a Microsoft — saját álláspontja szerint — jogszerűen támaszkodhatott a szellemi tulajdonjogaira, és tagadhatta meg technológiájának a szerverekhez való operációs rendszerek konkurens gyártói részére való licenciába adását. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró írásbeli kérdésére adott válaszban a Microsoft továbbá előadja, hogy a Sun Microsystems által kért információ fejlesztés alatt lévő technológiára vonatkozott.
- 215 A Microsoft érvelésének megértése érdekében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kérdéseket tett fel a tárgyaláson a Microsoftnak. A válaszokból az derült ki, hogy a Microsoft álláspontja szerint nem zárható ki, hogy a Microsoftnak a Sun Microsystems által kért információra vonatkozó szellemi tulajdonjogai objektív

igazolást jelentenek az információ közzétételének megtagadására, vagyis másképpen megfogalmazva: a megtagadás igazolása abban rejlik, hogy az információkat nem szabad nyilvánosságra hozni, mert jogilag védettek és értékesek.

- 216 Ezt az érvelést lehet úgy értelmezni, hogy a Microsoft jogosult volt a jog által védett információ nyilvánosságra hozatalának megtagadására, függetlenül attól, hogy fennálltak-e rendkívüli körülmények.
- 217 Így egyrészt a Microsoft érvelése azt jelenti, hogy megfelelően bizonyított rendkívüli körülmények hiányában a szellemi tulajdonjogok jogosultja elismert jogainak gyakorlása nem minősülhet az EK 82. cikk értelmében vett visszaélésnek. Mivel ez az álláspont szorosan kapcsolódik ahhoz a kérdéshez, hogy a Bizottság bizonyította-e a jelen ügyben a „rendkívüli körülmények” fennállását, nem lehet ettől függetlenül vizsgálni (lásd a 206. pontot).
- 218 Másrészt a Microsoft érvelése azt is jelenti, hogy még amennyiben a Bizottság bizonyítaná is a rendkívüli körülmények fennállását, a kérdéses információk feltárásának megtagadását igazolja a szellemi tulajdonjogok tárgyát képező értékes információk védelmének szükségessége.
- 219 A Microsoft által a közigazgatási eljárás során előadott, a Határozat (709) preambulumbekkezdésében bemutatott és fent leírt érvelést a Bizottság a Határozatban elvetette ((710)–(712) preambulumbekkezdés); a rendkívüli körülmények kérdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy „a Microsoft általi [információ] megtagadás nem igazolható objektív módon pusztán azzal, hogy az a szellemi tulajdonjog licenciába adásának megtagadása” ((712) preambulumbekkezdés). A Bizottság ezt követően megvizsgálta a Microsoft által annak alátámasztására előadott

érveket, hogy a kérdéses információk nyilvánosságra hozatalának megtagadása a jelen esetben az innovációra való ösztönzés védelmének szükségességével igazolható. A Bizottság — miután elvetette a Microsoftnak a termékei „klónozására” vonatkozó kétélyeit ((713)–(729) preambulumbekzdés) — arra a következtetésre jutott, hogy az információmegtagadás nem igazolható, és kifejtette, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk felfedése a kérdéses ágazatban általános gyakorlat ((730)–(735) preambulumbekzdés), valamint jelezte, hogy az IBM által 1984-ben a Bizottság irányában vállalt kötelezettség lényegében nem különbözik attól, amelyet a Határozat rendel el a Microsoft számára ((736)–(742) preambulumbekzdés), valamint hogy a megközelítése megfelel a 91/250 irányelvnek.

220 Ugyanakkor az ügy körülményeit figyelembe véve nem lehet első ránézésre megalapozatlanság miatt elutasítani a Microsoft érvelését, amely az objektív igazolás hiányának kérdésében vitatja a Bizottság álláspontjának jogszerűségét.

221 Erre vonatkozóan meg kell jegyezni, hogy a Microsoft által hivatkozott szellemi tulajdonjogok érvényességét nem mondta ki nemzeti bíróság, és így a jelen ügy tényállása elhatárolható a Magill-ügyben, illetve az IMS Health-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 99. pontban) tényállásától. Mindenesetre a Bizottság nem zárta ki a szellemi tulajdonjogok fennállását, és annak értékelése során, hogy a megtagadás igazolható-e, figyelembe vette e jogokat.

222 Így az a központi kérdés, hogy a Bizottság jogszerűen juthatott-e arra a következtetésre, hogy az állítólagosan szellemi tulajdonjogok tárgyát képező információk értékének védelme nem elegendő ahhoz, hogy objektív módon igazolja ezen információk átadásának megtagadását.

- 223 A Bizottság ebből a célból azt vizsgálta meg, hogy a megállapított rendkívüli körülmények ellenére a Microsoft által felvetett érvek kizárják-e a korrekciós intézkedés alkalmazását. Ez különösen egyértelmű a Határozat (783) preambulum-bekezdéséből, amely szerint:

„A Microsoft által előadott fő objektív igazolás a Microsoft Windowszal kapcsolatos szellemi tulajdonjogaira vonatkozik. Ugyanakkor a jelen ügyben érintett nyilvánosságra hozatal körének alapos vizsgálata arra enged következtetni, hogy mindent figyelembe véve az információk közzétételének elrendelése miatt a Microsoft innovációra való ösztönzésére gyakorolt esetleges negatív hatásoknál sokkal jelentősebb az egész ágazat (és benne a Microsoft) innovációs szintjére gyakorolt pozitív hatás. A Microsoft innovációja ösztönzésének védelme nem minősülhet olyan objektív igazolásnak, amely képes ellensúlyozni a fent megállapított rendkívüli körülményeket. [...]”

- 224 Mindenesetre az ügy érdemében döntő bíróság feladata annak meghatározása, hogy a jelen ügyben érintett érdekek mérlegelése során történt-e nyilvánvaló hiba, különösen a hivatkozott szellemi tulajdonjogokat, és a szabad versenynek az EK-Szerződésben megállapított követelményeit illetően.
- 225 Ennek megfelelően az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint a Microsoft által a jelen ügyben felvetett kérdések az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban nem tekinthetők *prima facie* megalapozatlannak, tehát teljesül a *fumus boni juris* feltétele.

2. A sürgősségről

- 226 Annak értékelése érdekében, hogy sürgősen szükség van-e a Határozat 5. cikke a)–c) pontja végrehajtásának azonnali felfüggesztésére, néhány előzetes észrevételt kell tenni.

a) Előzetes észrevételek

- 227 A előzetes észrevételek egyrészt a korrekciós intézkedés tárgyára, másrészt az állítólagos kár mértékére vonatkoznak.
- 228 A korrekciós intézkedés tárgyát illetően meg kell jegyezni, hogy a Határozat 5. cikkének a) pontja értelmében a Microsoft köteles felfedni „az interoperabilitáshoz szükséges információkat” „valamennyi, munkacsoportszerverekhez való operációs rendszereket fejleszteni és forgalmazni szándékozó vállalkozás számára”, illetve „ésszerű és nem diszkriminatív feltételek mellett” megengedni, hogy a fenti vállalkozások a „munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek fejlesztése és forgalmazása céljára” felhasználják ezeket az információkat. A fentiek szerint megfogalmazott korrekciós intézkedés, amelynek célja az, hogy kötelezze a Microsoftot a Bizottság szerint visszaélészerűen megtagadott információ nyilvánosságra hozatalára (lásd a Határozat 2) pontjának a) alpontját, valamint (998) preambulumbekzdését).
- 229 A Határozat (999) és (1004) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a korrekciós intézkedés nem írja elő a Microsoft számára a forráskódok felfedését, és a Microsoft ezt nem is vitatja az ideiglenes intézkedés iránti jelen eljárásban.
- 230 A Határozat 1. cikkének (1) bekezdése alapján a Microsoft köteles felfedni a „munkacsoportszerverekhez való Windows operációs rendszerekben megvalósított és a Windows munkacsoportszerverek által az állománnyal és nyomtatással kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználócsoport-adminisztrációs szolgáltatások — beleértve az Active Directory és a Group Policy szolgáltatások — nyújtására használt protokollok kimerítő és pontos specifikációit”. A Határozat

(999) preambulumbekzdése pontosítja, hogy „ez tartalmazza a Windows munkacsoportszerver és a Windows ügyfélszámítógép közötti közvetlen összeköttetést és interaktivitást, valamint az e számítógépek közötti közvetett, egy vagy több más Windows munkacsoportszerveren keresztül megvalósuló összeköttetést és interaktivitást”.

- 231 A Határozat szerint a Bizottság célja „annak biztosítása, hogy a Microsoft versenytársai az eredetileg az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerek által támogatott Windows-tartomány felépítésével kompatibilis termékeket fejlesszenek ki, és így ténylegesen versenyezni tudjanak a Microsoft munkacsoportszerverekhez való operációs rendszereivel” ((1003) preambulumbekzdés; lásd továbbá a (181)–(184) preambulumbekzdést).
- 232 A felek egyetértének abban, hogy a specifikációk felhasználásának a Határozat 5. cikkének a) pontja szerinti engedélyezése azt jelenti, hogy a Microsoft versenytársai beépíthetik azokat a specifikációkat, amelyek részletesen meghatározzák, hogy mi várható el adott szoftvertől. Ezzel szemben nem értenek egyet a specifikációk implementációjához — vagyis a specifikációk kódba foglalásához — szükséges idő tekintetében.
- 233 Ami az állítólagos kár mértékét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Határozat előírja a Microsoft számára az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti, valamint a szerverek egymás közötti protokolljai specifikációinak felfedését.
- 234 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében a Microsoft hangsúlyozta a Határozat és az egyesült államokbeli egyezség közötti különbséget, rámutatva arra, hogy az egyesült államokbeli egyezség csak az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerrel való interoperabilitás biztosítása érdekében jogosította fel a licencia jogosultját az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti Microsoft kommunikációs protokollok felhasználására, míg a Határozat kötelezi a Microsoftot azon munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerekben használt protokollok

licenciába adására, amelyek állományokkal és nyomtatókkal kapcsolatos, valamint a felhasználó- és felhasználócsoporthatározó adminisztrációs szolgáltatásokat nyújtanak az ügyfélszámítógépekhez vagy szerverekhez való valamennyi Windows operációs rendszer számára. Az egyesült államokbeli egyezség és a Határozat közötti különbséget a Bizottság a (688)–(691) preambulumbekkezdésben fejtette ki.

235 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró írásbeli kérdésére válaszul a Microsoft az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollokat illetően kifejtette, hogy az egyesült államokbeli egyezség és a Határozat hasonlóak abban, hogy mindkettő előírja a Microsoft számára, hogy fejlessze ki bizonyos protokollok specifikációit, ezeket a specifikációkat tegye hozzáférhetővé a versenytársai számára, és engedélyezze a versenytársaknak a specifikációk felhasználását annak érdekében, hogy olyan protokollokat implementáljanak termékeikben, amelyeket a Microsoft a Windows operációs rendszerekben való használatra hozott létre.

236 A tárgyaláson a Microsoft előadta, hogy az amerikai licenciatörvény 2009 novemberéig fog tartani, és az így adott licenciatörvény az egész világra vonatkozik. Azt a következtetést vonta le, hogy az ügyfélszámítógépek és kiszolgálók közötti protokollok vonatkozásában szükségtelen a specifikációk felfedésére vonatkozó kötelezettség azonnali végrehajtása, mivel az egyesült államokbeli egyezség lehetővé teszi ugyanezen eredmény elérését addig, amíg az Elsőfokú Bíróság nem dönt az ügy érdemében.

237 Ebben a tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megjegyzi, hogy a határozatok azonnal végrehajthatók, és a végrehajtás felfüggesztése csak az EK-Szerződésben, a Bíróság alapszabályában és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatában előírt feltételekkel lehetséges. A határozatok azonnali végrehajthatósága tehát nem függ a végrehajthatóság szükségességétől.

238 Ettől függetlenül az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollok specifikációinak felfedésére vonatkozó kötelezettség felfüggesztésének sürgősségével kapcsolatos vizsgálat során figyelembe kell venni a fentiekben ismertetett tényezőket.

239 A Microsoft által a tárgyaláson kifejtett érvelés miatt a sürgősség kérdését külön kell vizsgálni attól függően, hogy a Határozat a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációinak vagy az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációinak felfedését rendeli el.

b) A szerverek közötti protokollok specifikációinak felfedésére vonatkozó kötelezettség által okozott súlyos és helyrehozhatatlan kárról

240 Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét az alapján kell értékelni, hogy szükséges-e ideiglenes intézkedés elrendelése az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet előterjesztő felet fenyegető súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozása érdekében (a Bíróság elnöke által a 310/85. R. sz., Deufil kontra Bizottság ügyben 1986. február 6-án hozott végzés [EBHT 1986., 537. o.] 15. pontja; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzés [EBHT 1999., II-1961. o.] 134. pontja). Az előterjesztő félnek kell bizonyítania, hogy nem várhat az ügy érdemében való eldöntéséig, mert különben a fent leírt károkat szenvedné el (a Bíróság elnöke által a C-356/90. R. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1991. május 8-án hozott végzés [EBHT 1991., I-2423. o.] 23. pontja; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-44/98. R. II. sz., Emesa Sugar kontra Bizottság ügyben 1999. április 30-án hozott végzés [EBHT 1999., II-1427. o.] 128. pontja, valamint a T-151/01. R. sz., Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2001. november 15-én hozott végzés [EBHT 2001., II-3295. o.] 187. pontja).

241 Az állítólagos kárnak bizonyosnak vagy legalább valószínűnek kell lennie, a felperesnek pedig bizonyítania kell az állítólagos kárt alátámasztó tényeket (a Bíróság C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzése [EBHT 1993., I-3667. o.] és a Bíróság elnöke által a C-335/99. P (R) sz., HFB és társai kontra Bizottság ügyben 1999. december 14-én hozott végzés [EBHT 1999., I-8705. o.] 67. pontja).

242 A jelen ügyben a Microsoft azt állítja, hogy a Határozat végrehajtása kárt okozna a szellemi tulajdonjogaiban, valamint sértené üzleti szabadságát és a termékei kifejlesztésére vonatkozó képességét. Azt is előadja, hogy a Határozat végrehajtása visszafordíthatatlanul megváltoztatná a piaci feltételeket.

243 A fenti hátrányok mindegyike külön vizsgálat tárgyát képezi.

1) Szellemi tulajdonjogok állítólagos megsértése

244 A Microsoft álláspontja szerint a Határozat végrehajtása arra kötelezi, hogy a szellemi tulajdonjogok által védett értékes információkra vonatkozóan licenciat adjon versenytársai számára.

245 Meg kell vizsgálni tehát, hogy a Microsoft konkrétan bizonyította-e, hogy mennyiben súlyosak és helyrehozhatatlanok a Határozat hatásai. Ebből a célból külön kell választani azt a kérdést, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk nyilvánosságra hozatala önmagában súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz-e a Microsoft számára, valamint azt a kérdést, hogy ezen információknak a versenytársak által történő felhasználása súlyos és helyrehozhatatlan következményekkel jár-e.

i) Az interoperabilitáshoz szükséges információk nyilvánosságra hozataláról

246 A Microsoft állítólag szellemi tulajdonjogok által védett és értékes információkat köteles felfedni. Figyelemmel a Microsoft által előadottakra, helyénvaló megvizsgálni

egyrészt a szellemi tulajdonjogok jogosultja előjogainak megsértését, másrészt azt, hogy az információ nyilvánosságra hozatalára való kötelezés súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz-e.

247 Először a Microsoft előadja, hogy a Határozat azzal, hogy kötelezi őt, hogy licenciát adjon a versenytársak részére, sérti az átadandó információra vonatkozó szellemi tulajdonjogait.

248 Anélkül, hogy a jelen ügyben szükséges lenne állást foglalni a szellemi tulajdonjogok fennállásával kapcsolatban — és következésképpen azzal kapcsolatban, hogy a Határozat végrehajtása ténylegesen a szerzői jogát vagy szabadalmait érintő licenciák adására kötelezi-e a Microsoftot — egyértelmű, hogy amennyiben az ügy ilyen jogokat érint, az, hogy a vállalkozás számára a szellemi tulajdonjogaival kapcsolatos licencia kiadását írják elő, nyilvánvalóan jelentősen sérülnének a vállalkozást e jogok alapján megillető kizárólagos előjogok.

249 Ugyanakkor tény, hogy e sérelem szükségszerű következménye az IMS Health-ügyben hozott ítéletben (hivatkozás a 99. pontban) kialakított elvnek, mivel a közösségi bíróság vizsgálata pontosan egyrészt a szellemi tulajdonjog folytán a jogosultat megillető védelem, másrészt az EK-Szerződésben lefektetett szabad verseny feltételeinek mérlegeléséből áll. Így mivel a Bizottság álláspontja szerint rendkívüli körülmények fennállása esetén a szabad verseny követelményei előírják számára, hogy az erőfölényben lévő vállalkozást kötelezze a szellemi tulajdonjogainak licenciába adására, szükségszerűen sérülnek az ilyen jogok jogosultjának előjogai. A jelen ügyben, feltételezve, hogy a kommunikációs protokollok specifikációi — ha azokat írásba foglalták — szerzői jogi védelem alá tartoznak, ha a Microsoftot arra kötelezik, hogy e specifikációkat bocsássa a versenytársak rendelkezésére, az sérti a szerző kizárólagos jogait. Ugyanígy feltételezve, hogy bizonyos protokollok szabadalmi jogvédelem alatt állnak, és használatuk elenged-

hetetlen a Határozat 5. cikkében említett vállalkozások számára, az a tény, hogy a Microsoft nem használhatja a szabadalmakat szabad belátása szerint, sérti a feltalálót illető előjogokat.

- 250 Ugyanakkor az az álláspont, hogy a jog jogosultját illető kizárólagos jogok megsértése a körülményekre tekintet nélkül önmagában súlyos és helyrehozhatatlan kárnak minősül, azt jelentené, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel minden olyan esetben teljesül, amikor a bíróság az IMS Health-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 99. pontban) tárgyát képezőhöz hasonló intézkedés végrehajtásának felfüggesztéséről dönt.
- 251 Ezért ilyen körülmények között az ügy körülményeire tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a szellemi tulajdonjogokat érő hatások pusztán a kizárólagos előjogok egyszerű megsértésén kívül súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhatnak-e a jogosultnak az ügy érdemében való döntés meghozataláig (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke által a 76/89. R., 77/89. R. és 91/89. R. sz., RTE és társai kontra Bizottság ügyben 1989. május 11-én hozott végzés [EBHT 1989., 1141. o.] 18. pontját, valamint az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 133. pontban] 126–131. pontját).
- 252 Másodszor a Microsoft előadja, hogy a kár oka abban rejlik, hogy a nyilvánosságra hozatal tárgyát képező információ titkos és értékes.
- 253 Ebben a tekintetben először azt a vitathatatlan tényt kell figyelembe venni, hogy megszerzésük esetén a korábban — akár szellemi tulajdonjog tárgyát képező, akár üzleti titoknak minősülő — titkos információt meg lehet tartani. A Határozat későbbi esetleges megsemmisítése nem tenné lehetővé az ilyen információ törlését, és a kártalanítás nagyon nehéz lenne, tekintettel arra, hogy az információ átadásának

értéke csak nehezen számszerűsíthető. A Microsoft ugyanakkor nem mutat rá arra, hogy az átadott információk felhasználásával létrejött fejlesztésekhez képest milyen helyrehozhatatlan kárt szenvedne csupán azáltal, hogy harmadik felek tudomást szereztek az általa átadott információkról.

254 A korábban titokban tartott információ nyilvánosságra hozatala továbbá nem jelent szükségszerűen súlyos kárt.

255 A jelen ügyben a Microsoft ugyanakkor lényegében arra hivatkozik, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információknak határozott értékük van. Ez az érték egyrészt azzal kapcsolatos, hogy a kommunikációs protokollok jelentős és költséges erőfeszítések gyümölcsei, másrészt hogy kereskedelmi felhasználásuk jelentős. A Microsoft hozzáteszi, hogy a specifikációk írásba foglalása fáradságos munka.

256 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint — az ügy iratai alapján — nem bizonyították a kár súlyos voltát. Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt a határozatlan állítást, hogy a „Microsoft kommunikációs protokolljai több tízezer [amerikai] dollárba kerültek”, bár lehet, hogy ez megfelel a valóságnak. Azt is figyelembe kell venni, hogy az ilyen költségeket részben fedezik a jogdíjak, amelyeket a Microsoft a protokollok használatáért kérhet a Határozat végrehajtására adott licenciák alapján.

257 Mindenesetre az előző pontban hivatkozott anyagi kárt nem lehet súlyosnak tekinteni, a Microsoft pénzügyi erejét nézve, amelynek a 2002. július és 2003. június közötti üzleti évben elért forgalma a Határozat (1) preambulumbekzdése szerint 30 701 millió euró volt (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke által a C-51/90. R. és

C-59/90. R. sz., Comos-Tank és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1990. május 23-án hozott végzés [EBHT 1990., I-2167. o.] 26. pontját).

258 A Microsoft álláspontja szerint a jelen ügy tárgyát képező információ értékét az adja, hogy a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációi a Windows operációs rendszerekben található „Active Directory” működésével kapcsolatos fontos információkat tartalmaznak. A szerverek közötti kommunikációs protokollok nem egyszerű interfészek, amelyek függetlenek az interfészekeken keresztül elérhető funkcionálisok implementációjától. Következésképpen a protokolloknak a versenytársak tudomására hozása egyet jelentene a funkcionálisok megvalósításának módjáról szóló jelentős információk átadásával (R.2. sz. melléklet; T.7. sz. melléklet; U.1. sz. melléklet, Madnick–Meyer: „Válasz a CCIA észrevételeihez mellékelt, Ronald Alepin által készített iratra és az [FSF-Europe] észrevételeire”; valamint az U.2. sz. melléklet).

259 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró először megállapítja, hogy a Microsoft fenntartja írásbeli beadványaiban, hogy termékeinek belső felépítésével vagy feltalálói lépésen alapuló vonásaival kapcsolatos információt kellene feltárnia, de megjegyzi, hogy a konkrét példák kizárólag az Active Directory protokollmásolataira vonatkoznak, és hogy ezek a megállapítások egyrészt Madnick és Meyer, másrészt Campbell-Kelly elemzésén alapulnak.

260 Ebben a tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy a Microsoft állításait nem lehet kellően bizonyítottnak tekinteni.

261 Azon állítását, miszerint a nyilvánosságra hozandó információ feltárja a termékei működésének módját, a Microsoft kizárólag az Active Directoryval kapcsolatos példával támasztja alá, amelyet a Határozat a Windows 2000 Server könyvtár-szolgáltatásaként definiál ((149) preambulumbekkezdés). A beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben a Microsoft újra hangsúlyozta, hogy a „specifikációk

megvilágítják a versenytársak számára a szerverekhez való Windows operációs rendszerek fontos alkotórészeinek, például az Active Directorynek a működését”. A tárgyaláson az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem kapott világos és meggyőző választ arra a kérdésre, hogy a specifikációk az Active Directoryn kívül felfedik-e a szerverekhez való Windows operációs rendszerek más fontos alkotórészeinek működését. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban a Microsoft szakértőinek egyike azt állította: úgy „hiszi”, hogy a könyvtár kezelését meghatározó szabályok is nyilvánosságra kerülnének.

262 A Microsoft szakértőinek állításai és az általuk hivatkozott, az Active Directoryra vonatkozó példák azonban olyan elemzéseken alapulnak, amelyeket a Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozók erősen vitattak (lásd a 116. pontot). Ezek a felek vitatták a fenti elemzésekben tett feltételezéseket, és különösen azt, amely szerint az ugyanazon operációs rendszer két példánya közötti kommunikáció átadására szolgáló protokollok és a másolási módszer „szorosan összefüggnek”. A Bizottság kifogásai — amelyek szakértői jelentéseken (S.2. sz. melléklet és U.1. melléklet, „Az ORT által készített 2004. szeptember 10-i jelentés”) alapulnak —, valamint az FSF-Europe kifogásai, továbbá a CCIA és a Novell által a beavatkozásuk visszavonása előtt benyújtott iratokon alapuló kifogások lényegében a Madnick–Meyer-tanulmány megállapításainak homályos és feltételezéseken alapuló jellegére, valamint arra a tényre irányulnak, hogy a tanulmány a Microsoft gyakorlatával ellentétes feltevéseket tartalmaz. A CCIA beavatkozási beadványának 3. mellékletében Ronald Alepin azt állítja, hogy a helyesen megírt protokollspecifikációk keveset vagy semmit nem fednek fel az operációs rendszerek belső felépítésével, algoritmusával és más innovatív tulajdonságaival kapcsolatban.

263 A fenti kifogásokra tekintettel, valamint a Microsoft által benyújtott pontosabb bizonyítékok hiányában nem lehet bizonyítottnak tekinteni azt az állítást, hogy a specifikációk többet fednek fel, mint ami a Bizottság által megkívánt interoperabilitás biztosításához szükséges.

264 Amint azt a Bizottság az egyik írásbeli kérdésre adott válaszában kifejtette: erre vonatkozó megfelelő tárgyilagos bizonyíték hiányában a Microsoft azon állítása sem ellenőrizhető, miszerint a Határozatban elrendelt korrekciós intézkedés értelmében az Active Directoryban használt egyszeres tömörítő algoritmust nyilvánosságra kellene hozni.

265 Ebben a tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint a Microsoftnak lehetősége volt arra, hogy a Bizottság — és kizárólag a Bizottság — számára műszaki iratokat nyújtson be, amelyekben megjegyzéseket fűzhetett volna a specifikációk pontosságának fokával, valamint a Bizottság által megkívánt interoperabilitás biztosításához szükséges információkon kívüli egyéb adatok nyilvánosságra hozatalának kockázatával kapcsolatban. Ugyanakkor a közigazgatási eljárás során a Microsoft nem élt ezzel a lehetőséggel. Hasonlóképpen a Határozat elfogadását követően a Microsoft kifejthette volna, hogy miért nem lehetséges hatékony, a fenti nehézséget megoldó biztonsági intézkedések elfogadása. A Bizottság megerősítette a tárgyaláson, hogy 2004. július 30-án felszólította a Microsoftot, hogy vizsgálat céljából bocsássa rendelkezésére a specifikációkat, a Microsoft azonban nem küldte meg őket; ezt egyébként a Microsoft nem vitatta.

ii) Az interoperabilitáshoz szükséges információk felhasználásáról

266 A Microsoft előadja, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk nyilvánosságra hozatalával ezen információk felhasználása többféle súlyos és helyrehozhatatlan kár elszენvedéséhez vezet.

Az információk állítólagos felhígulásáról

267 A Microsoft előadja, hogy a feltárt információkat a versenytársai felhasználhatják, ami azzal járhat, hogy ezek az információk mindenki számára szabadon hozzáférhetőek lesznek, és a Határozat megsemmisítését követően használatuk ellenőrizhetetlenné válik.

- 268 Ez az állítás figyelmen kívül hagyja a bizalmas jelleggel, valamint az információnak az alapügyben az Elsőfokú Bíróság határozatáig történő felhasználásával kapcsolatos, az ágazatban az általános gyakorlat részét képező szerződéses garanciák lehetőségét. A bizalmas kezeléssel kapcsolatos kikötések — az esetleges szankciókkal kapcsolatos kikötésekkel együtt — a Határozat 5. cikkének a) pontja szerint belefoglalhatók a Microsoft termékeivel versenyző termékek kifejlesztésében és forgalmazásában érdekelt vállalkozásokkal kötött licencszerződésekbe.
- 269 A Bizottság e tekintetben jelezte, hogy a Microsoft a felfedéssel kapcsolatban megfelelő szerződéses garanciákat követelhet annak érdekében, hogy a versenytársak számára közzétett információ a Határozat megsemmisítése esetén a továbbiakban nem használható fel. Az MCPP és a technológiatranszfer megállapodások keretében kötött licencszerződések ebben a tekintetben hivatkozási pontnak tekinthetők.
- 270 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében maga a Microsoft jelezte, hogy az üzleti titok szerződő felek számára történő közzétételének feltétele az, hogy a szerződő felek betartják a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettségüket (lásd a 125. pontot).
- 271 Hozzá kell tenni, hogy a Microsoft a Sun Microsystemsszel kötött megállapodás keretében vállalta a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációinak átadását. A Microsoft ugyanakkor nem magyarázta meg, hogy a fenti megállapodásban foglalt szerződéses garanciákkal megegyező kikötések miért ne biztosítanák azt, hogy a Határozat végrehajtása során átadott információk ne váljanak nyilvánossá. Másrészt amint a Határozat (211) preambulumbekzdéséből következik, „a 90-es években a Microsoft licencszerződést kötött az AT&T-vel a Windows forráskód bizonyos elemeinek átadása tárgyában”. A Microsoft nem fejtette ki, hogy miért nem használhatja azokat a szerződéses garanciákat, amelyeket az AT&T-vel kötött szerződésben bizonyára alkalmazott a Határozat 5. cikkében leírt specifikációk átadása során.

- 272 A megfelelő garanciák lehetősége a válasz a Microsoft azon félelmére is, hogy az átadott információ olyan mértékben elterjed, hogy mindenki számára szabadon hozzáférhetővé válik. Attól eltekintve, hogy a licencszerződések megkötése egyáltalán nem jelenti azt, hogy a kérdéses adatok jogilag mindenki számára szabadon hozzáférhetővé válnának — legalábbis a szellemi tulajdonjogok tekintetében —, a Microsoft által említett kár azon a feltételezésen alapul, hogy a másik fel megszegi szerződéses kötelezettségeit, amit azonban nem lehet vélelmezni (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-73/98. R. sz., Prayon-Rupel kontra Bizottság ügyben 1998. július 15-én hozott ítélet [EBHT 1998., II-2769. o.] 41. pontját).
- 273 Ami azt az állítást illeti, amely szerint a Határozat megsemmisítése esetén ellenőrizhetetlenné válik az információ felhasználása, a Microsoft előadja, hogy egyszerűsítés azt hinni, hogy a kommunikációs protokollok specifikációinak felhasználása azonnal követhető lesz a Határozat megsemmisítése esetén, a versenytársak munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerei és a szerverekhez való Windows operációs rendszerek közötti interoperabilitás fenntartása miatt. Mindenesetre a beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben a Microsoft jelezte, hogy a „versenytársak termékeinek forráskódjához való hozzáférés nélkül” nem tudja megállapítani, hogy a versenytársak milyen mértékben használják fel a Microsoft kommunikációs protokolljainak specifikációihoz való hozzáférés útján szerzett tudást. A fenti érvelésből következően a Microsoft lehetségesnek tartja annak megállapítását, hogy a versenytársak milyen mértékben használják fel a Microsoft kommunikációs protokolljainak specifikációihoz való hozzáférés útján — a Határozat megsemmisítése esetén — a termékeik forráskódjából szerzett tudást. A Határozat 5. cikkében hivatkozott vállalkozásokkal kötött licencszerződésekben kiköthető olyan — a felek közös megegyezésével vagy ennek hiányában a Bizottság által kinevezett — független szakértő, aki hozzáférhetne a Microsoft versenytársai termékeinek forráskódjához annak megállapítása végett, hogy felhasználták-e ezt a tudást. Ezenkívül a Microsoft megteheti, hogy a licencszerződésben kötbért köt ki, amely a Határozat megsemmisítése esetén megakadályozná, hogy a versenytársak az interoperabilitáshoz szükséges információkat tartalmazó termékeket forgalmazzanak. A termékek ellenőrzésére kialakított eljárással és a szerződésben vállalt kötelezettség megszegéséért kikötött kötbérrel kapcsolatos szerződéses kikötések elegendőek ahhoz, hogy a Határozat esetleges megsemmisítése esetén elkerülhető legyen a helyrehozhatatlan kár bekövetkezése.

- 274 A teljesség kedvéért meg kell jegyezni, hogy az előző pontban foglalt elemzést alátámasztja az is, hogy a tárgyaláson a Novell kijelentette: hajlandó lenne megengedni a termékei forráskódjához való hozzáférést azért, hogy — a Határozat esetleges megsemmisítését követően — az interoperabilitáshoz szükséges információk felhasználása ellenőrizhető legyen. A Microsoft erre nem válaszolt.

Arról az állításról, amely szerint a termékek az értékesítési csatornában maradnának

- 275 A Microsoft fenntartja, hogy a Határozat tartós kárt fog okozni szellemi tulajdonjogaiban — pontosabban a szabadalmak hasznosításához fűződő jogában —, amennyiben a Határozat megsemmisítése esetén a technológiáját felhasználó termékek az értékesítési csatornában és a vásárlók kezében maradnak.
- 276 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint a Microsoft nem bizonyította, hogy ezek a körülmények súlyos és helyrehozhatatlan kárt jelentenek.
- 277 Először is nem lehet tudni, hogy a specifikációkat magukban foglaló termékek mikor kerülnek piacra. Ebben a tekintetben nem vitatott, hogy az információkat megszerző vállalkozásnak először be kell építenie a specifikációkat, és csak ezt követően tudja a termékeket piacra bevezetni. A tárgyaláson a Microsoft képviselője kijelentette, hogy a kommunikációs protokolljainak specifikációi 3–4 héten belül készülnek el.
- 278 A specifikációk kézhezvétele és a termék piacra való bevezetése közötti idő a Bizottságnak a Határozatban foglalt becslése szerint több év (a Határozat (719)–(721) preambulumbekzdése). Észrevételeiben a Bizottság „a Sun [Microsystems]

által a Bizottságnak küldött 2004. július 20-i levélre” hivatkozik, amelynek a — szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációira utaló — 3. pontja a következőt tartalmazza:

„[Jelentős számú] mérnökből álló csapatot alkalmazva, [több mint egy évbe] telt a Sun [Microsystems] számára, hogy az AT&T-től kapott adatokat felhasználva befejezze az AS/U piacképes változatának kifejlesztését. Az alábbiakban leírt okokból a Sun [Microsystems] úgy véli, hogy hosszabb időre lenne szükség ahhoz, hogy a Microsofttal 2004 áprilisában kötött »Technical Collaboration Agreement« alapján átadott műszaki specifikációkból kiindulva hasonlóan összetett terméket fejleszzenek ki.”

279 A CCIA a beavatkozás visszavonása előtt benyújtott beadványában előadja, hogy „még ha az információt holnap felfednék is (és feltételezve, hogy az teljes és pontos), világos, hogy több (legalább két) évet venne igénybe, hogy a Microsoft versenytársainak egyike az információkat felhasználó terméket vezessen be piacra”; ezen állítás alapja a CCIA.R.3. sz. melléklet, amelyben Ronald Alepin úgy véli, hogy a valóságtól elrugaskodott dolog azt várni, hogy a teljes mértékben kompatibilis termék két éven belül megvásárolható lesz (84. pont). A SIIA és — beavatkozása visszavonását megelőzően — a Novell ugyanezt adták elő az írásbeli észrevételeikben.

280 Miután felszólították, hogy tegyen észrevételeket a specifikációk megvalósításához szükséges becsült idővel kapcsolatban, a Microsoft lényegében azt válaszolta, hogy a specifikáció megvalósításához szükséges idő nagyrészt az erre szánt forrásoktól függ. A tárgyaláson a Microsoft — anélkül hogy részletekkel szolgált volna, vagy az ellenőrizhetőség érdekében bizonyítékokkal támasztotta volna alá állítását — kijelentette, hogy egy terméket kevesebb mint három hónap alatt lehet bevezetni a piacra. Ezt az érvet így nem lehet elfogadni.

- 281 A fentiekből következik, hogy figyelemmel arra a tényre, hogy bizonyos időbe telik, amíg a Microsoft versenytársai a munkacsoportszerverekhez való Windows operációs rendszerekkel kompatibilis termékeket tudnak forgalmazni, nincs ok azt feltételezni, hogy e kompatibilis termékeket hamarosan bevezetik a piacra. Következésképpen a Microsoft által sérelmezett hatás mindenesetre csak korlátozott ideig — a termékek piacra való bevezetése és az alapeljárásbeli ítélet meghozatala közötti időben — jelentkezhet.
- 282 Másodszor nem tekinthető helyrehozhatatlannak az abból eredő esetleges kár, hogy a Microsoft protokolljainak specifikációit tartalmazó termékek az értékesítési csatornáknak maradnak, mivel az ilyen hatás időben szükségszerűen korlátozott, tekintettel arra, hogy a termékeket végül eladják, és a vásárló vállalkozásoknál telepítik (lásd a 283. pontot), illetve az el nem adott termékek technológiailag elavulttá válnak.
- 283 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a Microsoft helyesen állítja, hogy a már telepített termékek az azokat megszerző vállalkozásoknál maradnak, még a Határozat megsemmisítése esetén is. Ugyanakkor ezt a tényt nem lehet úgy tekinteni, mint valamely súlyos és helyrehozhatatlan kár okozóját, hiszen a Microsoft nem bizonyította, hogy az ilyen termékeknek az ügyfelek hálózataiban való jelenléte milyen módon árt a későbbi tevékenységeinek, továbbá valószínű, hogy ezen — az érdemi döntés meghozatala előtti keresletet kielégítő — termékek kereskedelmi értéke gyorsan csökkenni fog, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megsemmisíti a Határozatot.
- 284 Az utolsó ponttal kapcsolatban pontosítani kell, hogy a Határozat esetleges megsemmisítését követően a Microsoft a szerverek közötti kommunikációs protokollok módosításával megakadályozhatná, hogy a versenyző operációs rendszerek kompatibilisek legyenek a Windows operációs rendszerek új változataival, és így jelentősen és gyorsan csökkentené a versenyző termékek értékét. A tárgyaláson megerősítették azt a tényt, hogy műszakilag lehetséges befolyásolni a Windows

környezet és a vállalkozásoknál telepített, a versenytársak munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerei közötti interoperabilitást — ami lehetővé teszi a Microsoft számára, hogy a későbbi fejlesztések kizárólagos hasznélvezője legyen —, és ezzel kapcsolatban a Microsoft nem emelt kifogást.

285 Abban az esetben, ha a Microsoft úgy döntene, hogy a Határozat esetleges megsemmisítése esetén nem változtatja meg kommunikációs protokolljait, valószínűleg nem okozna neki helyrehozhatatlan kárt, ha a munkacsoportszerverekhez való konkurens operációs rendszerek a hálózatokban maradnának. A tárgyaláson a Microsoft kijelentette, hogy a Határozat megsemmisítése esetén műszakilag lehetséges megszüntetni a munkacsoportszerverekhez való konkurens operációs rendszerekkel való interoperabilitást, de kereskedelmi szempontból elképzelhetetlen lenne az, hogy ne biztosítsák a régi és az új rendszerek közötti visszafelé kompatibilitást. Mindenesetre amennyiben a kompatibilitás fenntartása lehetővé teszi is a versenytársak által kifejlesztett operációs rendszerek számára, hogy hálózatban együttműködjön a Windows operációs rendszerek új verziójával, ez nem változtat azon a tényen, hogy a korábbi rendszerek műszakilag kevésbé fejlettek, mint az újabb rendszerek, és kereskedelmi szempontból gyorsan elavulttá válnának. E tekintetben figyelemmel kell lenni arra, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítené a Határozatot, a Microsoft versenytársai nem használhatnák fel a Határozat 5. cikkében hivatkozott, az interoperabilitáshoz szükséges információkat (lásd a 273. pontot), következésképpen a visszafelé kompatibilitás csak azokra a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerekre vonatkozna, amelyet a versenytársak az esetleges megsemmisítés előtt forgalmaztak.

A termékek állítólagos „klónozásáról”

286 A Microsoft fenntartja, hogy a kérdéses információk felhasználhatók a termékei „klónozására”. Megerősíti, hogy ha a versenytársai a szerzői jog által védett kommunikációs protokollok specifikációinak tanulmányozása révén alapos ismereteket szereznek a Microsoft operációs rendszereinek belső működéséről, azt a

saját termékeikben is felhasználhatják. A Microsoft és a bíróságok számára nehéz, sőt lehetetlen lenne megállapítani, hogy a versenytársak a saját operációs rendszereik tervezése során felhasználják-e ezeket az ismereteket.

- 287 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nem tekinthető bizonyítottnak a fenti érvelés előfeltevése, amely szerint az interoperabilitáshoz szükséges információkon kívüli információk megszerzése is lehetséges (lásd a 260–265. pontot).
- 288 Ezenkívül a Microsoft állítása a Határozat 5. cikkének olyan értelmezésén alapul, amely nem veszi figyelembe a Határozat célját. Az 5. cikkben foglalt kötelezettséget ugyanis — amely szerint a Microsoft „a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán a Microsoftéval versenyző termékek fejlesztése és forgalmazása céljából” köteles engedélyezni a protokolljai specifikációinak használatát — a Határozat (1003) és (1004) preambulumbekzdésére tekintettel kell értelmezni. Az (1003) preambulumbekzdés szerint „a [Határozat] célja annak biztosítása, hogy a Microsoft versenytársai az ügyfélszámítógépekhez való domináns Windows operációs rendszerekben [eredetileg] alkalmazott Windows-tartomány felépítésével [kompatibilis], és így a Microsoft munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerekkel esélyesen versenyezni képes termékeket fejlesszenek ki”. Az (1004) preambulumbekzdés kimondja, hogy „ami a közzétett specifikációk további használatát illeti, a specifikációk nem másolhatók, nem adaptálhatók, nem rendezhetők vagy nem módosíthatók, és harmadik felek csak a specifikációknak megfelelő interfészek megírására használhatják őket”.
- 289 Következésképpen a Határozat 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a protokollok csak az interoperabilitás érdekében használhatók, következőképpen a protokollok más célú felhasználása nem megengedett. A tárgyaláson a Bizottság kifejezetten megerősítette ezt az értelmezést, és hangsúlyozta, hogy a fenti korlátozás tiszteletben tartását a Határozat 7. cikkében említett, „tőle független ellenőrző üggyondnok” ellenőrizheti.

2) Az üzleti szabadság állítólagos megsértéséről

290 A Microsoft előadja, hogy az üzletpolitikája lényeges elemeinek meghatározásához való jogát sérti a Határozat végrehajtása, mivel a Határozat arra kötelezi őt, hogy információkat adjon át versenytársainak, megfosztja a termékek kifejlesztésének képességétől, és a protokollok „megerősítésére” kényszeríti.

291 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy főszabály szerint az EK 82. cikk alapján hozott minden olyan határozat, amely elrendeli az erőfölényben lévő vállalkozás számára az erőfölénnyel való visszaélés megszüntetését, szükségszerűen az érintett vállalkozás üzletpolitikájának megváltoztatásával jár. Önmagában tehát az, hogy egy vállalkozást magatartásának megváltoztatására köteleznek, nem tekinthető súlyos és helyrehozhatatlan kárnak, és nem feltételezhető, hogy a sürgősség követelménye minden esetben teljesül, amennyiben a határozat, amely végrehajtásának felfüggesztését kérik, elrendelte a címzett számára a visszaélésszerű magatartás megszüntetését.

292 Amennyiben a felperes az üzleti szabadságának megsértésére hivatkozik annak alátámasztására, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelése sürgős, bizonyítania kell vagy azt, hogy a megtámadott intézkedés miatt meg kell változtatnia üzletpolitikájának lényeges elemeit, és hogy az intézkedés végrehajtásának hatásai miatt — az alapeljárásban keresetének esetleg helyt adó ítélet ellenére — továbbra sem tudja eredeti üzletpolitikáját folytatni, vagy azt, hogy ezek a hatások egyéb súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoznak, figyelembe véve, hogy az állítólagos kárt minden esetben az adott ügy körülményeire tekintettel kell értékelni.

293 Így a Bayer kontra Bizottság ügyben (hivatkozás a 138. pontban), valamint az IMS Health kontra Bizottság ügyben (hivatkozás a 133. pontban) hozott — a Microsoft által hivatkozott — végzésekben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a vállalkozásoknak a saját üzletpolitikájuk meghatározására irányuló szabadságának a megsértésének a következményeit az intézkedés végrehajtásának hatásaira figyelemmel vizsgálta meg.

294 A Bayer kontra Bizottság ügyben hozott végzésben (hivatkozás a 138. pontban), az ideiglenes intézkedésről határozó bíró lényegében kiemelte, hogy „a jelen ügyben amennyiben az Elsőfokú Bíróság megalapozottnak találná a felperes érvelését, a kérdéses rendelkezés azonnali végrehajtása azzal a kockázattal járna, hogy megfosztaná a felperest üzletpolitikája alapvető elemeinek független módon történő meghatározásától” (54. pont). Másrészt megállapította, hogy az „ilyen helyzet valószínűsíthetően súlyos kárt okozna a felperesnek, tekintettel a gyógyszerágazat összefüggéseire, amelyre az jellemző, hogy a nemzeti egészségügyi hatóságok rögzítik, illetve ellenőrzik az árakat, továbbá visszatérítési rendszereket vezetnek be, aminek következtében a különböző tagállamokban ugyanazon gyógyszerek ára között jelentős különbségek vannak” (55. pont). Az ágazati árszabályozást a vállalkozás üzleti szabadságát korlátozó tényezőnek tekintve az ideiglenes intézkedésről határozó bíró arra a következtetésre jutott, hogy a már korlátozott üzleti szabadságba való további beavatkozás súlyos kárnak minősül. A Bayer üzletpolitikájának megváltoztatása tehát csak az adott ügy körülményeire tekintettel minősült elegendőnek a sürgősség fennállásának megállapításához.

295 Az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzésben [hivatkozás a 133. pontban] az ideiglenes intézkedésről határozó bíró arra a következtetésre jutott, hogy teljesült a sürgősségre vonatkozó követelmény, mivel alaposan feltételezni lehetett, hogy a határozat azonnali végrehajtása miatt valószínűleg kialakuló „piaci körülmények” nagyrészt nehezen lennének visszafordíthatók, sőt helyrehozhatatlanok lennének, amennyiben az alapeljárásbeli keresetnek helyt adnának (129. pont). A fenti ügyben megállapított, a „felperes érdekeit fenyegető súlyos és helyrehozhatatlan kár” (127. pont) tehát a piaci fejlemények visszafordíthatatlanságával áll kapcsolatban. A vállalkozásoknak az üzletpolitikájuk szabad meghatározásához való jogával kapcsolatos megfontolásokat (130–131. pont) az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak a sürgősség fennállására vonatkozó következtetésének további megalapozásaként vette figyelembe, ami abból is látható, hogy az ügyben nem vizsgálták a kérdéses sérelem jelentős és helyrehozhatatlan voltát.

296 Ezért meg kell vizsgálni azt, hogy a Microsoft bizonyította-e, hogy üzleti szabadságának megsértése a jelen ügy körülményei között súlyos és helyrehozhatatlan kárral jár.

i) Az üzletpolitika állítólagos alapvető megváltoztatásáról

297 Az aktában lévő bizonyítékok egy része ellentmond annak, hogy a Microsoftnak — a Határozat következtében — alapvetően meg kellene változtatnia üzletpolitikáját.

298 Mindenekelőtt mind az egyesült államokbeli egyezség, mind a Határozat a kommunikációs protokollok specifikációinak nyilvánosságra hozatalára kötelezi a Microsoftot. Az egyesült államokbeli egyezség ugyan nem kötelezi a Microsoftot a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációinak nyilvánosságra hozatalára, de a szerverekhez való Windows operációs rendszerekkel való interoperabilitás érdekében előírja az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerekben használt protokollok licenciába adását. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint — az előtte feltárt bizonyítékokra tekintettel, illetve figyelembe véve azt, hogy a Határozat összhangban van a Microsoft által az egyesült államokbeli egyezség végrehajtása során kialakított felfedési politikával — az üzletpolitika tekintetében a Határozat és az egyesült államokbeli egyezség között nincsenek alapvető különbségek. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az MCPP keretében licenciába adott protokollok egyike kommunikációs protokoll, amelyet nemcsak az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti, hanem a szerverek egymás közötti kommunikációban is alkalmaznak. Ezen utóbbival kapcsolatban a Határozat (179) preambulumbekzdéséből többek között az következik, hogy „a hálózaton belül működő szerverek néha ugyanazt a protokollt használják a többi szerverrel való kommunikáció során, mint az ügyfélszámítógépek: például a Windows-tartományban a Microsoft Kerberost egyaránt használják a Windows ügyfélszámítógép és a Windows munkacsoportszerver közötti, valamint a Windows munkacsoportszerverek egymás közötti hitelesítésére”. Ráadásul a Microsoft üzletpolitikájának állítólagos korlátozása nem orvosolható, mivel a Határozat megsemmisítése — az MCPP 2009-re tervezett lejáratához hasonlóan — lehetővé tenné a Microsoft számára, hogy amennyiben úgy dönt, a továbbiakban ne adja licenciába a kommunikációs protokollokat.

299 Az iratokból továbbá kiderül: a Microsoft vezetése kijelentette, hogy az egyesült államokbeli egyezség hatálya alá tartozó protokollok licenciába adása tekintetében

aktív üzletpolitikát kívánnak folytatni, és megerősítette arra irányuló szándékát, hogy az egyezségben meghatározottnál szélesebb körben kíván használati jogot kínálni. Mindez a Microsoft 2003. augusztus 1-jei sajtóközleményéből is kiderül:

„A Microsoft továbbá bejelentette, hogy a társaság protokolltechnológiájára vonatkozóan általában véve hajlandó még szélesebb használati jogokat adni, mint amit az antitröszt-ügyben született végső ítélet megkíván, illetve amit a standard MCPP-licenciaszerződések előírnak. Az MCPP alapján a Microsoft önszántából már számos licenciába vevőnek biztosított használati jogot, amely meghaladta a végső ítéletben előírtakat; és a Microsoft továbbá arra biztatja a társaság protokolltechnológiájára vonatkozó licencia megszerzésében esetlegesen érdekelt fejlesztőket, hogy műszaki szükségleteiket ismertessék a Microsoft protokoll-licenciával foglalkozó csapatával.”

300 Végül a Microsoft és a Sun Microsystems között kötött megállapodás előírja a kiszolgáltatók közötti — a Határozatban meghatározott — kommunikációs protokollok nyilvánosságra hozatalát. Amennyiben az a megállapodás olyan protokollok közzétételére irányul, amelyek nyilvánosságra hozatalát a Határozat is elrendeli, a Microsoft nem hivatkozhat alappal arra, hogy a Határozat végrehajtása arra kényszerítené, hogy alapjaiban megváltoztassa üzletpolitikáját.

301 A fenti megfontolásokra figyelemmel az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem tartja megalapozottnak azt az állítást, hogy a Határozat a Microsoft üzletpolitikájának jelentős megváltoztatásához vezetne.

302 Ezt a következtetést támasztja alá a Bizottság által — az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kérdésére válaszul — a tárgyaláson előadott tény, amely szerint a közigazgatási eljárásban a Bizottsággal folytatott tárgyalások során a Microsoft több,

interoperabilitáshoz szükséges információt is kész volt nyilvánosságra hozni, mint amennyit a Határozat tartalmaz. Bár hivatkozott a kölcsönös engedmények eredményeként létrejött tárgyalások sajátos jellegére, a Microsoft nem vitatta a Bizottság által ezzel kapcsolatban előadottakat.

ii) A protokollok továbbfejlesztésének állítólagos nehézségéről

303 A Microsoft megerősíti, hogy a Határozat végrehajtása korlátozni fogja a kérdéses protokollok rendszeres továbbfejlesztéséhez szükséges rugalmasságát, és ezáltal csökkenti innovációs képességét (R.2. és T.7. sz. melléklet).

304 E tekintetben fontos felidézni, hogy a Határozat 5. cikkének a)–c) pontja előírja a Microsoft számára a protokollok specifikációinak a versenytársak részére történő átadását, de megengedi, hogy a Microsoft szabad belátása szerint tervezze meg protokolljait. A protokollok továbbfejlesztése tehát a Microsoft szabad döntése, amelyet a várható következményeket figyelembe véve kell meghoznia. A Microsoft nem bizonyította, hogy a protokolloknak a közbenső időben — az Elsőfokú Bíróság érdemi ítéletéig — való továbbfejlesztése olyan nagyságú gyakorlati következményekkel jár, amelyek az innováció tényleges korlátját jelentenék.

305 Ezenfelül az aktában lévő egyes bizonyítékokra tekintettel elfogadhatatlan az az érv, amely szerint a cég protokollok továbbfejlesztésére vonatkozó rugalmasságát befolyásolja az üzleti valóság által kikényszerített, a versenytársak termékeivel való visszafelé kompatibilitás biztosításának követelményéből álló korlát.

- 306 Először fel kell idézni, hogy a múltban a Microsoft nem tartotta ezt magára nézve kötelezőnek, amikor a Novell NDS-ét az NT számára működésképtelenné tette (a Határozat (298)–(301) és (686) preambulumbekézése).
- 307 A Microsoft mindenesetre biztosítja a saját termékei korábbi verzióival való kompatibilitást. Az ügy iratai között nem lelhető fel olyan bizonyíték, amely valószínűsítene, hogy e kompatibilitás biztosítása során ne tudná visszafelé biztosítani az összes kompatibilis implementációkkal való kompatibilitást. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Microsoft számos termékkel biztosította a visszafelé kompatibilitást, és hangsúlyozta, hogy „már az is nagy mérnöki kihívás a Microsoft számára, hogy a szerverekhez való Windows operációs rendszerek újabb verzióinak piacra bocsátása során biztosítsák a harmadik felek által kifejlesztett szoftverek által használt több ezer nyilvánosságra hozott interfésszel való visz-szamenőleges kompatibilitást”.
- 308 A Microsoft nem értékelte a munkacsoportszerverekhez való kompatibilis operációs rendszerek fejlesztése miatt megnövekedett bonyolultságot. Mindenesetre a plusz erőfeszítéseket korlátozotttnak kell tekinteni, mivel az ügy Elsőfokú Bíróság általi érdemi eldöntéséig tartó közbenső időben valószínűleg kevés kompatibilis termék kerül a piacra, és keveset fognak eladni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Microsoft szerint az operációs rendszerének új verziója, a „Longhorn” 2006-ra készül el, és a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozók kifejtették, hogy a fenti termék piacra való bevezetésének bejelentése a munkacsoportszerverekhez való konkurens operációs rendszerek hátrányára fogja befolyásolni a fogyasztói vásárlásokat.
- 309 Az egyesült államokbeli egyezség — amely nemcsak a Határozat szerinti munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek gyártói érdekét szolgálja, hanem lényegében valamennyi, szerverekhez való operációs rendszert gyártóé — ugyanolyan negatív hatással jár, mint amelyre a Microsoft az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban hivatkozik. Ugyanakkor a felek írásbeli beadványaiban nincsen

semmi, ami arra utalna, hogy a Határozat végrehajtása nagyobb mértékben befolyásolhatná a Microsoft rugalmasságát a protokolljai megváltoztatása tekintetében, mint amit a Microsoft az egyesült államokbeli egyezség keretében vállalt. Ezzel kapcsolatban a Microsoftnak az írásbeli kérdésekre adott válaszaiból következik, hogy bizonyos körülmények esetén az egyesült államokbeli egyezség lehetővé teszi a Microsoft számára, hogy az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollok továbbfejlesztését felhasználhassa a Windows operációs rendszerek vonzóbbá tételére, anélkül hogy ezt a technológiát a versenytársak rendelkezésére bocsátaná. A Microsoft hozzáteszi:

„Amennyiben a Microsoft új, ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollokat fejleszt ki, amelyek nincsenek benne a ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszerben, hanem külön telepítik őket, a Microsoft nem köteles a versenytársak rendelkezésére bocsátani ezeket a protokollokat. Például a szerverekhez való Windows operációs rendszer új verziójával kapcsolatban a Microsoft kifejleszthetne innovatív protokollokat. Az ilyen operációs rendszert használó hálózat felállításakor az ügyfeleket arra kellene kérni, hogy telepítsék azt az ügyfélszoftvert, amely személyi számítógépükön implementálja ezeket a protokollokat. (A Novell hagyományosan ezt a módszert követi.)”

310 Ez az állítás megerősíti azt, hogy a Microsoftnak szándékában áll továbbfejleszteni termékeit, és a továbbfejlesztés lehetőségével kapcsolatos rugalmasság hiánya nem olyan jellegű, hogy az a továbbfejlesztést lényegében korlátozza. Ebben a tekintetben kevésbé lényeges az, hogy a továbbfejlesztést szándékosan vagy jogi kényszer alatt teszik hozzáférhetővé.

311 A Sun Microsystemsszel kötött megállapodás, amelynek a Határozat által érintett protokollok is tárgyát képezik, azt jelzi, hogy a Microsoftnak a protokollok megváltoztatására irányuló képességére gyakorolt hatás nem visszafordíthatatlan.

iii) A protokollok „megerősítésének” állítólagos szükségességéről

- 312 A Microsoft előadja, hogy meg kellene „erősítenie” a protokollokat annak érdekében, hogy elkerülje a „jogosulatlan vagy rosszindulatú felhasználásból” eredő „esetleges meghibásodást, összeomlást és biztonsági kockázatokat”.
- 313 Feltételezve, hogy az „esetleges meghibásodás, összeomlás és biztonsági kockázatok” bizonyíthatóak, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy a Microsoft olyan kárra hivatkozik, amely a fentiek megvalósulásának megakadályozására szükséges erőfeszítésekből adódik, de nem fejt ki, hogy ez a kár mennyiben lenne jelentős és helyrehozhatatlan. A Microsoft különösen nem bizonyítja, hogy a protokollok ilyen „megerősítését” fenn kellene tartani a Határozat megsemmisítése esetén, vagy az más kárt is okozna. Továbbá — amint azt a Bizottság előadja — az interoperabilitáshoz szükséges információhoz hozzájutó vállalkozásoknak nyilvánvaló érdeke lesz, hogy a termékeiknek a Microsoft termékeivel való tesztelése révén elkerüljék a véletlenszerű kárt és biztosítsák, hogy a termékeik nem okoznak adatvesztést vagy adatromlást az ügyfelek számára. Ezek a tesztek szükségszerűen kiterjednek minden Windows-termékre, amellyel az érintett versenytárs interoperabilitást kíván létrehozni. Következésképpen a Microsoftnak valószínűleg nem kell majd visszamenőleg módosítania a korábban telepített termékeket.
- 314 A Microsoft — a termékei szabad megtervezéséhez való jogának állítólagos megsértéséhez hasonlóan — nem bizonyította, hogy az előző pontban hivatkozott kockázatok valósággá váltak-e az egyesült államokbeli egyezség végrehajtása során. Habár a Samba és az AS/U számos olyan protokollt tartalmaznak, amelyeket eredetileg — a Microsoft szóhasználatával élve — „privát” protokollnak terveztek, a Microsoft nem hozott példát arra, hogy valamely „váratlan” adatnak a Windows részére történő átadása adatvesztést vagy adatromlást okozott volna.

- 315 A Microsoft azon jogának állítólagos korlátozása, hogy termékeit szabadon megtervezhesse, már a Határozat által érintett protokollokat is lefedő, a Sun Microsystemsszel kötött megállapodásban is benne rejlik. Az ebből eredő kár tehát — feltéve, hogy egyáltalán létezik — nem a korrekciós intézkedés következménye; és a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat felfüggesztése lényegesen módosítaná a jelenlegi helyzetet.
- 316 Végül szerződésben meg lehet állapodni a pontos technikai feltételekről, amint azt az egyesült államokbeli egyezség keretében is szabályozták. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kérdésre válaszul a Microsoft lényegében kijelentette, hogy az egyesült államokbeli egyezség lehetővé teszi számára, hogy a biztonsággal kapcsolatos protokollok nyilvánosságra hozatalát olyan feltételektől tegye függővé, amelyeket a protokollok rosszindulatú, a számítógépek biztonságának aláásását célzó felhasználásában rejlő kockázat minimalizálására terveztek. Így a kérdéses információ rosszhiszemű felhasználásával vagy a nem megfelelő implementációs tesztekkel kapcsolatos félelmeket el lehetne oszlatni azzal a lehetőséggel, hogy ilyen helyzetben a Microsoft kérheti a Bizottságtól, hogy engedélyezze az információ nyilvánosságra hozatalának megtagadását.

3) A piaci feltételek állítólag helyrehozhatatlan megváltozásáról

- 317 A Microsoft előadja, hogy a kötelező licencia számára hátrányosan és helyrehozhatatlanul megváltoztatja a piaci feltételeket, mivel a kérdéses kommunikációs protokollok részletes specifikációinak vizsgálata feltárja a versenytársak előtt a szerverekhez való Windows operációs rendszerek tervezésének fontos jellemzőit. Az ilyen információ széles körű nyilvánosságra hozatala lehetővé tenné a versenytársak számára, hogy saját operációs rendszereikben számos olyan funkcionalitást lemásoljanak, amelyeket a Microsoft a saját kutatási-fejlesztési erőfeszítéseinek köszönhetően fejlesztett ki.

318 A Microsoft elemzésének alapjául szolgáló ténybeli előfeltételezést az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem tudja kellően bizonyítottnak elfogadni (lásd a 260–265. pontot). A Microsoft nem szolgáltatott bizonyítékot a piaci fejlemények vonatkozásában, amelyek állítása szerint az állítólagos probléma miatt kialakulnának, pedig észrevételeiben a Bizottság vitatta ezt. A Microsoft érvelését tehát nem lehet elfogadni.

319 Mindenesetre még ha feltételezzük is, hogy a Microsoft érvelését úgy lehet értelmezni, hogy az interoperabilitáshoz szükséges információk nyilvánosságra hozatala oly módon változtatja meg a piaci feltételeket, hogy a Microsoft a piac egy részét elveszti, és a Határozat megsemmisítése esetén nem tudja visszaszerezni az elvesztett piacot, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy a Microsoft nem nyújtott be ténybeli bizonyítékot a fenti állítás alátámasztására. A Microsoft nem bizonyította, hogy akadályok merülnének fel a korrekciós intézkedés következtében esetleg elvesztett piac jelentős részének visszaszerzésével kapcsolatban (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke által a C-471/00. P(R) sz., Bizottság kontra Cambridge Healthcare Supplies ügyben 2001. április 11-én hozott végzés [EBHT 2001., I-2865. o.] 111. pontját; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-396/03. R. sz., Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 16-án hozott végzés [EBHT 2004., II-205. o.] 82–84. pontját).

c) Az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollok specifikációinak felfedésével okozott súlyos és helyrehozhatatlan kárról

320 A fentiekben kifejtett megfontolásokból következik, hogy a szerverek közötti kommunikációs protokollok specifikációi felfedésének elrendelése folytán a Microsoft állítása szerint általa elszenvedett károk nem teljesítik a sürgősség követelményét.

321 Mivel a Microsoft semmilyen további érvet nem adott elő, amely alapján az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti kommunikációs protokollok nyilvánosságra

hozatala tekintetében másféle következtetésre lehetne jutni, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró szükségszerűen azt a következtetést vonja le, hogy a Microsoft a közzétételi kötelezettségével kapcsolatos érvek második csoportja tekintetében sem bizonyította a sürgősségi feltétel teljesülését. Ebben a tekintetben meg kell említeni — amint azt a Határozatban a Bizottság helyesen kifejtette —, hogy az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti interoperabilitás, valamint a szerverek közti interoperabilitás a hálózatban összekapcsolt, több Windows ügyfélszámítógépből és több Windows munkacsoportszerverből álló számítógépes rendszerben az interoperabilitás két elválaszthatatlan oldalát képviselik ((144)–(184) és (689) preambulumbekzdés).

- 322 Mindenesetre figyelembe kell venni, hogy a Microsoft a tárgyaláson ragaszkodott azon kijelentéséhez, hogy nincs szükség az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollok specifikációinak nyilvánosságra hozatalára, tekintettel arra, hogy ezek a specifikációk az MCCP keretében 2009-ig hozzáférhetők. Ezt az érvelést csak úgy lehet értelmezni, hogy a fenti specifikációknak a Határozat által elrendelt nyilvánosságra hozatala nem okozhat súlyos és helyrehozhatatlan kárt a Microsoftnak.
- 323 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet így — sürgősség hiányára tekintettel — el kell utasítani annyiban, amennyiben az az ügyfélszámítógépek és szerverek közötti protokollok specifikációinak nyilvánosságra hozatalára, valamint a Microsoft versenytársai általi használatuk engedélyezésére vonatkozó kötelezettség végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozik.
- 324 A fentiekre tekintettel az 5. cikk a)–c) pontja végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet — sürgősség hiányában — el kell utasítani, anélkül hogy az ügyben érintett érdekeket mérlegelni kellene.
- 325 Rögzíteni kell, hogy az eljárási szabályzat 109. cikke értelmében az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása nem akadályozza meg az előterjesztő felet abban, hogy új tények alapján újabb kérelmet terjesszen elő. A jelen ügyben nem

zárható ki, hogy a Határozat végrehajtásának konkrét módjával kapcsolatos nézeteltérés „új ténynek” minősülhet. Pontosabban — a fenti elemzés során a szerződéses kikötésekre tett hivatkozások alapján, amelyek alátámasztják a sürgősség hiányára vonatkozó következtetést (lásd a 268., a 273., a 285. és a 316. pontot) — az ilyen szerződéses garanciáknak a Határozat 5. cikke szerinti vállalkozásokkal kötendő licencszerződésekbe való belefoglalásának a megtagadása a körülmények olyan megváltozásának tekinthető, amely megkérdőjelezheti a jelen végzés egyes alapjait.

Az árukapcsolás kérdéséről

A — A felek érvei

1. A Microsoft és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek érvei

a) A *fumus boni juris*ről

³²⁶ A Microsoft előadja, hogy a megsemmisítés iránti keresetében előterjesztette azokat az érveket, amelyek *prima facie* valószínűsítik a Határozatnak az állítólagos árukapcsolásra vonatkozó rendelkezéseinek a megsemmisítését.

³²⁷ A Határozatban a Bizottság azt állítja, hogy a Microsoft azzal, hogy egy továbbfejlesztett multimédia-funkcionalitást illesztett a Windowsba, az EK 82. cikk szerinti erőfölénnyel való visszaélést követett el, „különösen” e rendelkezés második

bevezetésének d) pontja értelmében, valamint az EK 82. cikkéből származó, az árukapcsolásra vonatkozó új feltétel alkalmazásával. Amint az a Határozat (841) preambulumbekzdéséből következik, a klasszikus árukapcsolásos ügyekben a Bizottság és a közösségi bíróságok valamely különálló termék kapcsolása esetén bizonyítottnak tekintik az ilyen gyakorlatnak a versenytársakra gyakorolt kizáró hatását. A Microsoft álláspontja szerint a Határozat ugyanezen preambulumbekzdéséből következik egyrészt, hogy a jelen ügy nem „klasszikus árukapcsolásos ügy”, másrészt hogy a „felhasználók más médialejátszót szerezhetnek az internetről, néha ingyenesen”. A Bizottság ezért elismeri, hogy „jó indok van arra, hogy részletes vizsgálat nélkül ne lehessen feltételezni, hogy a [Windows Media Player] kapcsolt értékesítése olyan magatartás, amely természetéből adódóan alkalmas a verseny korlátozására” ((841) preambulumbekzdés).

328 A Bizottság mindenesetre arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben fennáll a versenytársakat a piacról kizáró hatás, és ezt a következtetést arra az erősen spekulatív feltevésre alapozza, amely szerint a Windows multimédia-funkcionalitásának széles körű terjesztése arra ösztönzi a tartalomszolgáltatókat, hogy a tartalmat szinte kizárólag a Windows médiaformátumában kódolják, amely azzal a hatással jár, hogy minden konkurens médialejátszót kizár a piacról, és a fogyasztókat közvetve a Windows multimédia-funkcionalitásának a használatára kényszeríti (a Határozat (836) és (842) preambulumbekzdése). A Microsoft álláspontja szerint az ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottságnak a Windows Media Player tervezésével és beépítésével kapcsolatos érvelését „alátámasztó alapvető jogi következtetés meg-alapozottságára vonatkozóan komoly vita áll fenn” (az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 133. pontban] 106. pontja). A Microsoft továbbá előadja, hogy teljesítette a Határozat 6. cikke a) pontjának alapjául szolgáló jogsértés megállapítása jogellenességének *prima facie* valószínűsítésére vonatkozó feltételt.

329 Először is a Microsoft szerint a Bizottságnak a piacról való kizárással kapcsolatos spekulatív feltételezésének nincs semmilyen alapja. A Határozat nem tükrözi a piaci valóságot, különösen mivel egyrészt a Windows-alapú ügyfélszámítógépek használói könnyűnek találják az eltérő formátumú médialejátszók használatát, másrészt a tartalomszolgáltatók rendszeresen többféle formátumot alkalmaznak. A Bizottság megállapításai ellentétesek az összefonódást a közös piaccal és az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2000. október 11-i 2001/718/EK bizottsági

határozatban (COMP/M.1845 AOL/Time Warner-ügy) (HL 2001. L 268., 28. o.) alkalmazott, nagymértékben eltérő feltételezéssel. A Bizottság továbbá a Határozatban megállapítja, hogy a piacról való kizárással kapcsolatos elmélet csak akkor alkalmazható, ha a Windows multimédia-funkcionalitását a Windows fejlesztette ki, bár ez az elmélet nem volt alkalmazható 1995 és 1998 között, amikor a RealNetworks média lejátszóját a Windowszal összekapcsolták.

330 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft hozzáteszi, hogy a Bizottság teljes egészében figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a fő internetes webhelyek továbbra is két- vagy többféle formátumban jelenítik meg a médiatartalmat, továbbá hogy a legnépszerűbb médiatartalommal rendelkező webhelyek által alkalmazott formátumok száma növekedett — jelenleg körülbelül három van —, valamint hogy 2004 tavaszán a legnépszerűbb internetes honlapok közel 80%-a a RealNetworks formátumaiban jelenített meg tartalmat.

331 Ezenkívül a Bizottság nem vette figyelembe a legújabb piaci fejleményeket, így az ügyfélszámítógépektől eltérő eszközök exponenciális növekedését, mint amilyen például az Apple iPodja, amely a Windowstól eltérő formátumban kódolt médiatartalmat olvassa, illetve a mobiltelefonok jövőbeli generációi, amelyek médialejátszókat fognak tartalmazni. A Microsoft álláspontja szerint azok a tartalomszolgáltatók, akik a lehető legszélesebb kört kívánják elérni, továbbra is többféle formátumot fognak használni egyrészt a nem ügyfélszámítógépeket használók, másrészt azon felhasználók elérésére, akik személyi számítógépükön a Windows multimédia-funkcionalitástól eltérő, harmadik felek által forgalmazott médialejátszót használnak.

332 Másodszer a Microsoft álláspontja szerint jelentősek a Microsoft operációs rendszerének „tervezési koncepciójából” fakadó előnyök, amelyek magukban foglalják a Windows új verzióit, és amelyeket a Bizottságnak jobban figyelembe kellett volna vennie.

333 Harmadszor a Bizottság nem bizonyította az EK 82. cikk, különösen annak második bekezdése d) pontjának megsértését. Különösen a Határozat nem bizonyította, hogy a Windows és annak multimédia-funkcionalitása két külön termékpiachoz tartozik. A Bizottság helytelenül csak azt vette figyelembe, hogy az állítólagosan kapcsolt termék az állítólagosan „erőfölénnyel rendelkező” terméktől külön is elérhető, míg a helyes kérdés az lett volna, hogy ez utóbbi terméket forgalmazzák-e rendszeresen a kapcsolt termék nélkül. Másrészt a jelen ügyben nem merül fel a kiegészítő kötelezettség kérdése, mivel a fogyasztóknak nem kell többet fizetniük a Windows multimédia-funkcionalitásáért, továbbá nem kötelesek a Windows médiafunkcionalitásának használatára, és a Microsoft nem akadályozza meg őket abban, hogy harmadik felek médialejátszóját használják a Windows médiafunkcionalitása helyett. A Bizottság azt sem bizonyította, hogy a médiafunkcionalitás nem természetesen vagy kereskedelmi funkció révén kapcsolódik az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerekhez. Valójában más operációs rendszerek is tartalmaznak médiafunkcionalitást, és a Microsoft ilyen — 1992 óta folyamatosan fejlesztett — funkcionális építést a Windowsba.

334 Negyedszer — a Microsoft szerint — a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe a jelen ügyben a TRIPS-egyezmény által az Európai Közösségre rótt kötelezettségeket.

335 Ötödször, a korrekciós intézkedés aránytalan.

336 A CompTIA és az Exor támogatják a Microsoft álláspontját a *fumus boni jurisszal* kapcsolatban. Álláspontjuk szerint a Microsoft *prima facie* valószínűsítette a Határozat 4. cikkének és 6. cikke a) pontjának jogellenességét.

b) A sürgősségről

337 A Microsoft előadja, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása kétféle súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz, egyrészt a Windows operációs rendszerének alapjául szolgáló alapvető tervezési koncepció feladása révén, másrészt a jó hírének megsértése révén.

1) A Microsoft szerint a Windows operációs rendszer alapjául szolgáló alapvető tervezési koncepció feladása miatt felmerülő kárról

338 A Microsoft szerint a Windows operációs rendszer alapjául szolgáló alapvető tervezési koncepció a Windows üzleti modelljének az alapja. A Microsoft üzleti modelljének célja az alkalmazások fejlesztésére és futtatására szolgáló közös platform tervezése, amely független a fogyasztó által használt számítógép hardverétől.

339 A Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása arra kényszerítené a Microsoftot, hogy hagyjon fel ezzel a koncepcióval, ám az súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna számára. Azzal, hogy arra kötelezi a Microsoftot, hogy a Windows olyan verzióját kínálja, amely nem tartalmazza a Bizottság által „Windows Media Player”-ként azonosított szoftverködöt, a Határozat 6. cikkének a) pontja megtiltja számára, hogy operációs rendszerét úgy tervezze, hogy az egyformán tartalmazza az új vagy továbbfejlesztett multimédia-funkcionalitásokat. Megakadályozza továbbá a szoftvergyártókat, a tartalomszolgáltatókat, a berendezésgyártókat és a fogyasztókat abban, hogy élvezhessék a Windows-platform jelenlegi előnyeit.

340 A Microsoft emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz az, ha a felek egyike köteles azonnal végrehajtani a

Bizottság olyan határozatát, amely szerkezeti változtatásokat követel, vagy megakadályozza őt az üzletpolitikája lényeges elemeinek meghatározásában (a Bíróság elnöke által az RTE és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 251. pontban], a C-56/89. R. sz., Publishers Association kontra Bizottság ügyben 1989. június 13-án hozott végzés [EBHT 1989., 1693. o.]; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-29/92. R. sz., SPO és társai kontra Bizottság ügyben 1992. július 16-án hozott végzés [EBHT 1992., II-2161. o.], a T-7/93. R. és T-9/93. R. sz., Langnese-Iglo és Schöller Lebensmittel kontra Bizottság egyesített ügyekben 1993. február 19-én hozott végzés [EBHT 1993., II-131. o.], a T-395/94. R. sz., Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság ügyben 1995. március 10-én hozott végzés [EBHT 1995., II-595. o.], a Bayer kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 138. pontban], a T-65/98. R. sz., Van den Bergh Foods kontra Bizottság ügyben 1998. július 7-én hozott végzés [EBHT 1998., II-2641. o.], valamint az IMS Health kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 133. pontban]). A Határozat azonnali végrehajtása esetén a Windows-platform egységességéből eredő előnyök visszafordíthatatlanul elvesznének, és ez súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna a Microsoftnak.

341 A Microsoft hozzáteszi, hogy ez a kár nem orvosolható a Határozat esetleges megsemmisítésével. A Microsoft mérnökeinek abból kellene kiindulniuk, hogy az EGT-ben forgalomba került Windows-példányok közül legalább néhány nem rendelkezik multimédia-funkcionalitással. Mivel ezeket a csökkentett minőségű Windows-verziókat a Határozat esetleges megsemmisítése esetén nem lehet visszavenni a felhasználóktól, a Microsoft mérnökeinek és a Windows-platform stabilitására és következetességére számító harmadik feleknek számolniuk kellene azzal a ténnyel, hogy több évig két verzió létezne, ami növelné a költségeiket, és folyamatosan csökkentené a Windows vonzerejét. Ezeket a szervezési nehézségeket a Határozat 4. cikkében előírt feltételek is súlyosbíthatják.

2) A Microsoft jó hírnevében okozott kárról

342 A Microsoft előadja, hogy a Windowsnak a Határozat 6. cikke a) pontja által előírt verziójának (a továbbiakban: a 6. cikk által előírt verzió) a forgalmazása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna az ő minőségi szoftverek fejlesztőjeként ismert jó hírnevében.

- 343 Először is: a 6. cikk által előírt verzió nem tartalmazná a médiafunkcionalitást, amely általában elérhető a Windowson futó alkalmazások számára. Következésképpen számos alkalmazás nem működne az operációs rendszer e verziójával, annak ellenére, hogy e verziót is „Windows”-nak hívnák. Az ilyen működési zavar aláásná a Windows alapvető értékét, és arra kényszerítené a Microsoftot, valamint a berendezégyártókat és a szoftverfejlesztőket, hogy oldják meg a Határozat által létrehozott problémákat, és időközben nyújtsanak segítséget az elégedetlen ügyfelek számára. Az előre látható és az esetleges előre nem látható problémák megoldása rendkívül nehéz, költséges és a Microsoft jó hírére ártalmas lenne.
- 344 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Bizottság vitatja a Bizottság azon állítását, amely szerint a 6. cikk által előírt verzióban a Microsoft fenntarthatna bizonyos „alapszintű multimédia-funkcionalitást”. A Bizottság nem fejt ki, hogy mit ért „alapszintű multimédia-funkcionalitáson”, és az állítása a Microsoft szerint csak akkor lenne helytálló, ha arra célozna, hogy hangokat lehet létrehozni, és a képernyőn statikus képeket lehet megjeleníteni. Mindenesetre a 6. cikk által előírt verzió lehetetlenné tenné a hang- és videofájlok lejátszását, különösen kompaktlemezekről (CD) és digitális videolemezekről (DVD), vagy az olyan szabványos formátumú — például MP3-as — dokumentumokból, amelyeket az internetről töltöttek le az ügyfélszámítógép merevlemezére. A Microsoft álláspontja szerint a fogyasztók csökkentett értékűnek fogják tekinteni azt az operációs rendszert, amely 2004-ben nem képes ilyen mindennapi feladatok elvégzésére.
- 345 Ezenkívül a Bizottság nem vitatta azt a nem kimerítő felsorolást, amely azokat a Windows-funkcionalitásokat tartalmazta, amelyek a 6. cikk által előírt verzióban nem működnének rendesen.
- 346 Másodszor: a 6. cikk által előírt verzió által létrehozott problémákat nem oldaná meg a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszó telepítése. A Microsoft álláspontja szerint az ilyen termékek nem helyettesítenék a Windows multimédia-funkcioná-

litását, mivel nem ugyanazokat az API-kat használják, és ez zavart okozna azokban a konkurens alkalmazásokban és azokon a webhelyeken, amelyek a Windows média-funkcionalitására támaszkodnak.

347 Harmadszor: a Microsoft ugyanilyen vagy még nagyobb kárt szenvedne azáltal, hogy a Windows más elemei, amelyek a multimédia-funkcionalításra támaszkodnak, nem működnének megfelelően a 6. cikk által előírt verzióban, különösen ami a „My Music” könyvtárat és az MP3-formátumban lévő fájloknak a különféle hordozható digitális médialejátszókra való átvitelét illeti.

348 A 6. cikk által előírt verzió által okozott hibák nem kimerítő felsorolásából következik egyrészt, hogy csak néhány hibát lehetne kijavítani a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók telepítése révén, másrészt hogy a kijavított hibák a telepített médialejátszótól függően különbözőek lennének.

349 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft vitatja a Bizottság azon érvelését, amely szerint a berendezégyártók által az új ügyfélszámítógépekre telepített, harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók helyettesíteni tudnák a Windows multimédia-funkcionalitását. Ez az állítás — amely szemmel láthatólag azon a feltételezésen alapul, hogy a média-funkcionalitást nyújtó szoftver kód tökéletesen helyettesíthető — műszakilag hibás. A Bizottság nem említ egyetlen olyan, harmadik fél által kifejlesztett médialejátszót sem, amely a 6. cikk által előírt verzióból hiányzó valamennyi multimédia-funkcionalitást kínálná. A Microsoft nem vitatja, hogy a Windows multimédia-funkcionalitásának egy részét helyettesíteni lehetne bizonyos médialejátszók telepítésével. Ugyanakkor az operációs rendszer multimédia-funkcionalitásának egy része hibás lenne. A médialejátszó-gyártók tevékenysége nem tartalmazza a Windows médiafunkcionalitása hibáinak kijavítását. Még ha a

harmadik fél által kifejlesztett médialejátszó telepítése képes lenne is a 6. cikk által előírt verzióban helyreállítani a médiafunkcionalitást, ez nagyrészt a telepített médialejátszótól függne.

350 A Microsoft kifejti, hogy amennyiben a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók közzétett interfészek útján teszik elérhetővé a funkcionalitásukat, ezek különböznek a Windows médiafunkcionalitására támaszkodó felhasználások által alkalmazott interfészeketől. Következésképpen a különböző platformszoftverek különböző interfészeket használnak a hasonló funkcionalitások megjelenítésére. A Windows többi része, valamint a Windows médiafunkcionalitására támaszkodó alkalmazások nem képesek hirtelen ezt a funkcionalitást a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók révén megszerezni. Legalább a Windows vagy valamely Windows-alkalmazás módosítására lenne szükség ahhoz, hogy a harmadik fél által kifejlesztett médialejátszó számára lehetővé tegyék a többi interfész használatát. Ezek a módosítások valószínűleg jelentősek lennének, és minden médialejátszó esetében külön-külön kellene végrehajtani őket. Következésképpen az egységes platform előnyei elvesznének, még abban az esetben is, ha a harmadik fél által kifejlesztett médialejátszó a 6. cikk által előírt verzióból hiányzó valamennyi multimédia-funkcionalitást képes lenne elérhetővé tenni.

351 Negyedszer: a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna a „Microsoft” és „Windows” védjegyekben, mivel a Microsoft az alapvető üzleti koncepciójával összeegyeztethetetlen, csökkentett minőségű termék forgalmazására kényszerülne. A Microsoft — minőségi szoftverek forgalmazójaként szerzett — jó hírneve sérülne, ha a saját neve alatt olyan csökkentett minőségű termék forgalmazására kényszerülne, amely nem rendelkezik a fogyasztók által a modern operációs rendszerektől elvárt médiafunkcionalitással.

352 Ötödször: a Microsoft előadja, hogy nem tudná megakadályozni a jó hírnevének sérelmét a fogyasztók tájékoztatása révén a 6. cikk által előírt verzió tekintetében, mivel képtelen lenne minden teszt elvégzésére, hogy átfogó listát tudjon készíteni mindazon felhasználásokról, amelyek nem működnének rendesen a 6. cikk által

előírt verzióban. A gyakorlatban valószínű, hogy számos fogyasztó nem lenne képes megérteni annak a következményeit, hogy a 6. cikk által előírt verzióból hiányzik a multimédia-funkcionalitás.

353 Hatodszor: a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása súlyos kárt okozna a Microsoftnak a Windowsra vonatkozó szerzői jogában. A Microsoft kénytelen lenne a művét oly módon megváltoztatni, hogy kiveszi a médiafunkcionalitást biztosító szoftverködöt, amelyet a Microsoft szerint a modern operációs rendszereknek tartalmazniuk kell, és amelynek hiánya a terméket hibássá teszi. A Microsoft szerzői jogában így okozott kár helyrehozhatatlan lenne, mivel ha már egyszer ez a változat forgalomba került, nem lenne mód visszahívni a Windows csökkentett minőségű verzióit.

354 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft a Bizottság több, a Microsoft védjegyeivel és jó hírnevével kapcsolatos állítását vitatja. A Microsoft különösen vitatja a Bizottság állítását, amely szerint „ténybelileg nem helytálló az a benyomás, hogy a Windows operációs rendszerek minden esetben biztosítják a [Microsoft] alapvető tervezési koncepciójának jelenlétét”; a Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy a Microsoft jelenleg is a Windows különféle verzióit gyártja. A Microsoft álláspontja szerint a Bizottság által említett termékek léte semmilyen hatással nincs az általa bizonyított súlyos és helyrehozhatatlan kárra. A Windows CE és a Windows XP Embedded ugyanis nem ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerek. A Windows XP-nek a Bizottság által említett további verziói — nevezetesen a Professional, a Home, a Media Center Edition és a Tablet PC Edition — ugyanazokat az alapvető interfészeket (az ún. „API Win32”-ket) tartalmazzák. A szoftverfejlesztők a Windows NT 3.5 és a Windows 95 piacra való bevezetése óta ezeket az interfészeket alkalmazzák a Windows-alkalmazások létrehozására, így a Windows XP összes verziója képes a jelenlegi összes Windows-alkalmazást futtatni. A beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben a Microsoft vitatja a RealNetworks azon állításait is, amely szerint a Windows-platform már most töredezett.

355 A Microsoft és a végső felhasználók számára az a fontos, hogy a Windows legutóbbi verzióját általános felhasználásra szánt operációs rendszernek tervezték; a Windows XP minden verziója lehetővé teszi az utóbbi 10 évben tervezett összes Windows-alkalmazás futtatását. Ez a 6. cikk által előírt verzióban nem lenne lehetséges, pedig a fogyasztók ezt a verziót is általános felhasználásra szánt ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszernek tekintnék.

356 Végül: 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft hozzáteszi, hogy a Bizottság látszólag osztja azon álláspontját, hogy a hivatkozott kár helyrehozhatatlan lenne, mivel a Bizottság állítása szerint „a kapcsolt terméket nem tartalmazó Windows-verziókat nem lehetne visszavenni a fogyasztóktól”. A Bizottság ugyanakkor azt állítja, hogy a mellékes kár nem lenne helyrehozhatatlan, mivel a „Microsoft az internetet használhatná a [Windows Media Player] azon ügyfelek részére történő forgalmazására, akik [a 6. cikk által előírt verziót] vásárolták meg”. Ez a feltételezett lehetőség nem felel meg a tényeknek. Figyelmen kívül hagyja a 6. cikk által előírt verzió azon felhasználóit, akik nem kapcsolódnak az internethez. Másrészt a Microsoft nem tölt le, és nem futtat semmilyen szoftverködot a felhasználók ügyfélszámítógépein azok előzetes hozzájárulása nélkül. A 6. cikk által előírt verzió hosszú ideig, akár véglegesen a felhasználók kezén maradna. A Microsoft hozzáteszi, hogy amennyiben a Bizottságnak igaza lenne abban, hogy vannak felhasználók, akik a 6. cikk által előírt verziót részesítenék előnyben, azt is el kell ismernie, hogy lennének olyan felhasználók, akik nem engedélyeznék, hogy operációs rendszerükben a Microsoft helyreállítsa a multimédia-funkcionalitást.

357 Az Exor támogatja a Microsoftnak a súlyos és helyrehozhatatlan kárral kapcsolatos állítását. Az Exor előadja, hogy a kár nem függne sem a harmadik felek döntésétől, vagyis a fogyasztóknak a 6. cikk által előírt verzió megvásárlására vonatkozó döntésétől, sem a Microsoft „nem gondos” magatartásától. A 6. cikk által előírt verzió szükségszerűen csökkentett minőségű termék lenne, mivel a Windows operációs rendszer egyik alkotóelemének eltávolítása zavart okozna a többi — a médiafunkcionalitás érdekében a hiányzó kódra alapozó — alkotóelem működésében. Másrészt még amennyiben műszakilag lehetséges lenne is a Windowst a kölcsönös függés kiküszöbölése érdekében teljesen áttervezni, teljes mértékben elvesznének a kölcsönös függésből eredő hatékonysági előnyök. A Határozat arra

kényszeríti a Microsoftot, hogy a Windows teljesen eltérő verzióját fejlessze ki. Következésképpen a médiafunkcionalitás utólagos telepítése nem lenne elegendő, mivel azok az alkotórészek, amelyeket úgy kellett módosítani, hogy többé ne támaszkodjanak a médiafunkcionalításra, a későbbiekben sem lennének erre képesek.

c) Az érdekek mérlegeléséről

358 A Microsoft álláspontja szerint a jelen ügyben az érdekek mérlegelése erősen a Határozat 6. cikke a) pontja végrehajtásának felfüggesztése mellett szól. A Microsoft előadja először, hogy nem szükséges a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása, másodsor hogy az azonnali végrehajtás súlyos kárt okozna a Microsoft és a harmadik felek részére, harmadszor hogy az érdekek mérlegelése során figyelembe kell venni a Közösség nemzetközi szerződések alapján fennálló kötelezettségeit.

1) A Határozat 6. cikke a) pontja azonnali végrehajtása szükségességének hiányáról

359 Mindenekelőtt a Microsoft előadja, hogy a Bizottságnak a hatékony korrekciós intézkedés előírásában álló érdeke nem követeli meg a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtását. Az előírt korrekciós intézkedés kifejezetten azért jött létre, hogy a Microsoftot megfossza a Windows médiafunkcionalitásából adódó állítólagos döntő versenyelőnytől, nevezetesen attól, hogy a médiafunkcionalitást az ügyfélszámítógépekhez való domináns operációs rendszer részeként széles körben forgalmazzák. A Microsoft álláspontja szerint számos tény alátámasztja azt, hogy nem igazolt a Bizottságnak a Windows médiafunkcionalitásának széles körben való elterjedtségével kapcsolatos aggodalma.

- 360 Először: a multimédia-funkcionalitásnak a Windowsba történő beépítése nem akadályozza a felhasználókat abban, hogy egy vagy több, harmadik felek által kifejlesztett médialejátszót használjanak, hanem tulajdonképpen elősegíti az ilyen médialejátszók kifejlesztését, amelyek közül sok bizonyos mértékig a fenti funkcionalitásra támaszkodik.
- 361 Másodszor: a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók forgalmazói széles körben, szabadon terjeszthetik termékeiket, különösen a berendezégyártókkal kötött megállapodások vagy az internetes letöltés útján.
- 362 Harmadszor: az egyesült államokbeli egyezség értelmében a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók forgalmazói kizárólagos szerződéseket köthetnek a berendezégyártókkal, amelyek értelmében csak a termékeikben meglévő multimédia-funkcionalitást kínálják a végső felhasználóknak.
- 363 Negyedszer: a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók fejlesztői tervezhetik úgy a termékeiket, hogy azok képesek legyenek a Windows Media formátumban lévő fájlok olvasására.
- 364 Ötödször: a Bizottság maga is kiemelte, hogy a fogyasztók könnyedén le tudnak tölteni médialejátszókat az ügyfélszámítógépeikre. Másrészt a Bizottság nem tulajdonított jelentőséget a Windows multimédia-funkcionalitása széles körben való elterjedtségének, amikor azt vizsgálta, hogy az AOL és a Time Warner összefonódása esetén az AOL médialejátszója lesz a világ legnépszerűbb médialejátszója (lásd a 329. pontot).

- 365 A Microsoft továbbá előadja, hogy a Bizottság álláspontja és az előírt korrekciós intézkedés azon a túlzottan spekulatív érvelésen alapszik, amely szerint a Windows multimédia-funkcionalitásának széles körű elterjedése arra készíti a jövőbeli tartalomszolgáltatókat, hogy kizárólag a Windows Media formátumot alkalmazzák, amely minden más, harmadik vállalkozás által kifejlesztett médialejátszót kiszorít a piacról. Semmilyen bizonyíték nincs a Bizottság feltevésének alátámasztására, amely szerint a Határozat 6. cikke a) pontja végrehajtásának bármilyen késedelme a minden versenyt kizáró Windows Media Player javára „billenti” a mérleg nyelvét.
- 366 Így először a multimédia-funkcionalitásnak a Windowsba történő integrálása nem akadályozta meg, hogy harmadik felek médialejátszókat fejlesszenek ki, amint azt az iTunes példája is bizonyítja. A Microsoft ezenkívül adatokat terjeszt elő annak alátámasztására, hogy 2003 áprilisa és 2004 áprilisa között — jóllehet a Windows Media Player használóinak száma nőtt — mind a RealPlayer, mind a QuickTime felhasználóinak száma állandó maradt.
- 367 Másodszer: nincsen semmilyen bizonyíték arra, hogy a tartalomszolgáltatók a Windows Media formátumok felé „hajlanának”.
- 368 Harmadszer: a tények ellentmondanak annak a feltételezésnek, hogy a Windows Media Player kódjának eltávolítása szükséges lenne, mert a berendezégyártók nem hajlandók harmadik felek által kifejlesztett médialejátszókat előzetesen telepíteni, ha a multimédia-funkcionalitás nélkül nem forgalmazhatják a Windowst (a Határozat (851) preambulumbekzdése).
- 369 Negyedszer: 2004. július 21-i észrevételeiben a Bizottság először állítja azt, hogy „ha a kizárólag valamely versenytárs médialejátszójával ellátott személyi számítógépek aránya legalább 5%, már ez is arra ösztönzi a szoftverfejlesztőket, hogy az alkalmazásokat erre a lejátszóra is készítsék”. Ez a feltételezés téves, és azt

bizonyítja, hogy a Bizottság célja a Windows feldarabolása, ami ellentétes a Bizottság azon céljával, hogy a fogyasztók választási lehetősége bővüljön.

370 Ötödször: 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft vitatja a Bizottság azon állítását, amely szerint a korrekciós intézkedés azonnali végrehajtása a „fogyasztók választásának lehetővé tétele” miatt szükséges.

371 Hatodszor: szintén a 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft előadja, hogy a harmadik vállalkozások által kifejlesztett médialejátszókat továbbra is nagy számban forgalmazzák, és a tartalom nagy részét a Microsofttól eltérő formában is kódolják.

372 Hetedszer: a beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben a Microsoft hozzáteszi, hogy a Határozat 6. cikkének a) pontja szerinti korrekciós intézkedés végrehajtása a „végső felhasználók” körében, valamint a „berendezésgyártóknál” nem fogja megoldani a Határozat alapjául szolgáló aggodalmakat. Először is nehéz elképzelni, hogy a Windows teljes verziójához képest a végső felhasználó milyen előnyökhöz jutna a 6. cikk által előírt verzió megszerzésével, hiszen mindkettő ugyanazon az áron kerülne forgalomba. Másodszor a Bizottság nem vizsgálta, hogy a berendezésgyártók milyen mértékben lennének hajlandóak kizárólagos szerződéseket kötni az EGT-ben forgalmazott ügyfélszámítógépek tekintetében.

2) A Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtásából származó kárról

373 A Microsoft előadja, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtásából származó kár valós és jelentős lenne, mivel a végrehajtás nem tenné lehetővé a

Microsoft számára, hogy folytassa a hosszú ideje fennálló és sikeres üzleti modelljét, amint azt a sürgősséggel kapcsolatban előadott érvelésével bemutatta. Másrészt a Microsoft — amelyet erre vonatkozóan a CompTIA, az ACT, a Mamut, a TeamSystem, a DMDsecure.com és társai, valamint az Exor is támogat — előadja, hogy figyelembe kellene venni a szoftverfejlesztők és webhelyszerkesztők érdekeit is, akiknek tevékenysége az egységes Windows-platformtól függ.

374 Először: azok az alkalmazások és webhelyek, amelyeket a Windows multimédia-funkcionalitását feltételezve hoztak létre, nem működnének a 6. cikk által előírt verzióban.

375 Másodszor: a Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtása befolyásolná a jelenleg fejlesztés alatt álló, valamint a jövőbeli alkalmazások és webhelyek fejlesztését, és ezeket a súlyos és helyrehozhatatlan károkat nem lehetne a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók telepítésével elkerülni.

376 Harmadszor: 2004. augusztus 19-i észrevételeiben a Microsoft vitatja a Bizottság azon érveit, amelyek szerint egyrészt a Windows funkcionalitására támaszkodó szoftverfejlesztők „élhetnek azzal a lehetőséggel, hogy az alkalmazás részeként vagy a webhelyükről elérhetővé tegyék a lejátszót”, másrészt „a szoftverágazatban köztudott, hogy a szoftverfejlesztők úgy írják az alkalmazásokat, hogy az intelligens módon alkalmazkodják ahhoz az eshetőséghez, hogy nem áll rendelkezésre médialejátszó (frissítés)”, következésképpen „az alkalmazások módosításának költsége [...] valószínűleg [...] elhanyagolható, vagy legalábbis nem haladja meg azt a költséget, amely a Windows új verziójának (vagy frissítésének) következtében merül fel”. A gyakorlatban a Microsoft állítása szerint a 6. cikk által előírt verzióban a multimédia-funkcionalitás helyreállítása mások számára éppolyan bonyolult és költséges lenne, mint a Microsoft számára.

377 Negyedszer: a Microsoft hozzáteszi, hogy a jelen ügyben a különféle érdekek vizsgálatánál fontos emlékezni arra, hogy az egyesült államokbeli egyezséget helyben hagyó District Court előtt lefolytatott eljárásban milyen súlyt helyeztek a szoftverfejlesztők érdekeire és a Windows feldarabolásából származó hátrányokra.

3) A Közösségnek a TRIPS-egyezményből fakadó kötelezettségeiről

378 A Microsoft végül arra kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy vegye figyelembe azokat a kötelezettségeket, amelyek a TRIPS-egyezmény alapján hárulnak a Közösségre.

2. A Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek álláspontja

a) A *fumus boni juris*ről

379 A Bizottság — és ebben a tekintetben a beavatkozása visszavonását megelőzően őt támogató CCIA — előadja, hogy a Microsoft kérelme *prima facie* megalapozatlan, és el kell utasítani.

380 A Bizottság előadja, hogy az árukapcsolásra vonatkozó megállapításai elismert jogi és gazdasági elméleteken alapulnak, valamint az árukapcsolással kapcsolatos visszaélés teljesíti az árukapcsolásra vonatkozó ítélkezési gyakorlatban meghatározott feltételeket (a Határozat (794) és azt követő preambulumbekendései). A Microsoft nem hivatkozott olyan, műszaki jellegű hatékonyság-növekedésre, amelynek előfeltétele az lenne, hogy a Windows Media Playert „integrálják” a Windowsba (a Határozat (962)–(969) preambulumbekendése).

381 Így a piaclezáró hatás fennállására vonatkozóan a Bizottság nem érti, hogy a Microsoft által hivatkozott korábbi ügyektől való eltérés hogyan támasztaná alá azt az állítást, hogy a jelen ügyben új elméletet alkalmazott. Az a tény, hogy a piacról való kizáró hatást bizonyítják olyan esetben, amelyben e hatás fennállását általában vélelmezik, nem jelenti azt, hogy új jogi elméletet alkalmaznak. A Bizottság elismeri, hogy a Határozat a korábbi ügyekben elfogadottaktól eltérően (az Elsőfokú Bíróság T-30/89. sz., Hilti kontra Bizottság ügyben 1991. december 12-én hozott ítélete [EBHT 1991., II-1439. o.], amelyet a Bíróság a C-53/92. P. sz., Hilti kontra Bizottság ügyben 1994. március 2-án hozott ítéletében [EBHT 1994., I-667. o.] helyben hagyott, valamint hivatkozott Tetra Pak kontra Bizottság ítélet [hivatkozás a 126. pontban], amelyet a Bíróság a C-333/94. P. sz., Tetra Pak kontra Bizottság ügyben 1996. november 14-én hozott ítéletében [EBHT 1996., I-5951. o.] helyben hagyott), nem állapította meg a piaclezáró hatás *per se* fennállását ((841) és azt követő preambulumbekendések), hanem figyelembe veszi az ügy különleges körülményeit, nevezetesen hogy a médialejátszót adott esetben ingyenesen le lehet tölteni az internetről.

382 Mindenesetre a jelen ügyben a bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy egyrészt semelyik másik médialejátszó-gyártó nem tud a Windows Media Player elterjedtségével versenyezni, amely a Windowszal való árukapcsolás következménye, másrészt hogy ez a helyzet következményei nem elhanyagolhatók a szoftverfejlesztők és kiegészítőtartalom-szolgáltatók számára. Az árukapcsolás miatt a mások által kifejlesztett médialejátszókon elérhető alkalmazások számának csökkenése és a tartalom csökkenése végső soron hátrányos a fogyasztók számára, mivel az ilyen termékek tekintetében — azok értékétől függetlenül — korlátozza az innovációt. A Microsoft semmilyen igazolást nem terjesztett elő e gyakorlat vonatkozásában.

383 Ezenkívül ténybelileg és jogilag is téves a Microsoft állítása, amely szerint a Bizottságnak a versenykizáró hatással kapcsolatos állításai feltételezéseken alapulnak. A Határozat (879)–(896) preambulumbekendése világosan kifejti az árukapcsolásnak a tartalomszolgáltatókra és a független szoftverfejlesztőkre gyakorolt hatásait. A Határozatból következik, hogy a Windows Media Player használata terjed, míg maga a Microsoft állítása szerint a felhasználók más médialejátszókat a minőség tekintetében magasabbra értékelnek ((948)–(951) preambulumbekendés). Az ítélkezési gyakorlat nem kötelezi a Bizottságot annak bizonyítására, hogy minden

más médialejátszó eltűnt a piacról (az Elsőfokú Bíróság T-203/01. sz., Michelin kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4071. o.] 239. pontja; a T-65/98. sz., Van den Bergh Foods kontra Bizottság ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4653. o.] 149. és 160. pontja; a T-219/99. sz., British Airways kontra Bizottság ügyben 2003. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 2003., 5917. o.] 293. pontja).

384 A termékek különbözősége tekintetében a Bizottság előadja, hogy a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság kimondták, hogy a kapcsolt termék gyártására szakosodott független vállalkozások léte arra utal, hogy erre a termékre külön fogyasztói kereslet áll fenn. Ez megfelel az Egyesült Államokban kialakult ítélkezési gyakorlatnak is.

385 Ezenkívül a Bizottság már a Határozatban elvetette a Microsoft azon érveit, amelyekkel azt kívánta bizonyítani, hogy semmire nem kényszerítette a fogyasztókat.

386 A Bizottság végül vitatja a Microsoft által a másik két jogalap tekintetében előterjesztett érveket. Először a Microsoft által hivatkozott, a TRIPS-egyezmény alapján a Közösséget terhelő kötelezettség tekintetében a Bizottság a Határozat 5. cikkének a) pontja szerinti korrekciós intézkedéssel kapcsolatos érveire utal (lásd a 195. pontot). Másodszor a Bizottság előadja, hogy a Határozat 6. cikkének a) pontja szerinti korrekciós intézkedés arányos, egyrészt mivel a Microsoft továbbra is forgalmazhatja a Windowsnak a Windows Media Player-es verzióját, másrészt amennyiben egyes ügyfelek a 6. cikk által előírt verziót választják, még mindig kiegészíthetik ezt a terméket Windows Media Playerrel, ha kívánják.

b) A sürgősségről

387 A Bizottság — amelyet a RealNetworks és a SIIA, valamint beavatkozási kérelmének visszavonását megelőzően a CCIA is támogatott ebben a vonatkozásban — előadja, hogy a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat azonnali végrehajtása miatt súlyos és helyrehozhatatlan kára keletkezne.

c) Az érdekek mérlegeléséről

388 A Bizottság szerint az érdekek mérlegelése a Microsoft kérelmének elutasítása irányába billenti a mérleg nyelvét, különösen mivel a közérdek a hatékony verseny fenntartását kívánja. A médialejátszók piaca közelít ahhoz a ponthoz, ahol kibillenhet az egyensúlyi helyzetből. A Bizottság álláspontját ebben a tekintetben a RealNetworks és a SIIA is támogatja. A Bizottság hozzáteszi, hogy a korrekciós intézkedés azonnali végrehajtása nem fogja gyökeresen megváltoztatni a Microsoft helyzetét a médialejátszók piacán, hanem lehetővé teszi a fenti piacon folyó verseny kiegyenlítését, és a piac szerkezete tekintetében a *status quo* fenntartását. Csak a korrekciós intézkedés azonnali végrehajtása segíthet megőrizni a fogyasztók választási szabadságát, valamint lehetővé tenni számukra, hogy a digitális média szolgáltatások területén élvezhessék az innováció gyümölcseit.

389 Ami a harmadik feleknek okozott kár kockázatát illeti, a Bizottság vitatja az egyes szoftverfejlesztőktől, webhelyfejlesztőktől és tartalomszolgáltatóktól eredő lehetséges kárigénnyel kapcsolatos érveket. A Bizottság álláspontja szerint minimális az a veszély, hogy az informatikai szektorban általában valamilyen kár keletkezik.

B — Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

1. A *fumus boni juris*ről

- 390 A Határozat 2. cikkének b) pontja értelmében a Microsoft megsértette az EK 82. cikket azzal, hogy „a Microsoft az 1999 májusa és a [Határozat] kézbesítésének napja közötti időszakban az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszer hozzáférhetőségét a Windows Media Player szoftver egyidejű megvásárlásától tette függővé”. E helyzet orvoslására a Határozat 4. cikke előírja a Microsoft számára, hogy a Határozat 6. cikkében foglaltaknak megfelelően hagyjon fel a visszaélészerű magatartással. A Határozat 6. cikkének a) pontja előírja a Microsoft számára, hogy „az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszert a Windows Media Player nélküli, teljes mértékben működőképes verzióban” forgalmazza. A Határozat mindenestre megállapítja, hogy a „Microsoftnak jogában áll továbbra is, hogy az ügyfélszámítógépekhez való Windows operációs rendszert a Windows Media Player-es verzióban forgalmazza”.
- 391 A Microsoft a *fumus boni juris* feltétel teljesülével kapcsolatos állításának alátámasztására lényegében öt jogalapra hivatkozik. A Microsoft először arra hivatkozik, hogy a Bizottság a Határozatban minden alapot nélkülöző spekulatív elméletet alkalmazott, másodszer hogy a Windows operációs rendszer tervezési koncepciójából származó előnyöket a Bizottságnak hangsúlyosabban kellene figyelembe vennie, harmadszer hogy a Határozat nem bizonyítja az EK 82. cikk megsértését, negyedszer hogy a Határozat nem veszi kellőképpen figyelembe a TRIPS-egyezmény alapján a Közösséget terhelő kötelezettségeket, ötödször hogy a Határozat által előírt korrekciós intézkedés aránytalan.
- 392 Az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a Microsoft által előadott érvekre tekintettel a negyedik és az ötödik jogalapot nem lehet az ideiglenes intézkedés szükségességének valószínűsítéséhez kellően komolynak tekinteni.

- 393 A Microsoft ugyanis kérelmében túlságosan szűkszavúan adta elő a korrekciós intézkedés aránytalanságával kapcsolatos érvet. A Microsoft ebben a tekintetben csak annyit adott elő, hogy „a Határozat által elrendelt korrekciós intézkedés aránytalan [volt]”. A Microsoft nem fejtette ki, hogy az Elsőfokú Bíróságnak miért kellene megállapítania a Határozat 6. cikkének a) pontja által előírt intézkedés aránytalanságát. A TRIPS-egyezmény megsértésével kapcsolatos érvet sem fejtette ki kellőképpen ahhoz, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró arról érdemben dönthessen. Egyrészt ugyanis a Microsoft csak annyit adott elő az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében, hogy „a Határozat nem vette kellőképpen figyelembe a [TRIPS-egyezmény] által az Európai Közösségeket terhelő kötelezettséget”. Másrészt a T.9. sz. mellékletben kifejtettekre való hivatkozás nem áll összhangban az irányadó eljárási szabályokkal (lásd a 88. pontot).
- 394 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ugyanakkor azon az állásponton van, hogy a Microsoft által egyebekben előadottak bonyolult kérdéseket vetnek fel, amelyet az Elsőfokú Bíróságnak kell eldöntenie az alapügy érdemi tárgyalása során, valamint hogy ezeket az érveket nem lehet az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban *prima facie* megalapozatlannak tekinteni.
- 395 Először is: ez az ügy bonyolult kérdést vet fel a Microsoft érvelésének első részével kapcsolatban, amellyel a Microsoft lényegében azt állítja, hogy a Bizottság jogellenesen új elméletet alkalmazott az árukapcsolás területén.
- 396 Ezzel az érveléssel a Microsoft lényegében azt kifogásolja, hogy a Bizottság — anélkül, hogy az elméletet megpróbálta volna összhangba hozni a piaci realitásokkal — arra a következtetésre jutott, hogy a médialejátszók piacán a Microsoft javára „billenne” a helyzet. A Microsoft különösen arra hivatkozik, hogy a Windows ügyfélszámítógépek felhasználói könnyen hozzájuthatnak más formátumokat alkalmazó médialejátszóhoz, valamint hogy a tartalomszolgáltatók több formátumot használnak. A Határozat — a Microsoft állítása szerint — ebben a tekintetben csupán feltételezésekre támaszkodik.

397 A Határozatban azon következtetés megalapozása során, hogy a Windows Media Playernek a Windowszal való közös értékesítése az EK 82. cikk által tiltott árukapcsolásnak minősül, a Bizottság először is megállapította, hogy a Microsoft az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerek piacán erőfölénnyel rendelkezik ((799) preambulumbekendés), amit a Microsoft nem is vitat. Másodszor a Bizottság megállapította, hogy a folyamatos olvasást lehetővé tévő médialejátszó, valamint az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerek egymástól különböző termékek ((800)–(825) preambulumbekendés). Harmadszor a Bizottság megállapította, hogy a Microsoft nem tette lehetővé az ügyfelei számára a Windows Windows Media Player nélküli verziójának megvásárlását ((826)–(834) preambulumbekendés). Negyedszer a Bizottság megvizsgálta a piacról kizáró hatás fennállását. Ebben a tekintetben a Határozat (841) preambulumbekendéséből következik, hogy a Bizottság a következő választ adta a Microsoft érveire, amelyek szerint a Bizottság által kifogásolt magatartásnak nincsen ilyen hatása: „vannak olyan körülmények, amelyek arra utalnak, hogy a [Windows Media Player] lejátszó árukapcsolásának a versenyre gyakorolt következményeit részletesebben meg kell vizsgálni. Bár a klasszikus árukapcsolási ügyekben valamely terméknek az erőfölénnyel érintett termékhez való kapcsolása esetén a Bizottság és a közösségi bíróságok fennállónak tekintették a versenytársakra gyakorolt kizáró hatást, a jelen ügyben nem tagadható, hogy a felhasználók az interneten keresztül bizonyos mértékig más médialejátszókat is megszerezhetnek, néha ingyenesen. Ezért a jelen ügyben nem indokolt további elemzés nélkül azt feltételezni, hogy a Windows Media Player árukapcsolása természeténél fogva alkalmas lenne a verseny korlátozására”. Következésképpen — az érintett piac sajátosságaira figyelemmel — a Bizottság elismerte, hogy a korábbi gyakorlatához és az árukapcsolásra vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlatban megállapított elvekhez képest a jelen ügy eltérő jellegzetességeket mutatott.

398 Ezért a Microsoft érvelése valószínűleg egy vagy több fontos elvi kérdést vet fel, amelyek befolyásolhatják a Bizottság álláspontjának a jogszerűségét. Ebben a tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a visszaélés fogalma objektív fogalom, amely az erőfölényben levő vállalkozások olyan magatartására vonatkozik, amely alkalmas arra, hogy befolyásolja a piac szerkezetét, ahol pontosan az érintett vállalkozás jelenlétének következtében a verseny már meggyengült, és amelynek hatására a termékeknek és a szolgáltatásoknak a gazdasági szereplők által nyújtott teljesítésen alapuló rendes versenyét jellemző eszközöktől eltérő eszközökkel, korlátozzák a piacon még létező versenyszint fenntartását vagy a verseny fejlődését (a Bíróság 85/76. sz., Hoffmann-La Roche kontra Bizottság ügyben

1979. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 1976., 461. o.] 91. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-228/97. sz., Irish Sugar kontra Bizottság ügyben 1999. október 7-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2969. o.] 111. pontja).

399 A jelen ügyben a Bizottság lényegében arra a következtetésre jutott, hogy az árukapcsolás versenyellenes hatása a „közvetett hálózati hatásból” ered. Ez a hatás ahhoz kapcsolódik, hogy mivel a Windows Media Player minden Windows operációs rendszerben jelen van, ez arra ösztönzi a tartalomszolgáltatókat és az alkalmazások fejlesztőit, hogy termékeiket a Windows Media Playerre alapozva hozzák létre ((842) preambulumbekendés). E tény bizonyítására a Bizottság nagyrészt a tartalomszolgáltatók és a szoftverfejlesztők ösztönzésével kapcsolatos jelenlegi és múltbeli ténybeli bizonyítékokra támaszkodott ((879)–(896) preambulumbekendés). Mindenesetre amint az különösen a Határozat (842) és (984) preambulumbekendéséből következik, e bizonyítékok — legalábbis részben — alátámasztják a kifogásolt magatartás következtében jövőben felmerülő kockázatok elemzését.

400 Amint a Bizottság megjegyezte: az EK 82. cikk megsértésének megállapításához elegendő annak bizonyítása, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás visszaélésszerű magatartása versenykorlátozó tendenciát mutat, vagy más szóval: a magatartás képes versenykorlátozó hatást kifejteni vagy az ilyen hatás valószínűsíthető (a Michelin kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 383. pontban] 239. pontja, valamint a British Airways kontra Bizottság ítélet [hivatkozás a 239. pontban] 293. pontja). A jelen ügy mindenesetre azt a bonyolult kérdést veti fel, hogy a Bizottság az erőfölényben lévő vállalkozás általi árukapcsolás szankcionálása érdekében támaszkodhat-e — és ha igen, milyen feltételekkel — a piac valószínű „elbillenésére”, amennyiben ez a magatartás természeténél fogva valószínűleg nem versenykorlátozó.

401 Másodszer: fontos kérdés merül fel a Microsoft azon érvelésének vizsgálatakor, amely szerint a Bizottságnak hangsúlyosabban kellett volna figyelembe vennie a Windows operációs rendszer „tervezési koncepciójának” előnyeit. Ez az érv az alapeljárásban annak vizsgálatára készítheti az Elsőfokú Bíróságot, hogy objektív igazolás megléte esetén milyen feltételekkel lehet arra a következtetésre jutni, hogy a versenykorlátozó hatással járó árukapcsolás nem tiltott az EK 82. cikk alapján. E

bonyolult kérdés eldöntése első pillantásra annak vizsgálatát igényli, hogy az egyes termékek növekvő szabványosításával kapcsolatos pozitív hatások objektív igazolásnak tekinthetők, vagy — amint azt a Bizottság állítja — a szabványosítás pozitív hatásai csak akkor fogadhatók el, ha azok a versenyfolyamat eredményeként vagy a szabványosítással foglalkozó szervezetek döntése alapján alakultak ki.

402 Harmadszor: e két jogalap vizsgálata által felvetett elvi kérdéseken túl a Microsoft vitatja a Bizottság érvelését megalapozó ténybeli feltevések körét. Különösen az első jogalappal kapcsolatban előadja, hogy a Bizottságnak a „közvetett hálózati hatás” fennállásával kapcsolatos elemzésének ellentmond az, hogy a tartalomszolgáltatók továbbra is különböző formátumokat alkalmaznak. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság nem vitatta, hogy ez igaz, legalábbis részben. Az Elsőfokú Bíróság feladata, hogy a Bizottság elemzésének helyességével kapcsolatban az alapügyben határozatot hozzon a fenti ténybeli kérdések, valamint az azokból levonható következtetések tárgyában.

403 Negyedszer: a Microsoft érvelése, amely szerint a „Windows és annak multimédia-funkcionalitása” az EK 82. cikk árukapcsolásra vonatkozó alkalmazása tekintetében nem két különböző termék, nem tekinthető *prima facie* megalapozatlannak az ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében, különösen figyelemmel arra, hogy a Microsoft és más gyártók évek óta integrálnak multimédia-funkcionalitást az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszerekbe.

404 A Microsoft érvelésében hivatkozott első három jogalap tehát fontos kérdéseket vet fel, különös tekintettel a bonyolult gazdasági elemzésekre, amelyeket e jogalapok mind jogi, mind ténybeli szempontból megkövetelnek. Az ideiglenes intézkedésről

határozó bíró álláspontja szerint a Microsoft érveit az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban nem lehet *prima facie* megalapozatlannak tekinteni, amiből az következik, hogy teljesül a *fumus boni juris* feltétele.

2. A sürgősségről

405 A Microsoft előadja, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása visszafordíthatatlanul befolyásolja a Windows-platform értékét, ami kétfajta súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz. Ezt a kétféle kárt külön kell kezelni.

a) A Windows operációs rendszer „alapvető tervezési koncepciójában” okozott állítólagos kárról

406 A Határozat 6. cikke a) pontja előírja a Microsoft számára, hogy olyan terméket készítsen és vezessen be a piacra, amelyet jelenleg nem forgalmaz, és amely a Microsoft állítása szerint nem egyeztethető össze üzletpolitikájának egyik alapvető elemével. A Microsoft különösen arra hivatkozik, hogy a Határozat 6. cikkének a) pontja a Windows operációs rendszer „alapvető tervezési koncepcióját” sérti. A Microsoft lényegében üzleti szabadságának megsértésére hivatkozik.

407 Ebben a tekintetben az ügy irataiból kiderül, hogy a Microsoft évek óta olyan operációs rendszert forgalmaz, amely álláspontja szerint — egyre szélesebb körű és 1992 óta multimédia-funkcionalitást is magában foglaló — közös funkcionalitásokat tartalmaz. Másrészt az iratok alapján az is egyértelmű, hogy a Microsoft általában

törekszik annak biztosítására, hogy az általános használatra tervezett Windows operációs rendszer legújabb verzióján működjenek a korábbi verziókra tervezett alkalmazások.

408 Ebben az összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy a Határozat végrehajtása arra kényszerítené a Microsoftot, hogy olyan multimédia-funkcionalítások nélkül forgalmazza ezen operációs rendszert, amelyek szerinte annak szerves részét képezik. A Határozat ezért sérti a Microsoft üzleti szabadságát. Továbbá megtörténhet, hogy a Windows és a Windows Media Player együttes csomagjára tervezett bizonyos alkalmazások nem működnek megfelelően a 6. cikk által előírt verzióban, legalábbis amennyiben az médialejátszó nélkül marad.

409 Ebben a tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró hangsúlyozza, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján (a Bíróság 44/79. sz., Hauer-ügyben 1979. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1979., 3727. o.] 31–33. pontja, valamint a C-184/02. sz. és C-223/02. sz., Spanyolország és Finnország kontra Parlament és Tanács ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-7789. o.] 51. pontja), a szakmai tevékenység szabad gyakorlása a közösségi jog általános elvei közé tartozik. A Közösség területén tevékenységet folytató vállalkozások elvben szabadon meghatározhatják az általuk követendő üzletpolitikát. Ez különösen azt jelenti, hogy a vállalkozások elvileg szabadon meghatározhatják az általuk piacra helyezett termékek jellemzőit. Ugyanakkor az ideiglenes intézkedés iránti kérelem szempontjából nem lehet a vállalkozás üzletpolitikájába való beavatkozást minden esetben súlyos és helyrehozhatatlan kárnak tekinteni. Mindig az adott ügy körülményeire tekintettel kell mérlegelni, hogy a vállalkozás üzleti szabadságának sérelme jelentős és helyrehozhatatlan-e (lásd a 292. pontot).

410 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Microsoft üzleti szabadságába való beavatkozást, mint olyant — amennyiben azt a piacra gyakorolt hatásaitól függetlenül értékeljük — nem lehet helyrehozhatatlannak minősíteni. Figyelmen

kívül hagyva, hogy a Határozat az esetleges megsemmisítéséig milyen lehetséges hatást gyakorol a piacra, nem tűnik úgy, hogy a Microsoft — pernyertessége esetén — ne lenne képes ismét alkalmazni „alapvető tervezési koncepcióját” valamennyi olyan termék tekintetében, amelyet azt követően forgalmaz. Következésképpen ebben az esetben — még ha a Microsoft bizonyítaná is, hogy üzleti szabadságának megsértése súlyos kárt okoz — az okozott kár nem lenne helyrehozhatatlan.

411 Ugyanakkor helyénvaló megvizsgálni annak a valószínűségét, hogy a Microsoft üzleti szabadságának korlátozása — az alapügybeli ítélet meghozataláig a piacra gyakorolt tényleges hatásaira tekintettel — súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoz-e a vállalkozás számára. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni a Microsoftot érintő, egyrészt 6. cikk által előírt verzió megtervezéséből, másrészt e verzió piacra való bevezetéséből, harmadrészt a verzió ügyfelek általi esetleges megszerzéséből eredő lehetséges következményeket.

412 Elsősorban: a Microsoft azt állította a tárgyaláson, hogy „terveit” még akkor is kár érné, különös tekintettel arra, hogy a 6. cikk által előírt verzió tervezése „haszontalan feladat” lenne, ha a 6. cikk által előírt verziót nem vásárolnák jelentős mennyiségben.

413 Amennyiben a Microsoft ezzel a 6. cikk által előírt verzió megtervezésének szükségességére utal, nem terjesztette elő kellő részletességgel, hogy milyen hátrányok származnának ebből a kötelezettségből. A teljesség kedvéért alappal feltételezhető az is, hogy a Microsoft által ezzel kapcsolatban elszenvedett kár lényegében a fejlesztés költségeiből állna. Az ilyen kár — ellenkező bizonyítás hiányában — vagyoni kár, amely a rendkívüli eseteket kivéve, és a jelen ügyben ilyenek nem állnak fenn, nem minősül helyrehozhatatlan kárnak (a Bíróság elnöke

által a C-213/91. R. sz., Abertal és társai kontra Bizottság ügyben 1991. október 18-án hozott végzés [EBHT 1991., I-5109. o.] 24. pontja; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-53/01. R. sz., Poste Italiane kontra Bizottság ügyben 2001. május 28-án hozott végzés [EBHT 2001., II-1479. o.] 119. pontja).

- 414 Másodsorban: amennyiben a Microsoft érvelése úgy értendő, hogy a vállalkozás amiatt szenvedne kárt, hogy a 6. cikk által előírt verziót forgalomba kell helyeznie, függetlenül attól, hogy e verziónak lesz-e tényleges vevője, meg kell említeni, hogy a Microsoft nem terjesztett elő kellően részletes érvelést az állítólagos kár jellegével, súlyosságával és helyrehozhatatlanságával kapcsolatban. Amennyiben a Microsoft érvelése úgy értendő, hogy a jó hírneve sérül, ennek megvizsgálására a hivatkozott jogalap második részének elemzésével együtt kerül sor (lásd a 442–475. pontot).
- 415 A tárgyalás során a Microsoft mindenesetre előadta, hogy a 6. cikk által előírt verzió még akkor is bizonytalanságot okozna a harmadik felek — különösen a tartalomszolgáltatók — számára, ha ténylegesen nem lenne rá kereslet. A tartalomszolgáltatók nem tudnák, hogy ez — a 6. cikk által előírt — verzió hány példányban van jelen a piacon. Ez a Microsoft álláspontja szerint a Windows vonzerejének csökkenésével járna.
- 416 Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét annak figyelembevételével kell vizsgálni, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelése szükséges-e a kérelmet benyújtó felet fenyegető súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához (lásd a 240. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Következésképpen amennyiben a Microsoft által hivatkozott bizonytalanság harmadik feleknek kárt okozhat, ezt nem lehet a sürgősség tekintetében figyelembe venni (lásd a Bíróság elnöke által a 112/88. R. sz., Union des producteurs de cédrats de Crète kontra Bizottság ügyben 1988. május 6-án hozott végzés [EBHT 1988., 2597. o.] 20. pontját). Ugyanakkor meg kell vizsgálni a Microsoft azon érvét, miszerint a harmadik felek bizonytalansága csökkentené a platform vonzerejét.

417 Mindenekelőtt a Microsoft nem terjesztett elő sem részleteket, sem bizonyítékokat a Windows vonzerejének az állítólagos bizonytalanság miatt bekövetkező csökkenésének pontos jellegével, fennállásával, jelentőségével és helyrehozatlanságával kapcsolatban. Feltételezve, hogy a Microsoft által hivatkozott csökkent vonzerő azt jelenti, hogy a „Windows stabilitásától” függő harmadik felek a 6. cikk által előírt verzió forgalmazása miatt úgy döntenének, hogy a továbbiakban nem erre a platformra tervezik termékeiket, a Microsoft nem adott elő kellő bizonyítékot arra nézve, hogy ezek a gazdasági szereplők jelentős számban döntenének így.

418 Ezzel a ponttal kapcsolatban az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a teljesség kedvéért megjegyzi, hogy a Microsoft kérelmének támogatása végett beavatkozó felek egyike sem állította, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása miatt felhagyna azzal, hogy termékeit a Windows platformra tervezi. Ezek a beavatkozók azt állították, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása kárt okozhat számukra, mivel el kell dönteniük, hogy alkalmazkodnak-e a piacon kialakult bizonytalan helyzethez. Ugyanakkor egyrészt annak lehetősége, hogy a termékeiket nem adaptálják a 6. cikk által előírt verzióhoz, ebben a stádiumban még nagyrészt elméleti kérdés. Másrészt még ha feltételezzük is, hogy megfelelő mértékben bizonyítható, hogy e vállalkozások nem adaptálják termékeiket a 6. cikk által előírt verzióhoz, a Bizottság szerint ez nem jelenti azt, hogy felhagynának azzal, hogy termékeiket a Windows Media Playert tartalmazó Windows-verzióhoz tervezzék. Valójában a Microsoft kérelmének támogatása végett beavatkozó felek egyike sem állította, hogy a Határozat következtében más operációs rendszerre tervezné a termékeit. Ezért nem bizonyított, hogy a Windows vonzerejének csökkenése a gyakorlatban — akár csak a beavatkozók tekintetében — jelentőséggel bírhat a Microsoft számára.

419 A Microsoft tehát nem bizonyította konkrétan, hogy a Windows-platform egységességével kapcsolatos bizonytalanság a Windows vonzerejének csökkenését okozná a végső fogyasztók és az ügyfelei szemében.

- 420 Harmadsorban: meg kell vizsgálni, hogy a Microsoftra nézve milyen következményekkel járna, ha a 6. cikk által előírt verziót jelentős példányszámban vásárolnák.
- 421 E tekintetben előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Határozat 4. cikke és a 6. cikkének a) pontja szerinti korrekciós intézkedés célja a Bizottság által megállapított jogsértés megszüntetése, nem pedig a piaci fejlemények előzetes megítélése. Amint azt a Bizottság a tárgyaláson megjegyezte: a korrekciós intézkedés nem zárja ki annak eshetőségét, hogy a fogyasztók a Windows Media Playert — annak értékeire tekintettel, illetve a verseny Bizottság által remélt helyreállításának eredményeképpen — a gyakorlatban továbbra is a Microsoft operációs rendszerével együtt vásárolják meg.
- 422 A Microsoftnak továbbá komoly kételyei vannak annak valószínűségével kapcsolatban, hogy a 6. cikk által előírt verzió jelentős mennyiségben lenne eladható.
- 423 A Határozat (69) és (70) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az ügyfélszámítógépekhez való operációs rendszereket lényegében két értékesítési csatornán keresztül forgalmazzák: egyrészt a végső fogyasztókat kiszolgáló csatornán, másrészt a berendezésgyártókat kiszolgáló csatornán keresztül, akik összeszerelik az ügyfélszámítógépeket, és azokba általában operációs rendszert is telepítenek.
- 424 A beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben a Microsoft jelezte, hogy a végső fogyasztó részére történő forgalmazás esetén „nehéz elképzelni, hogy a végső felhasználó a Windows teljes verziójához képest milyen előnyökhöz jutna a 6. cikk által előírt verzió megszerzésével, mivel mindkettő ugyanazon az áron kerülne forgalomba”. Ugyanezen észrevételeiben a Microsoft hozzátette, hogy „nehéz elképzelni azt, hogy a racionális végső felhasználó az utóbbi verziót választaná”.

425 A berendezésgyártókat illetően a Microsoft előadja, hogy „elképzelhető, hogy a harmadik fél által kifejlesztett médialejátszó forgalmazója pénzügyi kompenzációval arra ösztönözné a berendezésgyártót, hogy az [a 6. cikk által előírt] verziót vegye licenciába, és azt kizárólagosan az ő médialejátszójával együtt forgalmazza”. Ugyanakkor a Microsoft kifogásolja, hogy a Bizottság nem elemezte, hogy a berendezésgyártók milyen mértékben lennének hajlandók ilyen megállapodásokat kötni. Hozzáteszi: „az a tény, hogy a berendezésgyártók jelenleg többféle médialejátszót telepítenek, és egyetlen médialejátszó-forgalmazó sem fizetett a berendezésgyártóknak annak érdekében, hogy a Windows Media Playerhez való látható hozzáférést eltávolítsák, [...] arra utal, hogy a médialejátszó-forgalmazók nem érdekeltek a kizárólagos megállapodások megkötésében olyan mértékben, hogy a [a 6. cikk által előírt] verziót válasszák”. Ezenfelül a tárgyaláson a Microsoft — bár továbbra is fenntartotta az egyes versenytársai és a berendezésgyártók között létrejövő kizárólagos megállapodások lehetőségét — ismét kifejezte arra vonatkozó kételyeit, hogy a 6. cikk által előírt verziót jelentős mennyiségben el lehetne adni.

426 Tehát meg kell állapítani, hogy a Microsoftnak komoly kételyei vannak arra vonatkozóan, hogy a 6. cikk által előírt verzió jelentős mennyiségben el lehetne adni.

427 Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet benyújtó félnek kell bizonyítania, hogy nem várhat az alapeljárás eldöntésére, mert súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedne (lásd a 240. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot) Ebben az összefüggésben elegendő az — amennyiben a kár felmerülése több tényezőtől függ —, ha a kár kellő valószínűséggel bekövetkezik (a Németország kontra Tanács ügyben hozott végzés [hivatkozás a 241. pontban] 22–34. pontja, valamint a HFB és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 241. pontban] 67. pontja). Ugyanakkor a felperes ebben az esetben is köteles bizonyítani azokat a tényeket, amelyek a súlyos és helyrehozhatatlan kár felmerülését hivatottak valószínűsíteni (a HFB és társai kontra Bizottság végzés 67. pontja).

428 A jelen ügyben — mivel a Microsoft nem terjesztett elő elegendő bizonyítékot az ellenkezőjére — nem az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata annak eldöntése, hogy a Határozat 6. cikkének a) pontja által előírt korrekciós intézkedés milyen hatással lesz a piacra. Ezért azt a következtetést kell levonni — amellyel a Microsoft látszólag maga is egyetért —, hogy a jelen stádiumban és az ideiglenes intézkedésről határozó bíró elé terjesztett bizonyítékok alapján csupán nagyon elméleti annak a lehetősége, hogy a 6. cikk által előírt verzió eladása jelentős mennyiséget érne el.

429 Ezért az a feltevés, amelyre a Microsoft a hivatkozott kárt alapítja, nem tekinthető bizonyítottnak.

430 Mindenesetre még ha a Microsoft kellően bizonyítaná is annak valószínűségét, hogy a 6. cikk által előírt verziót jelentős mennyiségben lehet majd eladni, meg kell jegyezni — a Bizottság állításával összhangban —, hogy a Microsoft nem állítja azt, hogy az eladások következtében visszafordíthatatlan változások következnenek be a piacon. A Határozat megsemmisítése esetén a Microsoftnak lehetősége lenne arra, hogy csak a Windows Media Playert is tartalmazó Windows-verziót forgalmazza, és újra csak a Windows operációs rendszer „alapvető tervezési koncepcióját” alkalmazza. Nem bizonyított, hogy bármilyen akadálya lenne annak, hogy a Microsoft visszanyerhesse a korrekciós intézkedés végrehajtását megelőzően elfoglalt piaci helyzetét.

431 E tényezőktől függetlenül a Microsoft azt állítja, hogy két különböző okból szenvedne súlyos és helyrehozhatatlan kárt.

432 Az első az, hogy a Microsoft álláspontja szerint „a Windows-platform egységességéből eredő előnyök visszafordíthatatlanul elvesznének”. A Microsoft hozzáteszi, hogy a kárt nem orvosolná a Határozat megsemmisítése, mivel egyrészt „a Microsoft mérnökeinek abból kellene kiindulniuk, hogy az EGT-ben forgalomba került

Windows-példányok közül legalább néhány nem rendelkezik a multimédia-funkcionalitással”, amely miatt számolniuk kellene azzal a ténnyel, „hogymeg több évig két verzió létezne”.

433 Ugyanakkor a Microsoft nem fejt ki kellő részletességgel, hogy a mérnökeire rótt feladat mennyiben tenné lehetetlenné, hogy a Határozat esetleges megsemmisítése után visszatérjenek az „alapvető tervezési koncepcióhoz”. Így a Microsoft mindenekelőtt nem fejt ki azt, hogy a Határozat esetleges megsemmisítése esetén mi korlátozná abban, hogy kizárólag a Windows Media Playerrel ellátott Windows verziót forgalmazza.

434 Úgy tűnik, hogy a Microsoft szerint a hivatkozott kár nem lenne időben korlátlan, hiszen azzal „több évig” kellene számolni.

435 A Microsoft nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely alapján jogilag megfelelő módon értékelni lehetne az abból származó kárt, hogy a tervezőknek külön erőfeszítéseket kell tenniük a két verzió létezésének figyelembevétele miatt. Az erre vonatkozó részletek hiányában okkal feltételezhető, hogy ezek az erőfeszítések hozzáadott költségként és következésképpen pénzügyi kárként jelentkeznének, amelyek — a jelen ügyben fel nem merülő rendkívüli körülményeket kivéve — nem tekinthetők helyrehozhatatlan kárnak (az Abertal és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 413. pontban] 24. pontja, valamint a Poste Italiane kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 413. pontban] 119. pontja).

436 Végül a Microsoft nem fejt ki azt sem, hogy miért lenne lehetetlen, hogy a Határozat 4. cikkének és 6. cikke a) pontjának feltételezett megsemmisítése esetében figyelmen kívül hagyja a 6. cikk által előírt verzió már forgalomba került példányait, illetve ez mennyiben okozna számára súlyos és helyrehozhatatlan károkat.

- 437 A Microsoft által hivatkozott kár első része tehát nem alapozza meg a súlyos és helyrehozhatatlan kár valószínűségét.
- 438 A második az, hogy a Microsoft szerint „a Windows-platform stabilitására és következetességére számító harmadik feleknek” szintén több éven keresztül számolniuk kellene a két verzió létével”, ami „növelné a költségeiket és folyamatosan csökkentené a Windows vonzerejét”.
- 439 E tekintetben meg kell ismételni a 421–428. pontban tett észrevételeket. Nem bizonyított, hogy a gyakorlatban — feltételezve, hogy a 6. cikk által előírt verzió jelentős mennyiségben eladható lenne — kellően jelentős kockázata lenne annak, hogy azok a vállalkozások, amelyek jelenleg a Windowsra tervezik a termékeiket, a jövőben felhagynának ezzel, vagy hogy a fogyasztók, vásárlók és más, a Microsoft álláspontja szerint a Windows stabilitására számító személyek csökkentenék a vásárlásaikat vagy e termék használatát.
- 440 Végül a Microsoft által hivatkozott két kár tekintetében — a 430. pontban már kifejtett következtetésen felül — az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint a Bizottság meggyőző bizonyítékokat terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a Határozat esetleges megsemmisítése esetén a Microsoft bizonyos mechanizmusokat, különösen az operációs rendszer frissítését használhatná a Windows Media Player terjesztésére és következőképpen legalábbis nagyrészt a Windows Media Player és az operációs rendszere közötti árukapcsolás visszaállítására. A Microsoft és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek nem vitatják ezen állításokat kellő részletességgel ahhoz, hogy ki lehessen zárni annak lehetőségét, hogy a Microsoft olyan mennyiségben tudja a Windows Media Playert terjesztetni, hogy az általa hivatkozott súlyos kár elkerülhető legyen.

441 Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna neki az „alapvető tervezési koncepciójának” vagy általánosabban az üzleti szabadságának megsértése által.

b) A Microsoft jó hírvének állítólagos megsértéséről

442 A Microsoft előadja, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása sértené az ő „minőségi szoftverek fejlesztőjeként” ismert jó hírnevét, lényegében a 6. cikk által előírt verzióban szerinte bekövetkező zavarok miatt.

443 A jelen ügyben a Microsoft által hivatkozott kár nagyrészt azon a feltételezésen alapul, miszerint a Windows 6. cikk által előírt verziója zavart fog okozni egyrészt a Windows Media Player funkcionalitására támaszkodó alkalmazások és internetes webhelyek, másrészt a Windows operációs rendszer egyes elemeinek működésében.

444 Ezért először azt kell értékelni, hogy a Microsoft által említett problémák milyen mértékben merülnek fel, és adott esetben könnyen kiküszöbölhetőek-e.

445 E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kérdésére válaszul a Bizottság jelezte, hogy álláspontja szerint a Microsoft által említett jellemzőkkel rendelkező termék — vagyis olyan termék, amely nem tenné lehetővé, hogy az operációs rendszer a Microsoft szerint hiányzó funkcionalitásokat igénybe vegye — a Windows „teljesen működőképes” verziójának

minősülne a Határozat 6. cikke a) pontja értelmében, feltéve hogy ezek tényleg a Windows Media Player által általában nyújtott funkciók lennének.

- 446 Külön meg kell vizsgálni ezt követően először azokat a problémákat, amelyek a Microsoft szerint befolyásolnák a Windows operációs rendszer működését, másodsorban azokat a bizonyos alkalmazások és internetes webhelyek működését befolyásolnák.
- 447 Azon problémákkal kapcsolatban, amelyek a Microsoft szerint a Windows operációs rendszer működését befolyásolnák, a RealNetworks olyan teszt sorozatot fejlesztett ki és készített el, amely bizonyítja, hogy ezeket a problémákat meg lehet oldani a harmadik fél által kifejlesztett médialejátszó telepítésével. A Microsoft nem vitatja, hogy a hivatkozott problémák némelyikére ez igaz lenne, ugyanakkor fenntartja, hogy maradnának megoldatlan problémák, és a hibák megoldhatóságának mértéke a telepített médialejátszótól függne.
- 448 A felek által előterjesztett bizonyítékok alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a harmadik felek által kifejlesztett médialejátszók minden esetben biztosítanák a Microsoft által meghatározott funkciók összességének helyettesítését. E funkciók helyettesítése nagy részben a telepített médialejátszó műszaki lehetőségeitől függ. Ugyanakkor e médialejátszók telepítése nagymértékben lehetővé tenné számos ilyen funkció helyettesítését.
- 449 A bizonyos alkalmazások és webhelyek működésével kapcsolatos problémákat illetően a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozó felek által előterjesztett bizonyítékok alapján azt is meg kell jegyezni, hogy a kérdéses funkciók nagy része helyettesíthető a harmadik vállalkozások által kifejlesztett médialejátszók

telepítése révén. Ezenkívül a jelenleg a Windows Media Playerre támaszkodó alkalmazások és webhelyek fejlesztői ösztönözve lennének arra, hogy — még ha ez költségekkel jár is a számukra — arra készítsék a felhasználókat, hogy töltsék le ezt a szoftvert, vagy hogy azt saját maguk terjesszék a Microsoft által erre a célra adott licenciac keretében.

450 Az előző három pontban említett tényezők lényegében jelentősen csökkentik annak valószínűségét, hogy a Microsoft által hivatkozott problémák feltűnnek a végső fogyasztók számára.

451 Igaz, hogy a beavatkozási beadványokra és a tárgyaláson elhangzott álláspontokra tett észrevételeiben a Microsoft azt állította, hogy az állítólagos problémákat csak úgy lehetett megoldani a RealNetworks folytatott tesztek során, hogy bizonyos Windows Media Player kódokat telepítettek. Ezt az álláspontot az egyes alkalmazások és webhelyek vonatkozásában a Bizottság és a RealNetworks nem vitatta formálisan. A RealNetworks ugyanakkor kifejtette, hogy a kódokat maguk az alkalmazások telepítették, a webhelyek esetében pedig letöltés révén a webhelyek tették hozzáférhetővé. A felek ezért legalább részben egyetértenek a Microsoft érvelésével. Ugyanakkor ez az érvelés nem befolyásolja a végrehajtás felfüggesztése elrendelésének sürgősségére vonatkozó értékelést. A jelen ügyben ugyanis — amennyiben a kérdéses kódok telepítése hatékonyan megoldja a Microsoft által hivatkozott problémák megfelelő hányadát — nem számít, hogy a Microsoft által hivatkozott problémák egy része csak akkor oldható meg, ha a Windows Media Player egyes kódjait — vagy akár az összes kódját — telepítik az érintett alkalmazás vagy webhely révén.

452 A Microsoft azon érvelése sem releváns, amely szerint a Windows Media Player egyes kódjainak differenciált újratelepítése biztonsággal, illetve stabilitással összefüggő problémákat idézne elő a 6. cikk által előírt verzióban. A Microsoft nem

bizonyította, hogy a Windows Media Player régi kódjainak telepítése a Windows operációs rendszer instabilitásához vezetne, vagy más ilyen jellegű problémát okozna. Végül amennyiben a Microsoft arra utal, hogy a különféle kódoknak a 6. cikk által előírt verzió egyes példányaihoz történő hozzáadása kétségbe vonja a platform egységességét, ezzel nem tesz hozzá semmi újat az „alapvető tervezési koncepciójának” megsértésére vonatkozó érveléséhez, amelyet már elutasítottunk (lásd a (406)–(411) pontot).

453 Tehát nem bizonyított, hogy a Microsoft által hivatkozott problémák nagy része ne lenne megoldható.

454 Másodszor — amennyiben a Microsoft által hivatkozott problémák egy része fennmaradna — mindenesetre meg kell állapítani, hogy a Microsoft nem terjesztett az ideiglenes intézkedésről határozó bíró elé olyan bizonyítékot, amely kellően bizonyítaná, hogy a végső fogyasztók vagy általánosságban a vásárlók a funkcionális hiányát vagy zavarát összefüggésbe hoznák a Microsoft termékének váratlan zavarával, és azt nem a médialejátszó, pontosabban a Windows Media Player hiánya következményének tekintenék. Még ha feltételezzük is, hogy a Microsoft által hivatkozott problémák léteznek, és nem lehet kikerülni őket, a Microsoft nem bizonyította, hogy nem lenne képes arra, illetve a Határozat akadályozná abban, hogy a vásárlóit tájékoztassa a 6. cikk által előírt verzió objektív jellemzőiről annak érdekében, hogy azok az összes információ birtokában dönthessenek.

455 E tekintetben a Microsoft fenntartotta, hogy nem lehetséges olyan tesztet végezni, amely a 6. cikk által előírt verzióban felmerülő valamennyi hibát megállapítja, különösen azonosítja azon alkalmazásokat, amelyek ebben a verzióban nem működnének. A Microsoft ugyanakkor nem bocsátott rendelkezésre egyetlen olyan

bizonyítékot, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az állítása szerint az operációs rendszerében okozott problémák azonosítására irányuló tesztek lehetetlen elvégezni. Az egyes alkalmazások és webhelyek megfelelő működésének értékelésére irányuló tesztekkel kapcsolatban pedig a Microsoft nem bizonyította, hogy egyszerűen az a tájékoztatás, hogy a 6. cikk által előírt verzió nem tartalmazza a Windows Media Playert, miért nem elegendő ahhoz, hogy felhívják a vásárlók figyelmét arra, hogy egyes, a Windows Media Player funkcionalitására támaszkodó alkalmazások és webhelyek esetleg nem működnek megfelelően.

456 Általánosabb jelleggel ki kell emelni, hogy a Bizottság kifejezetten jelezte álláspontját, miszerint a Microsoftnak jogában áll az ügyfeleit arról tájékoztatni, hogy a 6. cikk által előírt verzióból hiányzik a Windows Media Player. A Microsoft nem bizonyította, hogy ez az információ nem elegendő ahhoz, hogy az ügyfelek megértsék, hogy a választásuk milyen következményekkel járhat bizonyos média-funkcionalitások elérhetősége tekintetében.

457 A végső fogyasztók részére történő közvetlen forgalmazást illetően a Microsoft — bár előadta, hogy csak néhány fogyasztó érti meg, hogy a Windows-alkalmazások hogyan támaszkodnak a médiafunkcionalitásra — egyetlen olyan bizonyítékot sem terjesztett elő állításai alátámasztására, amely lehetővé tenné a fogyasztók tájékozatlansága mértékének valós értékelését.

458 A berendezésgyártók általi forgalmazást illetően egyébként okkal feltételezhető, hogy ezek különösen körültekintő vásárlók, ezért alaposan megfontolják döntésüket. Tehát ha a 6. cikk által előírt verzió a Microsoft állításának megfelelően megoldhatatlan problémákat vet fel, ellenkező bizonyíték hiányában megalapozottan feltehető, hogy a berendezésgyártók egész egyszerűen nem fogják ezt a verziót megvásárolni, vagy azt a tények összességének birtokában vásárolják meg, ami így a Microsoftnak nem okoz kárt.

459 A fenti körülményekre tekintettel nem bizonyított, hogy az a tény, hogy Microsoft valamely ügyfele a 6. cikk által előírt verziót választja, és ezért a Microsoft által hivatkozott problémákkal találja szemben magát, alkalmas lenne a Microsoft jó hírnévének megsértésére.

460 Harmadszor — még ha feltételezhető is, hogy kellően bizonyított, hogy a Microsoft állítása szerinti problémák elkerülhetetlenek, illetve hogy az ügyfelek és fogyasztók nem fontolnák meg alaposan döntésüket — a Microsoft nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé tennék a hibák tényleges súlyosságának értékelését, valamint különösen annak értékelését, hogy ezek az ágazatban tevékenykedő különböző gazdasági szereplők körében milyen tényleges hatással lennének a jó hírnévére.

461 A Microsoft nem terjeszt elő semmilyen bizonyítékot annak bizonyítása érdekében, hogy az általa azonosított hibák valószínűleg jelentős hatással vannak arra, hogy a végső fogyasztók és a berendezésgyártók milyen véleménnyel vannak róla. A Microsoft egyetlen bizonyítékot sem terjesztett elő arra nézve, hogy e gazdasági szereplőknek milyen véleménye van azokról a funkcionalitásokról, amelyeket a kérelmében hibásnak nevez. E tekintetben a Microsoft több alkalommal említette a „My Music” nevű könyvtár példáját, amely az ügyfélszámítógép merevlemezén tárolt egyes fájlok, pontosabban a digitális médiatartalommal rendelkező fájlok részletes áttekintését teszi lehetővé. A Microsoft álláspontja szerint a 6. cikk által előírt verzió nem teszi lehetővé a részletes áttekintést, sem harmadik fél által kifejlesztett médialejátszóval, sem anélkül. Ugyanakkor a Microsoft egyetlen olyan bizonyítékot sem terjesztett elő, amely lehetővé tenné az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára annak értékelését, hogy ez a probléma kellő mértékben feltűnne a végső fogyasztók számára. A Microsoft azt sem bizonyítja, hogy a probléma észlelése esetén a probléma jelentős hatással lenne a jó hírnévére. Mivel a végső fogyasztók és a fogyasztók elvárásainak szempontjából a Microsoft nem bizonyította megfelelő módon a funkcionalitások fontosságát, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak nem áll módjában értékelni a hivatkozott problémáknak a Microsoft jó hírnévére gyakorolt tényleges következményeit.

462 Ezenkívül a Microsoft nem bizonyította, hogy a Határozat 4. cikkének és 6. cikke a) pontjának végrehajtása a fogyasztókon kívül más gazdasági szereplők —

különösen a webhelytervezők és a szoftverfejlesztők — körében jelentős hatással lenne a jó hírre. Meg kell jegyezni, hogy a Microsoft kérelmének támogatása végett beavatkozók egyike sem jelezte, hogy a fenti vállalkozásról alkotott véleménye megváltozott volna, vagy a jövőben nem a Microsoft termékeivel való használatra tervezné a termékeit.

463 Negyedszer: nem tűnik úgy, hogy a Windows Media Player a 6. cikk által előírt verzióban ne lenne könnyen elérhető és telepíthető. Következésképpen — még ha feltételezhető is, hogy egyes fogyasztók vagy vásárlók tájékozatlanul döntenének, és ezért némileg elégedetlenek lennének — a Microsoft nem bizonyította, hogy a fenti probléma miért ne lenne egyszerűen megoldható azzal, ha tájékoztatnák az érintetteket arról, hogy utólagosan beszerezhetik a Windows Media Playert.

464 Ötödször: továbbra is feltéve, hogy az állítólagos hibákat kellően bizonyítani lehet, és azok helyrehozhatatlanok, a Microsoft jó hírnevét ért sérelem komolysága nagy részt a 6. cikk által előírt verzió tényleges forgalmazásának mértékétől függne. Ebben a tekintetben meg kell ismételni azon korábbi megállapításokat (lásd a 421–428. pontot), amelyek szerint egyrészt megfelelő bizonyíték hiányában az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata a korrekciós intézkedések piacra gyakorolt hatásainak értékelése, másrészt a Microsoft saját maga ad hangot kételyeinek a 6. cikk által előírt verzió eladási számával kapcsolatban, és nem állítja, hogy a piacon helyrehozhatatlan változások indulnának meg.

465 Hatodszor: feltéve, hogy a fentiek ellenére a Microsoft kellően bizonyította volna, hogy a jó hírnevét súlyos kár fenyegeti, azt nem bizonyította, hogy bármilyen strukturális vagy jogi akadálya lenne annak, hogy hírneve helyreállítására érdekében reklámtevékenységbe fogjon.

⁴⁶⁶ A Microsoft tehát nem bizonyította, hogy a Határozat 4. cikkének és 6. cikke a) pontjának végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna a jó hírnevében.

⁴⁶⁷ Ugyanakkor a Microsoft a jó hírnevének megsértésének két további és jobban körülhatárolt aspektusára hivatkozik, nevezetesen a védjegyében és a szerzői jogában okozott kárra.

1) A Microsoft védjegyeiben okozott állítólagos kárról

⁴⁶⁸ A Microsoft védjegyeiben okozott kárt illetően, amennyiben ez a jó hírnevében okoz állítólagosan kárt, vagy a 6. cikk által előírt verzió gyenge minősége miatt a jó hírnevében okozott kár következménye, ezt az érvelést el kell vetni a 454–459. pontban már kifejtett indokok miatt. A Microsoft különösen azt nem bizonyította, hogy az állítólagos hibák — feltéve, hogy léteznek — negatív és jelentős hatást gyakorolnának a végső fogyasztók véleményére. Ezért különösen el kell vetni a Microsoft kérelméhez csatolt „Védjegyekről szóló vélemény”-ben (R.6. sz. melléklet) kifejtett érvelést.

⁴⁶⁹ Ha a Microsoft érvelése továbbá azt jelenti, hogy a Windows védjegy már nem biztosítja az „alapvető koncepciójának” a jelenlétét, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró felidézi, hogy a védjegy alapvető funkciója az, hogy a fogyasztó vagy végső felhasználó számára biztosítsa a védjeggyel ellátott termék vagy szolgáltatás eredetét, ami lehetővé teszi, hogy a fogyasztó vagy végső felhasználó összetévesztés nélkül megkülönböztesse a más eredetű termékektől és szolgáltatásoktól. Annak

érdekében, hogy a védjegy teljesíthesse alapvető szerepét az EK-Szerződés által létrehozni kívánt torzítatlan verseny rendszerében, a védjegynek garantálnia kell, valamennyi általa megjelölt termék vagy szolgáltatás egyetlen vállalat ellenőrzése alatt készült, amely felelős a minőségükért (lásd különösen a C-371/02. sz., Björnekulla Fruktindustrier ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5791. o.] 20. pontját). Amennyiben a védjegy — amint azt a Microsoft állítja — lehetővé teszi valamely termék bizonyos objektív jellemzői meglétének biztosítását, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem rendelkezik minden olyan bizonyítékkal, amely lehetővé teszi, hogy megfelelő pontossággal értékelje azt, hogy a Microsoftnak a saját „alapvető koncepciójáról” és védjegyeről alkotott véleményen túl az érintett piacon a fogyasztók hogyan látják a védjegyet. Különösen igaz ez arra a bizonyítékra, amely lehetővé tenné a termékhez társítható objektív jellemzők vásárlók szemszögéből történő értékelését, amelyek a termékkel, valamint, adott esetben, az e jellemzőkben bekövetkező változtatások valódi jelentőségét.

470 Mindenesetre figyelemmel egyrészt arra, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának megsemmisítése esetén a Microsoft ismét forgalmazhatná kizárólag a Windowsnak a Windows Media Playert tartalmazó verzióját, másrészt arra, hogy a Microsoft nem igazolta, hogy lehetetlen lenne számára adott esetben megfelelő reklámot kezdeni, a Microsoft nem bizonyította, hogy a védjegyében állítólagos okozott kár — feltéve, hogy fennállása és súlyossága bizonyított — helyrehozhatatlan volna.

2) A Microsoft szerzői jogában okozott állítólagos kárról

471 Végül a Microsoft szerzői jogában okozott állítólagos kárt illetően előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Microsoft nem jelezte, hogy a szerzői jogának megsértése mennyiben függ össze a jó hírnevében okozott állítólagos kárral.

- 472 Ezenkívül a Microsoft erre vonatkozó érvelése nagyon rövid, és különösképpen homályos. A Microsoft nem hivatkozik ezzel összefüggésben semmilyen meghatározott szabályozásra, amely megalapozná, hogy a szerzői jog megsértését jelentené az, ha saját maga adaptálja a művét — még akkor is, ha erre kötelezték.
- 473 Egyébként az a tény, hogy a Bizottság valamely határozata bizonyos mértékben érintené a szellemi tulajdonjogokat — egyéb magyarázat hiányában — nem elégséges a súlyos és helyrehozhatatlan kár bizonyítására, legalábbis ha a sérelem tényleges hatásait figyelmen kívül hagyják. A jelen ügyben a Microsoft által hivatkozott egyetlen tényleges hatás az, amelyet a fentiekben ismertetünk, és amelyet elvetünk azon az alapon, hogy nem minősül súlyos és helyrehozhatatlan kárnak (lásd a 411–466. pontot).
- 474 Végül amennyiben a Microsoft arra utal, hogy a 6. cikk által előírt verzió — vagyis a saját művének kényszerű adaptációja — példányainak forgalomba hozatala nem vagyoni kárt okoz számára, az ilyen kár — ellenkező bizonyíték hiányában — nem súlyos, és nem helyrehozhatatlan. Ez — amint azt a fentiekben megállapítottuk (lásd a 422–429. pontot) — annál is inkább így van, mivel nem bizonyított, hogy a 6. cikk által előírt verzió jelentős példányszámban kerülne forgalomba, illetve hogy a Windows Media Player utólagos forgalmazása ne állítaná helyre a 6. cikk által előírt verzió terjesztése miatt kialakult helyzetet.
- 475 A Microsoft tehát nem bizonyította, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárral járna számára a jó hírnevében okozott kár miatt.

476 Következésképpen a Microsoft nem bizonyította annak kockázatát, hogy a Határozat 6. cikke a) pontjának végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárral járna számára. Következésképpen — anélkül, hogy mérlegelni kellene az ügyben érintett érdekeket — a Határozat 6. cikke a) pontja végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet el kell utasítani.

477 A Határozat 4. cikke végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem (lásd a 27. pontot) nem fogadható el. Először is meg kell állapítani, hogy e rendelkezés első bekezdése a Határozat 5. és 6. cikkére utal. Az 5. és 6. cikk felfüggesztésének elrendelésénél a sürgősség hiánya ezért szükségszerűen az e cikkekre utaló rendelkezés felfüggesztése iránti kérelem elutasításához vezet. Másodszor: amennyiben az ideiglenes intézkedés iránti kérelem a Határozat 4. cikke második bekezdésének felfüggesztésére irányul, elegendő jelezni, hogy a Microsoft nem terjesztett elő megfelelő érvelést a kérelem alátámasztására, és az ügy jelen szakaszában a hivatkozott rendelkezésben előírt tilalom hatásai teljességgel elméleti jellegűek.

478 Ezért a kérelmet teljes egészében el kell utasítani.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

a következőképpen határozott:

- 1) A Microsoft Corp. által az iratok bizalmas kezelése iránt előterjesztett kérelemnek az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban helyt ad.**

- 2) Az Audiobanner.com (kereskedelmi nevén: VideoBanner) a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozhat az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba.
- 3) A Computer & Communications Industry Associationt — mint a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozó felet — elbocsátja az ideiglenes intézkedés iránti eljárásból.
- 4) A Novell Inc.-t — mint a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozó felet — elbocsátja az ideiglenes intézkedés iránti eljárásból.
- 5) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 6) A költségekről jelenleg nem határoz.

Luxembourg, 2004. december 22.

H. Jung

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	II - 4473
A megtámadott határozat	II - 4475
I — A Határozatban meghatározott érintett piacok és a Microsoft két — ezek közül való — piacon meglévő erőfölénye	II - 4475
A Határozatban meghatározott érintett piacok	II - 4475
A Microsoft erőfölénye az ügyfélszámítógéphez való operációs rendszerek és a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszerek piacán	II - 4477
II — A Határozatban megállapított visszaélések	II - 4479
Valamely információ átadásának a Határozatban megállapított megtagadása ..	II - 4479
A Határozatban megállapított árukapcsolás	II - 4480
III — A Microsoft részére előírt korrekciós intézkedések és a kiszabott bírság	II - 4482
Az Egyesült Államok antitörzsjogának megsértése miatt indított eljárás	II - 4484
Az eljárás	II - 4485
A jogkérdésről	II - 4491
I — Az iratok bizalmas kezelése iránti kérelemről	II - 4493
II — A VideoBanner beavatkozási kérelméről	II - 4493
III — A beavatkozás egyes beavatkozók általi visszavonásának hatásairól	II - 4494
IV — Az írásbeli beadványokkal kapcsolatos követelmények betartásáról	II - 4495
A keresetre való hivatkozásról	II - 4495
Az eljárás során benyújtott iratok	II - 4497
A bizonyítékok hiányáról	II - 4498
Bizonyos egyéb eljárásjogi követelmények megsértéséről	II - 4499

MICROSOFT KONTRA BIZOTTSÁG

V — Az ügy érdeméről	II - 4499
Az interoperabilitáshoz szükséges információk kérdéséről	II - 4499
A — A felek érvei	II - 4499
1. A Microsoft és az ő kérelmének támogatása végett beavatkozó érvei	II - 4499
a) A fumus boni jurisről	II - 4499
b) A sürgősségről	II - 4504
1) A szellemi tulajdonjogok megsértése	II - 4504
i) Értékes információk	II - 4504
ii) Szellemi tulajdonjogok által védett információk	II - 4505
Szerzői jogi védelem	II - 4506
Szabadalmi oltalom	II - 4507
Az üzleti titok védelme	II - 4508
Az információk szükségességéről	II - 4509
A súlyos és helyrehozhatatlan kárról	II - 4510
2) A Microsoft üzleti szabadságának megsértése	II - 4512
i) Az információközlés szabadságáról	II - 4512
ii) A termékek fejlesztésének szabadságáról	II - 4514
iii) A protokollok „megerősítésének” szükségességéről ...	II - 4514
3) A piaci feltételek visszafordíthatatlan megváltozása	II - 4516
c) Az érdekek egyensúlyáról	II - 4517
2. A Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek érvei	II - 4520
a) Előzetes észrevételek	II - 4521
1) A szerzői jogról	II - 4521
	II - 4617

2)	A szabadalmakról	II - 4525
3)	Az üzleti titokról	II - 4526
b)	A fumus boni jurisről	II - 4528
c)	A sürgősségről	II - 4531
d)	Az érdekek mérlegeléséről	II - 4531
B —	Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja	II - 4531
1.	A fumus boni jurisről	II - 4531
2.	A sürgősségről	II - 4539
a)	Előzetes észrevételek	II - 4540
b)	A szervek közötti protokollok specifikációinak felfedésére vonatkozó kötelezettség által okozott súlyos és helyrehozhatatlan kárról	II - 4543
1)	Szellemi tulajdonjogok állítólagos megsértése	II - 4544
i)	Az interoperabilitáshoz szükséges információk nyilvánosságra hozataláról	II - 4544
ii)	Az interoperabilitáshoz szükséges információk felhasználásáról	II - 4550
	Az információk állítólagos felhívulásáról	II - 4550
	Arról az állításról, amely szerint a termékek az értékesítési csatornában maradnának	II - 4553
	A termékek állítólagos „klónozásáról”	II - 4556
2)	Az üzleti szabadság állítólagos megsértéséről	II - 4558
i)	Az üzletpolitika állítólagos alapvető megváltoztatásáról ..	II - 4560
ii)	A protokollok továbbfejlesztésének állítólagos nehézségéről	II - 4562
iii)	A protokollok „megerősítésének” állítólagos szükségességéről	II - 4565
3)	A piaci feltételek állítólag helyrehozhatatlan megváltozásáról	II - 4566
c)	Az ügyfélszámítógépek és szervek közötti protokollok specifikációinak felfedésével okozott súlyos és helyrehozhatatlan kárról	II - 4567

MICROSOFT KONTRA BIZOTTSÁG

Az árukapcsolás kérdéséről	II - 4569
A — A felek érvei	II - 4569
1. A Microsoft és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek érvei	II - 4569
a) A fumus boni jurisről	II - 4569
b) A sürgősségről	II - 4573
1) A Microsoft szerint a Windows operációs rendszer alapjául szolgáló alapvető tervezési koncepció feladása miatt felmerülő kárról	II - 4573
2) A Microsoft jó hírnevében okozott kárról	II - 4574
c) Az érdekek mérlegeléséről	II - 4580
1) A Határozat 6. cikke a) pontja azonnali végrehajtása szükségességének hiányáról	II - 4580
2) A Határozat 6. cikke a) pontjának azonnali végrehajtásából származó kárról	II - 4583
3) A Közösségnek a TRIPS-egyezményből fakadó kötelezettségeiről	II - 4585
2. A Bizottság és a kérelmének támogatása végett beavatkozó felek álláspontja	II - 4585
a) A fumus boni jurisről	II - 4585
b) A sürgősségről	II - 4588
c) Az érdekek mérlegeléséről	II - 4588
B — Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja	II - 4589
1) A fumus boni jurisről	II - 4589
2) A sürgősségről	II - 4594
a) A Windows operációs rendszer „alapvető tervezési koncepciójában” okozott állítólagos kárról	II - 4594
b) A Microsoft jó hírnevének állítólagos megsértéséről	II - 4604
1) A Microsoft védjegyeiben okozott állítólagos kárról	II - 4611
2) A Microsoft szerzői jogában okozott állítólagos kárról	II - 4612